

**Τα
Δώρα
Του
Θεού**

**Ποιήματα
της Δρ. Helen Schucman**

**Μετάφραση
Κουντουριώτη Ζαχαρούλα
Παπανικολάου Άννα-Σμαράγδα**

Αφιερώνουμε την εργασία της μετάφρασης αυτών των ποιημάτων στην αγαπημένη μας φίλη και συνοδοιπόρο Μάρθα Μητροπούλου, της οποίας η ανεξάντλητη αγάπη για τα Μαθήματα Θαυμάτων αποτελεί παράδειγμα και πηγή έμπνευσης για μας.

Κουντουριώτη Ζαχαρούλα
Παπανικολάου Άννα-Σμαράγδα

Στην Παρουσία του Χριστού θα εισέλθουμε γαλήνια τώρα, χωρίς να αντιλαμβανόμαστε τίποτε άλλο εκτός από το λαμπρό Του πρόσωπο και την τέλεια Αγάπη Του. Η όραση του προσώπου Του θα παραμείνει μαζί σου, αλλά θα υπάρξει μια στιγμή που θα υπερβεί όλη την όραση, ακόμα κι αυτήν, το πιο ιερή. Αυτή τη στιγμή ποτέ δεν θα την διδάξεις, γιατί δεν την έφτασες μέσω της μάθησης. Η όραση όμως μιλά για την ενθύμηση αυτού που γνώριζες εκείνη την στιγμή, και σίγουρα θα γνωρίζεις ξανά.

Μαθήματα Θαυμάτων - Μάθημα 157.9.1-4

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ι. ΠΡΩΙΜΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η Καλαμιά που τραγουδάει
Ευλογία
Η Έσχατη Κρίση
Η Όραση του Χριστού
Ο Επιούσιος Άρτος μας
Η Άγια Στιγμή
Ο Άγιος Σκοπός
Το Θέλημα του Θεού
Ασφάλεια
Ο Πραγματικός κόσμος
Η Άγια Σχέση
Το Τραγούδι της Ειρήνης
Το Πρόσωπο του Χριστού
Επιλογές
Το Κάλεσμα του Χριστού
Ελθέτω η Βασιλεία Σου
Διόρθωση
Λύτρωση
Η Υπόσχεση
Τα Μικρά Πράγματα του Θεού
Ο κυκλικός δρόμος
Ησυχία
Άρνηση
Ορισμός
Ταυτότητα
Καθ' Ομοίωση του Θεού
Οι Αγγελιοφόροι του Ουρανού

Η Σκέψη του Χριστού
Ο Χαιρετισμός
Η Ανάγκη του Χριστού
Η Τελική Όραση
Τετέλεσθαι
Οι Καθρέφτες του Χριστού
Η Αψίδα της Σιωπής
Το Εσωτερικό Φως
Η Ένωση
Ο Θυμός Τελείωσε
Η Σίγουρη Βοήθεια
Το Τραγούδι
Η Αναγνώριση
Θεραπεία
Ξημέρωμα
Η Αιώνια Ασφάλεια
Ο Ήσυχος Δρόμος
Ο Καθρέπτης της Συγχώρεσης
Ο Σίγουρος δρόμος
Το Σημάδι
Τα Αιώνια Δώρα
Η Σιγουριά Του
Περιμένουν
Πριν Ζητήσουμε
Ο Κοινός μας Στόχος
Το Μικρό Δώρο
Γαλήνη
Δεν Ζητά παρά Αυτό
Τραγούδι στον Εαυτό μου
Η Μικρούλα Στιγμή

II. ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Λαμπρός Ξένος
Η Αρχαία Αγάπη
Η Δεύτερη Ευκαιρία
Ανυψώσου Μαζί μου
Η Τελευταία Προσευχή
Έλα Κοντά μου
Προσευχή για ένα σπίτι
Ο Σταυρός στην Άκρη του Δρόμου
Το Στοιχείο της Σωτηρίας
Αναμονή
Τραγούδι Αγάπης
Ο Τόπος της Ανάπαυσης
Παράδοση

III. ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο Οίκος του Πατέρα μου
Το Τέλος του χρόνου
Μετάβαση
Σύνδεση
Η Προσευχή ενός Αδελφού
Μεταμόρφωση
Το Ήσυχο Όνειρο
Η Μορφή του Αστεριού
Μακρόχρονο Σκοτάδι
Το Μεγαλύτερο Δώρο
Ο Παρηγορητής
Ο Ανατέλλων Ήλιος
Αφυπνίσου με ησυχία
Η Λαμπρή στιγμή

Αδελφέ Κύκνε
Το Άηχο Τραγούδι
Το Δώρο
Συνέχεια
Με Ευχαριστίες
Το Δώρο των Ουρανών
Επετειακό
Μια Προσευχή του Ιησού
Μητέρα του Κόσμου
Γενέθλια
Ονομαστική Γιορτή
Το Τρένο της Δόξας
Το Κάλεσμα
Αμήν
Stabat Mater (Ο Θρήνος της Παναγίας)
Αφιέρωμα σ' ένα Βωμό
Η Ειρήνη του Θεού
Τα Δώρα των Χριστουγέννων
Καταγωγή
Η Αγιότητα των Χριστουγέννων
Η Ελπίδα των Χριστουγέννων
Ο Τόπος της Ανάστασης
Η Ανάσταση και η Ζωή
Το Δεύτερο Πάσχα
Ξένος στον Δρόμο
Μεγάλη Παρασκευή
Μεγάλο Σάββατο
Πάσχα
Ρέκβιεμ

IV. ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Το Όνειρο του Φόβου
Τα δύο Δώρα
Το Τέλος του Ονείρου
Το Δώρο μας στον Θεό
Η Αγάπη του Πατέρα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Εισαγωγή

Γεννημένη στην Νέα Υόρκη στις 14 Ιουλίου 1909, η Έλεν Σούκμαν έζησε μια μοναχική και προστατευμένη παιδική ηλικία. Οι γονείς της ανήκαν στην μεγαλοαστική τάξη και διατηρούσαν ένα τυπικό Βικτωριανό σπιτικό, όπου οι πιο κοντινές συναισθηματικές σχέσεις της Έλεν ήταν με τους υπηρέτες που την φρόντιζαν. Δεν γνώριζε σχεδόν καθόλου τον μοναδικό της αδελφό, που ήταν δεκατέσσερα χρόνια μεγαλύτερος της.

Η Έλεν είχε μια ετερόκλητη θρησκευτική ανατροφή. Παρόλο που και οι δυο γονείς της ήταν επισήμως Εβραίοι, ο πατέρας της δεν ενδιαφερόταν για την θρησκεία ενώ η μητέρα της ασχολείτο με διάφορες προτεσταντικές οργανώσεις. Κανείς τους δεν ενδιαφερόταν για την θρησκευτική εκπαίδευση της Έλεν. Μια καθολική γκουβερνάντα και αργότερα μια Βαπτίστρια υπηρέτρια την εξοικείωσαν με τις δοξασίες τους με τις οποίες ενθουσιάστηκε για ένα διάστημα. Όμως κατά την διάρκεια της εφηβείας της ταλαντεύτηκε ανάμεσα στην αθεΐα και τον αγνωστικισμό.

Κατά την διάρκεια της φοίτησης της στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, η Έλεν άρχισε να ενδιαφέρεται για την λογοτεχνία, την μουσική και τις γλώσσες και στο τέλος του τελευταίου έτους παντρεύτηκε τον Λούις Σούκμαν, έναν συμφοιτητή της. Κατά διαστήματα εργαζόταν για λίγο στο βιβλιοπωλείο του συζύγου της, αλλά γενικά ένιωθε πως η ζωή της δεν την ικανοποιούσε και δεν είχε στόχους. Στα σαράντα της επέστρεψε στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης για να σπουδάσει ψυχολογία και πήρε το διδακτορικό της το 1957. Δούλεψε ως επιστημονική συνεργάτης ερευνήτρια και καθηγήτρια. Το 1958 δέχθηκε μια θέση στο Πρεσβυτεριανό Ιατρικό κέντρο του Κολούμπια, όπου αργότερα έγινε επικεφαλής ψυχολόγος του Νευρολογικού Ινστιτούτου. Επίσης, η Έλεν ανέλαβε επίσης καθήκοντα αναπληρώτριας καθηγήτριας Ψυχολογίας στο τμήμα Ψυχιατρικής, του Κολεγίου Ιατρικής και Χειρουργικής του Πανεπιστημίου Κολούμπια. Μέχρι

την συνταξιοδότηση της, το 1976, δίδασκε, έκανε ερευνητικό έργο, επέβλεπε κλινικό έργο και συνεργάστηκε στην συγγραφή άρθρων και ενοτήτων επιστημονικών περιοδικών και βιβλίων.

Καθ' όλη τη διάρκεια της καριέρας της η Helen έδινε έμφαση στην αυστηρή πειθαρχία της της έρευνας και της επιστήμης και δεν ανεχόταν τέτοια “χαλαρά” ενδιαφέροντα όπως η πνευματικότητα. Όμως, το 1965, ο διευθυντής του τμήματος της και φίλος της, ο Δρ. Ουίλιαμ Ν. Θέτφορντ, της ανακοίνωσε ξαφνικά ότι είχε βαρεθεί τον ανταγωνισμό, την επιθετικότητα και τον θυμό που κυριαρχούσαν στην επαγγελματική τους ζωή και επηρέαζαν τις συμπεριφορές και τις σχέσεις τους. Κατέληξε ότι θα πρέπει να υπάρχει ένας άλλος τρόπος ζωής - με αρμονία αντί για διχόνοια - και ήταν αποφασισμένος να τον βρει. Προς αμοιβαία έκπληξή τους, η Έλεν προσφέρθηκε με ενθουσιασμό να τον ακολουθήσει σε μία κοινή αναζήτηση. Δεν μπορούσαν να προβλέψουν αυτό που ακολούθησε τα επόμενα δέκα χρόνια. Η συνεργασία τους αποτέλεσε πυροδότηση για την Έλεν, να “ακούσει μια εσωτερική Φωνή να της υπαγορεύει” μια απάντηση στην αναζήτησή τους για έναν καλύτερο τρόπο. Ήρθε με τη μορφή μαθημάτων αυτοδιδασκαλίας πνευματικής ανάπτυξης 200 σελίδων, το οποίο δημοσιεύθηκε ανώνυμα σε τρεις τόμους με τίτλο: ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΑΥΜΑΤΩΝ.

Όπως περιέγραψε αργότερα η Έλεν την εμπειρία της:

Η Φωνή δεν έκανε κανένα ήχο, αλλά φαινόταν να μου δίνει ένα είδος γρήγορης, εσωτερικής υπαγόρευσης, την οποία κατέγραφα σ' ένα τετράδιο στενογραφίας. Το γράψιμο δεν ήταν ποτέ αυτόματο. Μπορούσε να διακοπεί οποτεδήποτε και αργότερα να συνεχιστεί εκ νέου. Από πού προερχόταν η γραφή; Προφανώς χρησιμοποιούσε το μορφωτικό μου υπόβαθρο, τα ενδιαφέροντα μου και την εμπειρία μου, αλλά μόνο ως προς το στυλ και όχι το περιεχόμενο. Σίγουρα το ίδιο

το θέμα ήταν το τελευταίο πράγμα για το οποίο θα περίμενα να γράψω. Σε αρκετά σημεία της γραφής η ίδια η Φωνή μιλάει με σαφήνεια για τον Συγγραφέα (τον Ιησού). Η μόνη μου αντίδραση σε αυτές τις αναφορές, οι οποίες κυριολεκτικά με εξέπλητταν τότε, έχει μειωθεί σε ένταση και τώρα βρίσκονται στο επίπεδο της απλής αμηχανίας.

Η ψυχολογία δεν ήταν το μόνο ενδιαφέρον της Έλεν και η προσωπικότητά της ήταν σύνθετη με αντιφατικά χαρακτηριστικά. Έτρεμε το ξεκίνημα μιας επαγγελματικής μελέτης, αλλά ήταν εξίσου απρόθυμη να την τελειώσει, και ήθελε να αναθεωρεί και να διορθώνει ασταμάτητα. Τραγουδούσε τον θρήνο της Μελισσάνθης από την όπερα Πελλέας και Μελισσάνθη του Ντεμπισί από μνήμης, καθώς και ρόλους από οπερέτες των Γκίλμερτ και Σάλλιβαν. Αν και είχε λίγες στενές σχέσεις, αυτές που διατηρούσε ήταν έντονες και μερικές φορές θυελλώδεις. Δεν ανεχόταν εύκολα τους ανόητους, αλλά ξόδευε πολύ ενέργεια, χρόνο, αφοσίωση και αγάπη για να βοηθήσει τους άλλους. Σε αυτούς συχνά συμπεριλαμβάνονταν και άγνωστοι - ακόμη και αυτοί που αντιπαθούσε - αν είχαν ανάγκη. Η αντιφατική της φύση και η αμφιθυμία της επεκτάθηκαν στα συναισθήματα της όσο αφορά στην "εσωτερική υπαγόρευση" και τα ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΑΥΜΑΤΩΝ.

Με έκανε να νιώθω πολύ άβολα, αλλά ποτέ δεν σκέφτηκα σοβαρά να σταματήσω. Φαινόταν να είναι μια ιδιαίτερη αποστολή που κάπως, κάπου, είχα συμφωνήσει να ολοκληρώσω. Αντιπροσώπευε ένα αληθινά συνεργατικό εγχείρημα ανάμεσα στον Μπιλ και εμένα, και μεγάλο μέρος της σημασίας του είμαι βέβαιη ότι έγκειται σ' αυτό. Δεν μπορούσα ούτε να εξηγήσω ούτε να συμφιλιωθώ με τις προφανώς αντιφατικές μου απόψεις. Από τη μία πλευρά εξακολουθούσα να θεωρώ τον εαυτό μου επίσημα αγνωστικίστρια, δυσανασχετούσα με το υλικό που

κατέγραφα και ήμουν έντονα επιρρεπής στο να του επιτεθώ και να αποδείξω ότι είναι λάθος. Από την άλλη πλευρά, ξόδεψα αρκετό χρόνο για να το καταγράψω και αργότερα να το υπαγορεύσω στον Μπιλ, οπότε ήταν προφανές ότι το πήρα αρκετά σοβαρά. Στην πραγματικότητα έφτασα να το αναφέρω ως το έργο της ζωής μου. Όπως επεσήμανε ο Bill, πρέπει να πιστεύω σ' αυτό, μόνο και μόνο επειδή διαφωνούσα τόσο πολύ μαζί του. Ενώ αυτό ήταν αλήθεια, δεν με βοηθούσε. Βρισκόμουν στην απίστευτη θέση να μην πιστεύω στο έργο της ζωής μου. Η κατάσταση ήταν σαφώς γελοία όσο και οδυνηρή.

Κατά την διάρκεια της καταγραφής των ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ και συνέχεια μετά την ολοκλήρωσή τους, η Έλεν έγραψε τα ποιήματα που περιέχονται σε αυτό το βιβλίο. Οι αναγνώστες που είναι εξοικειωμένοι με τα Μαθήματα, θα εντοπίσουν τις στιλιστικές ομοιότητες ανάμεσα σε αυτά τα δύο, καθώς και το κοινό πνευματικό τους περιεχόμενο. Παρά τις ομοιότητες, η Έλεν ένιωθε πως υπήρχε διαφορά ανάμεσά τους. Θεωρούσε τον εαυτό της “γραφέα” των Μαθημάτων, αλλά τον “εμπνευσμένο συγγραφέα” των ποιημάτων. Τα ποιήματα γράφηκαν σε μια περίοδο μεγαλύτερη των δέκα ετών. Χωρίστηκαν σε τέσσερις ενότητες: Πρώτα Ποιήματα, Προσωπικά Ποιήματα, Μεταγενέστερα Ποιήματα και Τα Δώρα Του Θεού. Οι πραγματικές ημερομηνίες των ποιημάτων βρίσκονται στο παράρτημα.

Η ποίηση που περιλαμβάνεται στην πρώτη ενότητα γράφτηκε από τον Μάρτιο έως τον Νοέμβριο του 1971. (Υπάρχει ένα πρώιμο ποίημα, “Τα Δώρα των Χριστουγέννων”, που περιλαμβάνεται μαζί με τα άλλα Χριστουγεννιάτικα ποιήματα στην τρίτη ενότητα). Αυτά τα ποιήματα γράφτηκαν την εποχή που η Έλεν κατέγραφε ακόμα τα Μαθήματα, και σχετίζονται με πνευματικά θέματα που βρίσκονται σε αυτά.

Τα προσωπικά ποιήματα της δεύτερης ενότητας γράφτηκαν ανάμεσα στον Δεκέμβριο του 1973 και τον Φεβρουάριο του 1977. Αυτά εκφράζουν καθαρά την αμφιθυμία της σχέσης της Έλεν με τον Ιησού: από την μια την αγάπη και την λαχτάρα της γι' αυτόν

και από την άλλη τους φόβους της και την αμφιταλαντευόμενη πίστη της.

Η τρίτη ενότητα καλύπτει ένα μεγαλύτερο διάστημα χρόνου – από το “Τα Δώρα των Χριστουγέννων” έως το τελευταίο ποίημα της Έλεν, “Το Δεύτερο Πάσχα”, που ολοκληρώθηκε το Μάρτιο του 1978. Το τελευταίο ποίημα αυτής της ενότητας, το “Ρέκβιεμ”, γράφτηκε για έναν φίλο που η μητέρα του βρισκόταν στα πρόθυρα του θανάτου.

Η τέταρτη ενότητα αποτελείται από ένα μεγάλο ποίημα πέντε ενοτήτων με ανομοιοκατάληκτο στίχο το οποίο δημοσιεύεται εδώ σε πεζό λόγο. Έχει αξιοσημείωτη ομοιότητα με το υλικό των Μαθημάτων, και σε μορφή και σε περιεχόμενο.

Η Έλεν επέλεξε να κρύψει το πνευματικό της ταξίδι από όλους, εκτός από λίγους από τους πιο στενούς της φίλους και μέλη της οικογενείας της. Οι άλλοι θα ήταν δύσπιστοι αν γνώριζαν για τα πνευματικά της γραπτά. Ενώ γενικά δεν αισθανόταν άνετα με τα Μαθήματα, η Έλεν αισθανόταν πολύ πιο άβολα και μάλιστα ντρεπόταν για την ποίηση, η οποία πολλές φορές δείχνει μια στενότερη και πιο προσωπική σχέση με τον Ιησού.

Επειδή τα ποιήματα φανέρωναν το μυστικό της Έλεν, δεν ήθελε να δημοσιευτούν όσο ζούσε. Επιπλέον ήθελε να διατηρήσει την ανωνυμία της σαν “γραφέας” των ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ πιστεύοντας ακράδαντα ότι θα έπρεπε να παραμείνουν αυτόνομα, με τον αληθινό συγγραφέα, τον Ιησού, να είναι η μοναδική τους πηγή έμπνευσης. Ήξερε ότι οποιαδήποτε δημόσια αναγνώριση του ρόλου της θα αποσπούσε την προσοχή από αυτήν την εστίαση. Μόνο μετά τον θάνατο της, στις 9 Φεβρουαρίου του 1981, το Foundation for Inner Peace αποφάσισε να δημοσιεύσει αυτά τα ποιήματα ως φόρο τιμής στην Έλεν που έδωσε τόσα πολλά στον κόσμο.

ΠΡΩΙΜΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ας ξυπνήσω μέσα στην ειρήνη σήμερα
με σκέψεις μόνο αθωότητας,
και μέσα από αυτές να κοιτάξω τον κόσμο.
Ας αντικρύσω σήμερα τον κόσμο
όπως Εσύ θα ήθελες να είναι
γιατί είμαι όπως Εσύ με δημιούργησες.

Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ ΑΡΤΟΣ ΜΑΣ

Η ΚΑΛΑΜΙΑ ΠΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ

Τα μάτια μου θα κοιτάξουν τον Υιό του Θεού.
Γι αυτό ήρθα· για να κοιτάξω πέρα από τον κόσμο,
και βλέποντας τον συγχωρεμένο, να καταλάβω
ότι η αγιότητα του δεν είναι παρά η αλήθεια μέσα μου.

Ο Χριστός περπατάει μαζί μου σε κάθε μου βήμα.
Ο Θεός λάμπει μέσα μου, φωτίζοντας τον κόσμο
με αστραφτερή χαρά. Το Άγιο Πνεύμα έρχεται
μαζί μου, μην παραπλανηθώ και χάσω τον δρόμο.

Γιατί ο Θεός μου έχει δώσει έναν στόχο να φθάσω,
κι έχει εγγυηθεί ότι δεν θα αποτύχω.
Γι αυτό μου έδωσε μάτια να βλέπουν πέρα
από τις μορφές και τις σκιές.
Θα δω Τον Υιό του Θεού όπως ακριβώς είναι.

Και σε αυτή την θέα όλος ο κόσμος μεταμορφώνεται,
και ευλογείται με την Αγάπη του Θεού για πάντα.

Πόσο άγια είναι τα βήματα μου, που με οδηγούν
να κάνω μόνο το Θέλημα του Θεού, του Πατέρα μου.
Και πόσο αιώνια τέλειο είναι το θέλημα μου,
που δεν είναι σε τίποτα διαφορετικό από το Δικό Του.

ΕΥΛΟΓΙΑ

Οι άγγελοι είναι Σκέψεις
που έρχονται σε σένα από τον Θεό.
Με ασφάλεια μπορείς να αναπαυθείς
κάτω από την προστασία τους·
ήσυχος στην σιγουριά
που εκπορεύεται από εκείνους,
ειρηνικός στο νου και την καρδιά και την αγιότητα·
ανεπηρέαστος από τον κόσμο,
και σίγουρος ότι είναι μαζί σου,
να σε φροντίζουν,
σταθεροί στην απόφασή τους να διατηρήσουν
το νου σου σε ανάπαυση
μέσα στην ειρήνη του Θεού.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΚΡΙΣΗ

Να έχεις ειρήνη.

Δεν υπάρχει καμία στιγμή που είσαι μόνος·
καμία στιγμή που ο Θεός δεν κρατά το χέρι σου·
καμία στιγμή που η Αγάπη Του δεν σε περιβάλλει,
δεν σε παρηγορεί και δεν σε φροντίζει,
είναι πάντα μαζί σου, σε κάθε επιθυμία σου,
σε κάθε μικρή χαρά ή ελάχιστη χαρακιά πόνου.

Ένα μαζί σου για πάντα, παραμένει
η μοναδική σου σχέση· ο μόνος σου Φίλος.

Είσαι ο άγιος Υιός του Ίδιου του Θεού.
Να έχεις ειρήνη, γιατί ό,τι είναι Δικό Του είναι και δικό σου.

Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μην αφήνεις το παρελθόν να σου συσκοτίσει το τώρα.
Επειδή έτσι, ξυπνάς ευτυχισμένος, με χαρά
στην καρδιά και στα μάτια σου, για να δεις έναν κόσμο
που περιμένει να τον δεις επιτέλους σωστά.

Πόσο όμορφοι είναι οι αναγεννημένοι! Αφού αντανακλούν
την Αγάπη του Πατέρα τους, την φροντίδα του αδελφού τους,
την ευτυχία του Ουρανού και την ειρήνη
που είναι η αληθινή τους κληρονομιά.
Το βλέμμα σου να είναι στραμμένο πάνω τους.
Δεν έχουν παρελθόν σήμερα.
Το σκοτάδι εξαφανίζεται,
και το χαμόγελο του Ουρανού
φέρει έναν κόσμο χωρίς παρελθόν,
και η παρούσα ευτυχία βάζει τέλος σε όλη την απελπισία
μέσα σε λαμπερή ησυχία και απλότητα.

Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ ΑΡΤΟΣ ΜΑΣ

Ας ξυπνήσω μέσα στην ειρήνη σήμερα
με σκέψεις μόνο αθωότητας,
και μέσα από αυτές να κοιτάξω τον κόσμο.
Ας αντικρύσω σήμερα τον κόσμο
όπως Εσύ θα ήθελες να είναι
γιατί είμαι όπως Εσύ με δημιούργησες.

Σήμερα αποδέχομαι τούτο.
Και καθώς η μέρα πλησιάζει στο τέλος,
όλες οι σκέψεις μη συγχώρεσης έχουν εξαφανιστεί,
και η νύχτα έρχεται ήσυχα
να ευλογήσει μια μέρα που ξεκίνησε με ειρήνη,
και τελειώνει με την συγχώρεση του Υιού του Θεού.

Η ΑΓΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

Κάθε στιγμή γιορτάζει μια άλλη γέννηση
πιο τέλεια από την προηγούμενη,
καθώς προχωράει ο χρόνος
για να συναντήσει την αιωνιότητα.

Όμως μπορεί κάποιος να μπει
ανάμεσα στην κάθε στιγμή και την επόμενη,
και να συντέμνει το χρόνο
κάνοντας ένα τεράστιο άλμα μπροστά.

Πόσο κοντά φαίνεται ο στόχος τότε!
Πόσο σίγουρος ο Οδηγός σου στο ταξίδι,
πόσο αληθινά τα λόγια Του,
πόσο αγνός ο Υιός του Θεού στον οποίον μιλάει.
Και δες πόσο γρήγορα χάνεται η αμφιβολία
μπροστά στην βεβαιότητα.

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

Δεν υπάρχει θάνατος.
Ό,τι δημιουργεί ο Θεός πρέπει
να είναι Αιώνιο, αναλλοίωτο,
άφθαρτο και ασφαλές για πάντα.

Μπορεί το άγιο να πεθάνει;
Και μπορεί ο Υιός του Θεού
να μετατραπεί σε κάτι διαφορετικό
από αυτό που δημιουργήθηκε;

Μην κοιτάς το σώμα.
Εξυπηρετεί το σκοπό του και εγκαταλείπεται.
Δεν μπορεί να υποφέρει
αν ο νους τον περιβάλλει μ' έναν ιερό σκοπό.

Τα Θαύματα είναι πάντα έτοιμα
να αποκαταστήσουν και να θεραπεύσουν
την πρόθεση του νου, αν ξεχάσει το στόχο του.
Η επικοινωνία, που τότε αποκαθίσταται, θα είναι
η μοναδική θεραπεία του Αγίου Πνεύματος.

ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Υπάρχει μια ησυχία και μια σιγουριά
έξω από τον χρόνο·
μια ειρήνη και μια γαλήνη
που περιβάλλονται από φτερούγες χιλιάδων αγγέλων,
και φυλάσσονται απαραβίαστες
από το Χέρι του Ίδιου του Θεού.

Είναι για όλους.
Όμως πολύ λίγοι τις έχουν βρει.
Θα περιμένουν όλους όσους αναζητούν,
και όλοι τους θα βρουν επιτέλους
αυτόν τον μυστικό παράδεισο,
τον κρυμμένο από τον κόσμο,
και όμως σε κοινή θέα.

Η καθαρότητά του είναι απαστράπτουσα,
κι όμως δεν γίνεται συχνά αντιληπτός.
Το κάλεσμα του είναι συνεχές,
σπάνια όμως εισακούγεται.

Η επίθεση οφείλει να το αγνοήσει,
όμως η αγάπη θα δώσει άμεση απάντηση.
Εδώ το Θέλημα του Θεού αναγνωρίζεται και τιμάται ακόμα.

Και είναι εδώ που τελικά ο Υιός του Θεού
θα καταλάβει ότι το δικό του θέλημα και του Θεού είναι ένα.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Από μόνη της η επιθυμία να βλάψεις προκαλεί φόβο.
Χωρίς αυτήν η προστασία είναι εμφανής,
και καταφύγιο προσφέρεται παντού.

Δεν υπάρχει στιγμή που λείπει η ασφάλεια,
κανένα μέρος απ' όπου απουσιάζει,
και καμία κατάσταση που μπορεί να την απειλήσει
με οποιονδήποτε τρόπο.

Κάθε σκέψη αγάπης την εγγυάται,
γίνεται πιο αισθητή μέσα από κάθε στοργικό βλέμμα,
ενώ την φέρνουν πιο κοντά τα λόγια συγχώρεσης,
κι έτσι διατηρείται αδιατάρακτη,
ανέφελη, ανοιχτή στο φως,
λυτρωμένη, αποκατεστημένη
και άγια στα μάτια του Χριστού.

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Εκεί που τα αστέρια δεν έχουν μορφή,
αλλά το φως τους παραμένει και λάμπει παντοτινά·

εκεί που ο ήλιος έχει χάσει την πύρινη ζέστη του,
κι όμως ακόμα κρατάει μια γλυκιά και αιώνια λάμψη
που κρατά τα πάντα εν ειρήνη και γλυκύτητα,
και οι ακτίνες κάθε ζωντανού πλάσματος επεκτείνονται
για να φθάσουν όλα τα άλλα ζωντανά πλάσματα,
και από αυτά στον Δημιουργό τους·

εκεί που, όταν τα ροδοπέταλα πέφτουν
και τα φύλλα μαραίνονται,
το άρωμα και το χρώμα των λουλουδιών απλώνεται,
πάντα φρέσκο και όμορφο,
και το κελάηδισμα των πουλιών συνεχίζεται
παρόλο που τα φτερά τους είναι ακίνητα·

εδώ θάρθουν όλοι ν' αναπαυθούν,
το ταξίδι τους σχεδόν τελείωσε,
και ακούν τη Φωνή του Θεού να ομολογεί τον Υιό Του.

Η ΑΓΙΑ ΣΧΕΣΗ

Είμαι ο Υιός του Θεού, η μητέρα Του,
ο πατέρας, ο φίλος, ο αδελφός Του και η αγάπη Του.
Γιατί όλα αυτά είναι Εκείνος για μένα,
και έτσι είμαι κι εγώ για Αυτόν.

Ο κόσμος είναι δικός Του.
Και αφού είναι δικός Του είναι και δικός μου.
Η δική μου αγιότητα από Εκείνον εκπορεύεται,
για νάναι η δική Του πλήρης από αγάπη μέσα μου.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η μελωδία της ειρήνης είναι πάντα παρούσα.
Δεν πεθαίνει, ούτε αλλάζει.
Παραμένει ένας απαλός, γλυκός ήχος,
πιο ήσυχος από την σιωπή
και μια άχρονη ανάμνηση στους νόες
που ο Θεός δημιούργησε.

Αέναα τραγουδά σε όλο τον κόσμο,
για να Τον θυμάται.
Οι ήχοι της γης σωπαίνουν
μπροστά σε αυτήν την μελωδία την αρχαία,
που μιλά για αγάπη
απεριορίστων διαστάσεων.
Πού είναι ο φόβος,
όταν ο Θεός εγγυήθηκε ότι Εκείνος είναι εδώ;

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Το πρόσωπο του Χριστού είναι ολότελα αθώο.
Ποτέ δεν είδε αμαρτία,
ούτε ένιωσε πόνο καταδίκης και επίθεσης.

Γαλήνιο όπως η δημιουργία του Θεού
και τόσο σίγουρα κρατημένο
μέσα στον χρυσό κύκλο της Αγάπης του Θεού,
το πρόσωπο του Χριστού ποτέ δεν γνώρισε δάκρυ,
ούτε κοίταξε ψευδαισθήσεις.

Δική του η ηρεμία που ο Θεός προόρισε
για τον άγιο Υιό Του, που ήταν,
είναι και θα είναι μόνο ένας.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μια φαντασίωση πόνου,
ένα όνειρο θανάτου,
μια κραυγή αγωνίας,
μια αδύναμη αναπνοή,
αυτός είναι ο κόσμος που βλέπεις.

Είναι αυτή η επιλογή σου
να αντικαταστήσεις τη Φωνή του Θεού;

Υπάρχει μια Απάντηση σε όλες τις ερωτήσεις εδώ,
μια στιγμή όπου ο κόσμος θα εξαφανιστεί.

Οι αντιλήψεις παρέρχονται,
όσο σίγουρες και αν φαίνονται,
γιατί ο Χριστός έχει γράψει
το τέλος Του στο όνειρο.

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Έχουμε μια πραγματική σχέση,
ο Χριστός και εγώ.
Με φωτίζει μέσα από κάθε πρόσωπο,
και κάθε λουλούδι μου φέρνει την χάρη Του.

Τον καλώ όταν ξεχνώ
και Εκείνος θυμάται,
και θα μου δώσει τις σκέψεις Του
αντί για τις δικές μου.

Και στο πρόσωπο Του βλέπω το σημάδι
της ανάστασης και της απελευθέρωσης
της τέλει αγιότητας και της ειρήνης.

Όλα όσα βλέπω σε Αυτόν
τα βλέπω με την ίδια βεβαιότητα και σε μένα.
Ζει μέσα στην σχέση μας,
και το ίδιο κάνω κι εγώ.

ΕΛΘΕΤΩ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΟΥ

Δεν υπάρχει απάντηση
στη Φωνή του Θεού
εκτός από τον δικό Του Λόγο.

Δεν υπάρχει ήχος άλλος
εκτός την Φωνή του Θεού
που μπορεί να ακουστεί.

Γι αυτό ο Υιός Του έχει ώτα
για να ακούει το Θέλημα του Θεού,
και να αφήσει επιτέλους τα
ην φωνή του εγώ να σιωπήσει.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Ας μην θυμάμαι τα λάθη του παρελθόντος,
ούτε να τα θεωρώ αμαρτίες.
Τα λάθη μου περιμένουν διόρθωση. Μόνο αυτό.

Δεν υπάρχει παρελθόν,
γιατί η πραγματική διόρθωση
είναι πέρα απ' το χώρο και τον χρόνο,
πέρα από κάθε περίπτωση και σκέψη
που φαίνεται σαν αμαρτία.

Έτσι είμαι απελευθερωμένος και εντελώς αθώος.
Τα λάθη έχουν εξαφανιστεί,
χωρίς να αφήσουν αποτυπώματα ή σημάδια
πάνω στην απαστράπτουσα δόξα
του προσώπου του Χριστού.

ΛΥΤΡΩΣΗ

Ο αδελφός μου κοιμάται γιατί δεν τον βλέπω.
Τα ανήσυχα όνειρά του έχουν χαράξει γραμμές πόνου
βαθιά στο μέτωπο του, και τα δάκρυα του
μουσκεύουν τα φλογισμένα του μάγουλα.

Στριφογυρίζει και βυθίζεται σε σιωπηλή αγωνία.
Είναι ο σταυρωμένος σωτήρας μου.
Και θα περιμένει μέχρι να δω σε αυτόν
το πρόσωπο του Χριστού,
για να ξυπνήσει και να λυτρωθεί, μαζί μου.

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ

Άκουσέ με Κύριε μου!
Δεν μπορώ να Σε καλώ μάταια.
Αυτή είναι η δική Σου υπόσχεση.

Δεν κάνω παρά το Θέλημά Σου
όταν σε καλώ.
Και Εσύ θα μου απαντήσεις,
γιατί η Υπόσχεσή Σου
κρατά ακόμα την Απάντηση,
κατά τη διάρκεια των χρόνων και των αιώνων
αυτή που ήταν, ακόμα είναι και πάλι θα είναι
η μία Σου υπόσχεση, που ποτέ δεν θα αλλάξει.

Άκουσέ με Κύριε μου!
Δεν μπορώ να Σε καλώ μάταια.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Οι κήποι είναι γεμάτοι
με μικρά πράγματα του Θεού
που τραγουδούν και κελαηδούν
με μια μικρή φωνούλα,
και αναβοσβήνουν από φυλλαράκι
σε φυλλαράκι πάνω στο γρασίδι.

Λάμπουν το πρωί και φέγγουν την νύχτα,
και μέσα στο φως της μέρας πετούν
και βουίζουν και κινούνται,
τριγυρνώντας ανάμεσα στα λουλούδια
καθώς ζουν τις μικρές ζωές τους,
και έπειτα εξαφανίζονται.

Όταν όμως εισέλθουν στην αιωνιότητα,
θα είναι μέρος του Θεού μαζί με εμένα.

Ο ΚΥΚΛΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Τα εφήμερα πράγματα
δεν προέρχονται από τον Θεό.
Γιατί Εκείνος δημιουργεί
καθ' ομοίωση δική Του.
Πώς θα μπορούσε αυτό που ο μόνος Αιώνιος
αποκαλεί Δικό Του να έχει μόνο μια μικρή ζωή,
με δανεική αναπνοή
και υποθηκευμένη μέχρι τον θάνατο;

Φαίνεται να πηγαίνουμε από τη γέννηση
στον βέβαιο θάνατο, χωρίς να ξέρουμε
τι συμβαίνει πριν ή μετά.
Κι όμως ακολουθούμε έναν χρυσό κύκλο,
και σίγουρα οδηγούμαστε πίσω
στην Πηγή του απείρου μας,
στην οποία θα επιστρέψουμε με ασφάλεια.

ΗΣΥΧΙΑ

Ο κόσμος δεν γνωρίζει την ησυχία.
Η ανησυχία είναι ο σταθερός νόμος του.
Από εκεί, πηγαίνει στον πόνο
και στην απουσία χαράς,
και ξανά πίσω στην ασταμάτητη ανησυχία
όπου παραμένει αβέβαιος,
ανασφαλής και εύθραυστος,
θύμα των ψευδαισθήσεων και της ενοχής.

Ωστόσο επιτέλους επικρατεί η ηρεμία.
Γιατί όταν έρθει η συγχώρεση,
το σίγουρο δώρο της είναι η ησυχία,
στην οποία όλος ο κόσμος σιωπά·
μια ησυχία όπου η μικρότητα της αμαρτίας
συρρικνώνεται στο τίποτα ενώπιον της Αγάπης
που εκφράζει η συγχώρεση.

Και στο Όνομα Του όλοι αναγνωρίζονται ως ένα.

ΑΡΝΗΣΗ

Ποτέ δεν σου ζητείται να θυσιάσεις
αυτό που αγαπάς ή θέλεις.
Σου ζητείται μόνο να αρνηθείς
ό,τι σε κάνει να χάσεις την ειρήνη σου.
Γιατί ο Θεός είναι αγάπη.

Εστίασε τις σκέψεις σου σ' Αυτόν,
και θα δεις ότι σου δίνει τα πάντα,
όλα όσα θα μπορούσες να φανταστείς
από τώρα και μέχρι την αιωνιότητα.

Η θλίψη είναι μια λανθασμένη αντίληψη ·
ο πόνος δεν είναι παρά ένα θλιβερό λάθος.
Αρνήσου μόνο αυτά, και έτσι καλείς τον Χριστό
να σε συγχωρέσει και να σε αναγεννήσει.

ΟΡΙΣΜΟΣ

Ό,τι είναι παροδικό
ανήκει στο χρόνο, εξ ορισμού.

Του Θεού είναι τα αιώνια.
Δικό Του είναι το κάλεσμα
από την αιώνια, γαλήνια κατοικία
όλων όσων δημιούργησε,
να επιστρέψουν ειρηνικά
στον Ουρανό και την ηρεμία,
και να σταματήσουν το άσκοπο ταξίδι
για την επίτευξη ενός χωρίς όνομα στόχου,
που δεν σημαίνει τίποτα.

Γιατί, ό,τι είναι άχρονο
ανήκει σ' Αυτόν, εξ ορισμού.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Μείνε ακίνητος για μια στιγμή.
Παραμέρισε το πέπλο.
Κοίτα πέρα από τα φαινόμενα.
Εδώ υπάρχει ένας τόπος,
μια οριακή γραμμή ανάμεσα στην αντίληψη
και την σίγουρη γνώση του Νου του Θεού.

Εδώ συναντώνται και ενώνονται
για ακόμα μια στιγμή,
μέχρι η αντίληψη να ξεθωριάσει
και να εξαφανιστεί,
και μόνο το Αιώνιο να παραμείνει.
Η συγχώρεση έχει σβήσει τα πάντα
εκτός από Εκείνον,
και έτσι δεν υπάρχει τίποτα άλλο
παρά μόνον Εσύ.

ΚΑΘ' ΟΜΟΙΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Πόσο άγιος είσαι, Υιέ του Θεού!
Πόσο αγνές οι σκέψεις σου
πόσο αθώος ο νους σου.
Σε σένα βλέπω τον Οικοδεσπότη του Θεού
την Αγάπη Του, την Χαρά Του,
την μία, αδιαίρετη δημιουργία Του.
Είσαι τόσο όμοιος με τον Θεό όσο εγώ με σένα,
και όντας σαν και σένα, είμαι σαν Αυτόν.

ΟΙ ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Η αγάπη είναι το δώρο των αγγέλων,
που έλαβαν από τον Θεό.
Πετούν από πάνω σου και ακουμπούν
απαλά τα δώρα τους στα πόδια σου,
τα σκορπούν στον δρόμο σου,
όποιον και αν ακολουθείς,
ραντίζοντάς τον με ασήμι
έτσι που τα βήματα σου
να αφήνουν λαμπερά ίχνη,
χαράσσοντας την πορεία σου προς τον Θεό.

Όποιον ακολουθεί αυτό το μονοπάτι
τον ευλογούν οι άγγελοι με δώρα, όπως και εσένα.
Και όποιος τα αποθηκεύει για δικά του,
προσθέτει αυτό που έχει λάβει
σε ό,τι εσύ έδωσες και σε ό,τι έχεις λάβει.
Γιατί τα δώρα των αγγέλων
αυξάνονται όταν τα δίνεις.

Αυτά επιστρέφουν στον Θεό,
το θησαυροφυλάκιο σου,
και μετά γυρίζουν πάλι σε σένα
με όλη την ευγνωμοσύνη Του.

Γιατί, αυτοί που περπατούν μαζί σου γίνονται
οι άγγελοι του Θεού εδώ στην γη,
και αυτός στον οποίον εσύ έδειξες τον δρόμο,
γίνεται για σένα ο αγγελιοφόρος του Θεού.

Η ΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Προσηλώσου σταθερά στην Σκέψη
που ο Χριστός έβαλε μέσα σου.
Ήταν η Σκέψη που ήρθε μαζί σου,
και δίνει στον ερχομό σου
τον μόνο σκοπό που έχει.

Δεν έχεις άλλη αποστολή
από το να βρεις αυτή την Σκέψη,
να την αναγνωρίσεις και να την δεις
σαν την επιθυμία που επέλεξες,
για όσο υπάρχουν ακόμα επιθυμίες,
και σαν την αντανάκλαση του Θελήματος του Θεού,
που είναι και το δικό σου θέλημα.

Μέχρι να το γνωρίσεις αυτό,
δέξου την Σκέψη του Χριστού,
και κάνε την δική σου.

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Πες μόνο “σ’ αγαπώ”
σε όλα τα ζωντανά πλάσματα,
και αυτά θα σε ευλογήσουν
κρατώντας σε για πάντα ασφαλή και σίγουρο
ότι ανήκεις στον Θεό και Εκείνος σε σένα.

Τι άλλο εκτός από το “σ’ αγαπώ” θα ήταν
ο χαιρετισμός του Χριστού στον Χριστό,
ο Οποίος δεν χαιρετά παρά τον Εαυτό Του;

Και τι άλλο είσαι εσύ,
παρά ο Υιός του Θεού,
ο Χριστός, τον Οποίον
Εκείνος καλωσορίζει στον Εαυτό Του;

Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Χρειάζεται τη φωνή μου.
Χρειάζεται τα χέρια και τα πόδια μου.
Χρειάζεται τα μάτια μου
για να κοιτάξουν και να ευλογήσουν
τους κουρασμένους μας αδελφούς,
τους καταπονημένους από τον κόσμο,
που όμως πιστεύουν ότι αυτός
ο κόσμος μόνο υπάρχει.

Πώς μπορούν να μάθουν
αν Εκείνος δεν τους διδάξει
μέσα από μένα;

Πώς μπορεί Εκείνος
να τους δώσει ελπίδα
χωρίς την δική μου φωνή;
Πώς εγώ θα μπορέσω
να ακούσω την φωνή Του,
αν όχι μέσα από αυτούς;

Η ΤΕΛΙΚΗ ΟΡΑΣΗ

Όταν η ησυχία απλωθεί πάνω σε όλο τον κόσμο,
όλα τα ζωντανά πλάσματα δεν θα έχουν παρά γαλήνη
στην καρδιά τους και προσδοκία εκστατική,
και η ειρήνη που είχε προαναγγελθεί τόσο καιρό πριν
θα έχει έρθει επιτέλους.

Μόνο το πρόσωπο του Χριστού θα είναι ακόμα ορατό
σε έναν κόσμο, που την επόμενη στιγμή
θα σβήσει από την μνήμη
χωρίς ούτε ένα σημάδι ότι κάποτε υπήρξε.
Πού είναι η αντίληψη όταν η Φωνή του Θεού
έχει πει το τελευταίο Αμήν;

ΤΕΤΕΛΕΣΘΑΙ

Δεν υπάρχει φως σε όλο τον κόσμο,
αλλά μοιάζει σαν αυτός να χάνεται στο σκοτάδι,
καθώς το φως της αλήθειας ανάβει
και εξαπλώνεται σε όλο τον κόσμο.

Δεν υπάρχει σκέψη σε όλο τον κόσμο,
αλλά σβήνει στο ανούσιο σκοτάδι,
καθώς η ειρήνη αφήνει όλη τη σκέψη του κόσμου
να αναπαυθεί μπροστά στο βωμό του Λόγου του Θεού.

Και δεν θα υπάρχουν ταφόπλακες
σε έναν κόσμο που δεν υπήρξε ποτέ,
όταν η προβολή τελειώσει
και η ακοή εγκαταλειφθεί.
Η εξιλέωση σφραγίζει το βιβλίο
των ημερών και των ωρών.

Με το όνειρο του θανάτου και του διαχωρισμού
να εγκαταλείπεται στη βαθύτερη σιωπή και γαλήνη,
ο νους που αγαπά ο Θεός βρίσκεται επιτέλους μέσα Του.

Ποιος ονειρεύεται τώρα;
Ποια επιθυμία είναι ανεκπλήρωτη;
Τι υπάρχει που ο Θεός δεν έχει ήδη θελήσει;

ΟΙ ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ένα αεράκι φυσάει. Μια μικρή λίμνη ξεπροβάλλει,
λάμπει για μια στιγμή και μένει ακίνητη.
Ένα ρυάκι τρέχει στην πλαγιά του λόφου και περιορίζεται
στον κρατήρα που σχηματίζουν τα βουνά που ενώνονται.

Μια λιμνούλα αναταράσσεται για μια στιγμή καθώς
μια καταιγίδα διαταράσσει την γαλήνη της,
και επανέρχεται στην συνηθισμένη της ηρεμία.

Η θάλασσα βουτάει βαθιά προς τα κάτω στροβιλίζοντας,
και γυρίζει προς τα πάνω για να αδράξει το φεγγάρι.

Έτσι όλα τα πράγματα βρίσκουν την ειρήνη,
μακριά από την αναταραχή και από το παρελθόν,
ενωμένα στη σωτηρία, για να γίνουν επιτέλους
οι σιωπηλοί καθρέφτες του προσώπου του Χριστού.

Η ΑΨΙΔΑ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Η αγάπη του Ουρανού με κατακλύζει σε απόλυτη ησυχία.
Τίποτα από τον κόσμο δεν μπορεί να πλησιάσει την γαλήνη της.
Δεν υπάρχουν απρόσκλητοι εισβολείς
και μάρτυρες της ψευδαίσθησης.

Υπάρχει μόνο η απλή δύναμη της αθωότητας.
Κάθε λογής ψευδαίσθηση έχει χαθεί από τα μάτια μου.
Ο κόσμος φαντάζει στην απόλυτη καθαρότητα,
λυτρωμένος και αφυπνισμένος από το όνειρο των δακρύων.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΦΩΣ

Θα έρθει η ώρα που ο χρόνος δεν θα έχει νόημα,
και ο χώρος δεν θα είναι πουθενά.

Όλες οι αντιλήψεις μας περιμένουν
το προκαθορισμένο τέλος τους.

Συντηρούν ένα όνειρο που δεν έχει διαστάσεις.
Στην πύλη του Ουρανού απλώς παραμερίζονται,
μπροστά στη φλόγα του εσωτερικού φωτός.

Η ΕΝΩΣΗ

Ας έχει Ειρήνη ο Υιός του Θεού.
Ποιο άλλο θα μπορούσε να είναι
το Θέλημα του Πατέρα του γι' αυτόν;
Και τι άλλο από αυτό θα μπορούσε να λάβει;
Τι άλλα δώρα θα μπορούσαν να του προσφερθούν
και να τα αποδεχτεί ως δικά του;

Η ειρήνη είναι η ιερή του ανάγκη.
Με αυτή την επιθυμία του
ανυψώνεται στο ιερό ύψος
της Θέλησης του Ουρανού,
αιωρείται για μια στιγμή,
ηρεμεί και παραμένει ακίνητος.

Έτσι, η επιθυμία του ανεβαίνει
στο ιερό ύψος του Ουρανίου θελήματος,
αιωρείται για μια στιγμή, καταλαγιάζει και ηρεμεί.

Ο ΘΥΜΟΣ ΤΕΛΕΙΩΣΕ

Ο θυμός τελείωσε.
Ποτέ ξανά δεν θα υπάρξει επίθεση.
Κανείς δεν θα κλαίει από πόνο.
Κανείς δεν θα θρηνεί.

Ούτε αγκάθια θα τοποθετηθούν ξανά
στο ιερό κεφάλι του Υιού του Θεού.
Ασφαλής στην ηρεμία της πραγματικότητας,
όπου ο χρόνος εξαφανίστηκε και ο χώρος χάθηκε,
άνοιξε τα μάτια σου, άγιε Υιέ του Θεού.
Ήρθες για να δεις αυτό. Ο θυμός τελείωσε.

Η ΣΙΓΟΥΡΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Ο Αδελφός μας, μας δείχνει το δρόμο.
Τον ακολουθούμε, γιατί δεν θα προδώσει
τη λιγοστή μας ελπίδα,
τα αβέβαια βήματά μας και τα ψίχουλα της πίστης μας,
την μικρή μας εμπιστοσύνη και το αβέβαιο κάλεσμά μας.

Πλάι στις μίζερες εκκλήσεις μας,
Εκείνος εναποθέτει την πανίσχυρη δύναμή Του,
την εκ Θεού δοσμένη,
την οποία ούτε η φάτνη, ούτε ο σταυρός
μπόρεσαν να χωρέσουν.

Η ανάστασή μας είναι τόσο σίγουρη
όσο και η δική Του,
γιατί η ανάστασή Του είναι και δική μας.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Υπάρχει ένα τραγούδι που κρύβεται κάτω απ' τον κόσμο
που τον κρατάει όρθιο, και εισχωρεί κάτω από
όλες τις διαστρεβλωμένες σκέψεις,
και έρχεται να τις διορθώσει.

Υπάρχει μια αρχαία μελωδία που κατοικεί ακόμα
σε κάθε νου και τραγουδά για την ειρήνη,
την αιωνιότητα και όλα τα ήσυχα πράγματα
που δημιούργησε ο Θεός.

Οι άγγελοι τραγουδούν με χαρά,
και σας προσφέρουν το τραγούδι τους,
γιατί είναι δικό σας.
Τραγουδήστε κι εσείς ακατάπαυστα.
Ο Υιός του Θεού δεν μπορεί ποτέ
να τραγουδήσει μόνος του.
Η φωνή του μοιράζεται με όλο το σύμπαν.
Είναι το κάλεσμα προς τον Θεό,
και απαντάται από την ίδια τη Φωνή Του.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Η εξιλέωση είναι ένα πολύ ήσυχο γεγονός.
Οι θόρυβοι του κόσμου σταματούν μπροστά
στον απαλό ερχομό της.

Έρχεται σιωπηλά, χωρίς να ζητάει τίποτα,
δίνοντας τα πάντα.

Η ησυχία της απλώνεται σε όλο τον κόσμο,
και σταματάει λίγο πριν τον Ουρανό, όπου
δεν υπάρχει πια ανάγκη για τίποτα απολύτως.

Χωρίς απαιτήσεις ο Υιός του Θεού μπορεί να αναπαυθεί,
αποδεχόμενος αυτό που του ανήκει αληθινά.
Τώρα είναι σιωπηλός. Τώρα ο νους του είναι ακίνητος.
Τώρα αναγνωρίζει ποιο είναι το θέλημά του.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Για να θεραπευτείς
δεν χρειάζεται να επιτρέπεις
σκέψεις για το σώμα
να κατακλύζουν το νου σου
με σκοτάδι και ψευδαισθήσεις.

Θεραπεία είναι διαφυγή
από όλες αυτές τις σκέψεις.
Αντί γι' αυτό κράτα μια μόνο σκέψη,
που σε διδάσκει ότι ο αδελφός σου
είναι ενωμένος με το νου σου,
ώστε σωματικές παρεμβολές στην ειρήνη του
να μην μπορούν να ανακύψουν
για να θέσουν σε κίνδυνο τον Υιό Τον οποίο ο Θεός
δημιούργησε αναμάρτητο όπως τον Εαυτό του.

Μην σκέφτεσαι ποτέ το σώμα.
Θεραπεία είναι η σκέψη της ενότητας.
Ξέχασε όλα τα πράγματα
που μοιάζουν να διαχωρίζουν.
Ο πόνος του αδελφού σου
δεν έχει παρά μόνο μια θεραπεία,
την ίδια με τη δική σου.
Πρέπει να είναι πλήρης,
επειδή ενώνεται μαζί σου,
και εσύ θεραπεύεσαι,
επειδή ενώνεσαι μαζί του.

ΞΗΜΕΡΩΜΑ

Πόσο όμορφο είναι το ξημέρωμα!
Όλα τα πράγματα της γης
είναι φρέσκα και νεογέννητα.

Οι ζημιές που φαίνονταν να φθείρουν
το καινούργιο με το οποίο ξεκίνησε το χθες
έχουν αποκατασταθεί.

Η αποκατάσταση του κόσμου
λάμπει σε κάθε χορταράκι
και σε κάθε φύλλο που υμνεί
και πάλι το ξημέρωμα.
Και η φωνή του Θεού
καλεί τον Υιό Του να επιλέξει ξανά.

Η ΑΙΩΝΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Άγιος είμαι εγώ.
Από την αγάπη δημιουργήθηκα,
και από την αγάπη συντηρούμαι.
Γιατί ποτέ δεν έφυγα
από την αιώνια αγκαλιά.

Είμαι περικυκλωμένος
από όνειρα αμαρτίας,
και οι ζοφερές σκέψεις
φαίνονται να κλέβουν την ειρήνη μου,
και να με αφήνουν έρμαιο
στον τρόμο και το κακόβουλο πεπρωμένο.

Ωστόσο, η αγιότητα μου
παραμένει αναλλοίωτη,
όπως την δημιούργησε ο Θεός.
Γιατί δεν μπορεί να υπάρξει
καμία αμαρτία στο Θεό,
και επομένως καμία σε μένα.

Ο ΗΣΥΧΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Επίλεξε ξανά.
Γιατί σου έχει δοθεί
να διαδώσεις την ειρήνη του Θεού
σε όλο τον κόσμο χωρίς εξαίρεση.

Κάθε παιδί λαμβάνει τα δώρα που φέρνεις,
και άνδρες και γυναίκες στρέφονται
σε σένα με ευγνωμοσύνη.
Με χαρά σε δέχονται παντού.
Γιατί έχεις έρθει μόνο
για να φέρεις το κάλεσμα του απείρου
σε εκείνους που είναι τόσο άπειροι όσο Εκείνος.

Έρχεσαι με τη μνήμη του Θεού μέσα σου,
για ν' αφυπνίσεις την ίδια μνήμη
σε εκείνους στους οποίους
φαίνεται να κοιμάται.

Ο κόσμος θα πέθαινε χωρίς τους σωτήρες του.
Μην αρνείσαι, λοιπόν τη θέση που σου αρμόζει.
Γιατί ο Χριστός σε κάλεσε να Τον ακολουθήσεις,
και να επιλέξεις τον ήσυχο δρόμο
που σε φέρνει στην αιωνιότητα σήμερα.

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΕΣΗΣ

Δεν μπορώ να αποτύχω σε τίποτα.
Υποστηρίζομαι από τους αγγέλους,
καθοδηγούμαι από τον Θεό προς Αυτόν.

Ο Χριστός θεσπίζει
τη δική μου ταυτότητα ως δική Του.
Η αγάπη όλου του σύμπαντος
του Θεού ανήκει σε μένα.

Τι θέση έχει η θλίψη στο σύμπαν μου
όταν δεν είναι παρά ένας καθρέφτης
αυτού που ο Θεός δημιούργησε
πλήρες χαράς για πάντα;

Η συγχώρεση είναι ο καθρέφτης της Αγάπης Του,
και αυτό είναι που θα ήθελα να Του προσφέρω,
για να συλλάβω το όνειρο της αγιότητας
που Εκείνος δίνει, και μετά
να διαπιστώσω ότι δεν είναι όνειρο.

Ο ΣΙΓΟΥΡΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Περπατώ μέσα στην αγιότητα.
Ο δρόμος μου είναι σίγουρος
παρά τις αμφιβολίες μου.

Δεν ορίζω εγώ την κατεύθυνσή μου.
Ούτε μπορώ να προικίσω το νου μου
με καθοδήγηση που μπορεί να με διδάξει πώς
να σωθώ από τις ψευδαισθήσεις.

Μόνο ο Θεός προσφέρει εξιλέωση,
που είναι σίγουρο ότι θα με σώσει.
Μόνο ο Πατέρας ξέρει τι δώρα έδωσε.

ΤΟ ΣΗΜΑΔΙ

Υποκλινόμαστε στο θέλημά Σου,
γιατί είναι δικό μας.
Τι άλλο παρά μια χαρούμενη αποδοχή
θα μπορούσαμε να νιώσουμε
όταν αναγνωρίσουμε ότι,
στην Αγάπη Σου, ό,τι είχε συμβεί
για να πληγώσει χρησιμοποιείται
για να θεραπεύσει, καθώς αναγνωρίζεται
η ενωμένη μας θέληση;

Οι αδελφοί μας είναι δίπλα μας.
Καθώς ήμασταν ένα στη δημιουργία μας,
καθώς φθάνουμε να κατανοήσουμε τη συγχώρεση,
θα δούμε το χάσμα μεταξύ μας
να σβήνει στην ανυπαρξία.

Τα ενωμένα χέρια μας εδώ
Αντικατοπτρίζουν την κατάσταση του νου
που θυμάται τον Παράδεισο.
Αυτό είναι το σημάδι
ότι η σωτηρία Σου δεν είναι πολύ μακριά.

ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΔΩΡΑ

Όλα τα πράγματα
που ο Θεός δημιούργησε αιώνια
είναι τα δώρα Του σε μένα.
Τα περαστικά και τα φθαρτά
δεν αποτελούν μέρος της κληρονομιάς μου.
Τέτοιες είναι οι υποσχέσεις Του.
Δεν μπορεί παρά να τις τηρήσει τέλεια.
Ο Ιερός Λόγος Του μου δίνεται σιωπηλά.
Θα Τον εμπιστευτώ
γιατί αφουγκράστηκα και άκουσα.

Η ΣΙΓΟΥΡΙΑ ΤΟΥ

Βαδίζω με αμφιβολίες.
Δεν πιστεύω ακόμα τις υποσχέσεις Σου.
Η αβεβαιότητα μου είναι
πιο προφανής από την πίστη μου
σε αυτό που έχεις ορίσει
ότι πρέπει να γίνει ο Υιός Σου,
και πώς η μνήμη Σου επιστρέφει σ' αυτόν.

Τα βήματά μου είναι διστακτικά,
η εμπιστοσύνη μου αδύναμη,
η αίσθηση του σκοπού μου παραλαίει.
Ξεχνώ τον στόχο μου γιατί επιζητώ μορφές,
και περιπλανιέμαι σε ψευδαισθήσεις.

Ωστόσο, το τέλος της περιπλάνησης
είναι βέβαιο στο δικό Σου Νου,
αυτό που Εσύ θέλεις να επιζητήσω, αυτό θα βρω.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ

Δεν γνώριζα τη Φωνή Σου.
Και αυτό που άκουγα δεν το καταλάβαινα.
Υπήρχε μία Λέξη που περιείχε τα πάντα.
Ωστόσο, όλα όσα βρήκα στην απεραντοσύνη της
δεν ήταν παρά ο ήχος μιας ανούσιας διαμάχης.

Πέρασα από χιλιάδες Αγγέλους που περίμεναν.
Και καθώς εγώ έσπευδα
σε μάταιες περιπλανήσεις,
δεν έβλεπα τις στρατιές
της αγιότητας που με περιέβαλλαν.

Ωστόσο, θα επιστρέψω σίγουρα.
Γιατί Εσύ έχεις υποσχεθεί πως ό,τι κι αν κάνω,
Άγγελοι και οι άγιοι στρατιώτες θα με περιμένουν.
Ο Λόγος θα αιωρείται από πάνω μου μέχρι να Τον ακούσω.

ΠΡΙΝ ΖΗΤΗΣΟΥΜΕ

Ας μην ρωτήσουμε, αλλά ας μείνουμε λίγο ακίνητοι.
Υπάρχει μια απάντηση που μας δίνεται πριν ρωτήσουμε,
μια λύση σε κάθε διαμάχη, πόνο και αναταραχή,
μια πόρτα στη σιωπή και στην αθώωση.

Είμαστε ελεύθεροι πριν ζητήσουμε την ελευθερία,
θεραπευμένοι πριν ζητήσουμε θεραπεία,
γιατρικό για κάθε θλίψη που μας δόθηκε,
και σφραγίστηκε μέσα μας,
πάντα παρούσα, πάντα κοντά μας,
σε εύκολη πρόσβαση, εύκολα κατανοητή.

Ο Υιός του Θεού παίρνει απάντηση.
Κουρασμένος τελικά,
επικαλείται ξανά το όνομα του Πατέρα του.

Ο ΚΟΙΝΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟΧΟΣ

Ο στόχος μας είναι κοινός.
Ο καθένας καλείται, και θα απαντήσει
όταν επιλέξει να εγκαταλείψει την τρέλα
και αντ' αυτής θα αναγνωρίσει
και θα δεχτεί τη Φωνή του Θεού.

Ο καθένας θα ξυπνήσει
στον χρόνο και το χώρο που έχει επιλέξει,
και θα αναλάβει το ρόλο του
στον σκοπό της Εξιλέωσης.

Γιατί ήρθε με το κάλεσμα
της ανάστασης στην καρδιά του.
Πρέπει να επιτύχει μια ένδοξη αναγέννηση,
και να σκορπίσει αστέρια στη γη που κοιμάται.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΔΩΡΟ

Ας είναι έτσι. Η προθυμία μας
είναι το μόνο που ζητά η Σωτηρία.
Δεν θα μπορούσαμε να βρούμε ένα δώρο
τόσο μικρό αλλά τόσο ισχυρό,
ένα που να έχει τη δύναμη
να ξυπνήσει τον Υιό του Θεού,
και να σηκώσει την καρδιά Του στον Ουρανό.

Ας είναι όπως θέλει ο Θεός,
Και τίποτα δεν μένει ακόμα
να εμποδίσει το φως να εισέλθει
εκεί που ο Θεός θα ήθελε να είναι,
και να λαμπυρίζει για να υποδεχτεί
την ιερή θέα του Χριστού.

ΓΑΛΗΝΗ

Γαλήνια είναι η ψυχή μου.
Δεν γνωρίζει τις σκέψεις
που ο νους μου σκέφτεται.
Δεν αντιλαμβάνεται
τις ανούσιες προσπάθειές μου,
ούτε τους στόχους της αμαρτίας
και της τρέλας
στους οποίους πιστεύω.

Ακλόνητη παραμένει η ψυχή μου,
και σίγουρη για την αθανασία,
σε ειρήνη τόσο βαθιά
που όλοι οι πόνοι που νιώθω
δεν μπορούν να πλησιάσουν
την απεριόριστη ηρεμία της.

Κοιμάμαι, και ονειρεύομαι το κακό,
τη φθορά και το θάνατο,
για τα οποία η ψυχή μου
δεν ξέρει τίποτα.
Υπέροχα αναπαύεται
στον Δημιουργό της και σε μένα.

ΔΕΝ ΖΗΤΑ ΠΑΡΑ ΑΥΤΟ

Η μικρή μου δύναμη
δεν είναι κατάλληλο δώρο
για τον πιο Άγιο Υιό του Θεού.

Ο Πατέρας Του δίνει άπειρη κυριαρχία
και κληρονομιά απεριόριστη,
που εκτείνεται προς τα έξω
για να αγκαλιάσει το σύμπαν.

Ο κόσμος μου υποχωρεί στην ανυπαρξία,
όπου οι άσκοπες εικόνες
χορεύουν νωθρά
για μια στιγμή και χάνονται.

Τι μπορώ να προσφέρω σ' Αυτόν
που ήρθε να με σώσει
από τον κόσμο που έφτιαξα,
εκτός από τον Εαυτό του;

Γιατί μέσα μου παραμένει ένα δώρο
που είναι άξιο να Του δοθεί.
Ας συγχωρήσω τον εαυτό μου.
Γιατί αυτό είναι το μόνο
που ζητάει και χρειάζεται.

Και Εκείνος θα πάρει αυτό το δώρο,
και θα το φέρει στον Πατέρα Του από τον Εαυτό του.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ

Είμαι αναντικατάστατος.
Είμαι μοναδικός στη δημιουργία του Θεού.
Είμαι τόσο αγαπητός σε Αυτόν
που είναι τρέλα να πιστέψω
ότι θα μπορούσα να νιώσω
πόνο ή απώλεια ή φόβο.

Άγιος είμαι. Στην αθωότητα πλήρης,
στη σοφία άπειρος, στην αγάπη ασφαλής,
στην υπομονή τέλειος, και στην πίστη
πέρα από κάθε σκέψη αμαρτίας,
και εντελώς αγνός.

Ποιος θα μπορούσε να διανοηθεί πόνο για μένα;
Σίγουρα ο νους που το σκέφτηκε είναι παράφρων.
Ποτέ δεν έφυγα από το σπίτι του Πατέρα μου.
Τι ανάγκη έχω να επιστρέψω πίσω σ' Αυτόν ξανά;

Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΣΤΙΓΜΗ

Αυτή την μικρούλα στιγμή,
πιο σύντομη κι από όνειρο,
και σαν όνειρο η ίδια,
την ονομάζω ζωή μου.

Δεν έχει καμία λογική
που θα μπορούσα να επικαλεστώ,
ούτε διαφυγή από την αδιάκοπη διαμάχη της.
Δεν έχει στόχο, ούτε σκοπό.
Είναι μάταιη από κάθε άποψη
και από κάθε τρόπο.

Ωστόσο, ο Θεός έκρινε διαφορετικά.
Δεν είδα τη δόξα του πηλού.
Είδα τις σκιές αλλά έχασα τον ήλιο.
Οι σκέψεις μου ήταν λανθασμένες
κι η αντίληψή μου θολή.
Τι είναι η ζωή μου εκτός από ένα κρίκο
μιας ατελείωτης αλυσίδας που φτάνει ως Εκείνον;

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Το να σε ξεχάσω σημαίνει
να ξεχάσω τον εαυτό μου,
γιατί ήρθα και πού πάω.

Κυριέ μου, Αγάπη μου, Ζωή μου,
ας ξεχάσω τα πάντα
εκτός από την καλοσύνη που Εσύ γνωρίζεις.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΓΑΠΗΣ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΞΕΝΟΣ

Ξένη μου φαινόταν η Αγάπη μου.
Γιατί όταν ήρθε δεν Τον γνώρισα.
Και μου φάνηκε σαν εισβολέας στην ειρήνη μου.
Δεν είδα τα δώρα που έφερνε,
ούτε άκουσα την απαλή του έκκληση.

Προσπάθησα να Τον κλειδώσω έξω
με κλειδαριές και κλειδιά που απλώς χάνονταν
μπρος στον ερχομό Του.
Δεν μπόρεσα να αποφύγω
την ευγένεια με την οποία με κοίταξε.

Του ζήτησα απρόθυμα να μπει,
και στράφηκα μακριά Του.
Αλλά Εκείνος άπλωσε το χέρι Του
και μου ζήτησε να Τον θυμηθώ.

Μέσα μου Ένα αρχαίο χρυσό Όνομα
άρχισε να αναδεύεται
και να διαπερνά το νου μου.
Το φως με αγκάλιασε βαθιά μέσα στη σιωπή
μέχρι να προφέρει το Λόγο,
Και τότε επιτέλους αναγνώρισα τον Κύριό μου.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΑΠΗ

Αγάπη, είσαι σιωπηλή.
Ούτε μια λαμπερή λέξη δεν έφτασε στην καρδιά μου
εδώ και μια αιωνιότητα αναμονής και δακρύων.

Έχω ξεχάσει το πρόσωπό σου
που κάποτε ήταν τα πάντα για μένα,
αλλά τώρα πια δεν είναι σχεδόν τίποτα.
Αυτό που ήσουν το μισοθυμάμαι μόνο.

Τι είσαι, δεν ξέρω καθόλου.
Τι θα γίνεις, είναι αδιανόητο.
Μερικές φορές πιστεύω ότι σε ήξερα κάποτε.
Και μετά πάλι νομίζω ότι ήσουν ένα όνειρο
που κάποτε νόμιζα αληθινό.

Τα μάτια μου κλείνουν, Αγάπη.
Χωρίς τον λόγο Σου δεν μπορώ παρά να κοιμηθώ
και με τον ύπνο θα ξεχάσω
ακόμα και το όνειρο.

Είναι η σιωπή η χρυσή υπόσχεση
που έδωσες σαν Υιός του Θεού;
Είναι αυτή η ζοφερή χώρα των σκιών που δεν ανταποκρίνεται,
η υπέρβαση που πρόσφερες
σε αυτούς που κατανόησαν τον Πατέρα μέσω του Υιού;

Μια απέραντη απόσταση είναι αυτό που πρέπει να στέκει
ανάμεσα στην Αγάπη μου και σε μένα;
Υποσχέθηκες ότι θα απαντάς για πάντα.
Κι όμως, Αγάπη, Εσύ είσαι σιωπηλή.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πρόδωσα το Θεό μου με πολλούς τρόπους,
σε πικρές νύχτες και σκοτεινές μέρες.
Το μίσος μπήκε βαθιά στο νου μου,
και ξερίζωσε τη λίγη αγάπη που είχα φυλαγμένη.
Την έβλεπα να φεύγει χωρίς να μετανιώνω, γιατί
δεν καταλάβαινα πόσα έχανα έτσι.

Με το μίσος φίλο, δεν φοβόμουν να το χάσω
για έναν θεό που αγαπούσα περισσότερο.
Γιατί τώρα φαινόταν ότι ήμουν ασφαλής,
με το μίσος να με κρατάει γερά,
και αισθανόμουν ασφαλής από την αγάπη επιτέλους.

Τα μάτια του Χριστού με κοίταζαν σταθερά
σαν να μην έβλεπε το κρυφό μου μίσος.
Το αγκάλιασα σφιχτά και το έκρυψα στην καρδιά μου,
και συνάμα το κρατούσα μακριά από την αγάπη Του.

Μέχρι που μια μέρα τα μάτια μου συνάντησαν τα δικά Του,
και τότε άνοιξαν τα δάχτυλα και η καρδιά μου.
Και όταν σήκωσα το βλέμμα,
ένα αστέρι βρέθηκε στο χέρι μου,
κι άλλο ένα στην καρδιά μου.

Άκουσα, και η φωνή Του μου είπε σιωπηλά,
"Πήγαινε τώρα και μη μισείς πια."
Και είπα, "Ας γίνει έτσι".

ΑΝΥΨΩΣΟΥ ΜΑΖΙ ΜΟΥ

Ω, Εσύ που ήρθες το χειμώνα και έφυγες
ανάμεσα στα κρίνα,
μείνε μαζί μου και γέμισε
τα μάτια μου με δόξα,
και την καρδιά μου με αγάπη
που χαμογελάει για πάντα στον κόσμο
που είδες και που αγάπησες,
όπως θα ήθελες να αγαπήσω κι εγώ.

Γιατί με αυτό το βλέμμα θα Σε κοιτάξω,
και θα αναγνωρίσω τον Σωτήρα μου
σε όλα τα πράγματα που δεν είχα καταλάβει.
Τώρα ο κόσμος ξαναγεννιέται μέσα μου
επειδή την δική Σου αγάπη μοιράζομαι.

Τώρα στον θεραπευμένο και άγιο νου μου
ανατέλλει η μνήμη του Θεού.
Και τώρα ανυψώνομαι σ' Αυτόν
με όλη την ομορφιά που γνώρισα
όταν πρωτοδημιουργήθηκα ένα με Σένα.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Άπλωσε το χέρι σου, Κύριέ μου.
Δεν είμαι μακριά από την εστία.
Αλλά εξακολουθώ να μην βλέπω το δρόμο, ακόμα.
Ακούω τη Φωνή Σου μόνο σαν ένα μικροσκοπικό ψίθυρο
που κάποιες φορές ακούγεται,
αλλά πολύ πιο συχνά σωπαίνει.

Και η θέα Σου δεν είναι παρά μια σπίθα
που φωτίζει το σκοτάδι για μια στιγμή και σβήνει.
Ίσως η φωνή σου δεν είναι τίποτα άλλο
παρά το θρόισμα του ανέμου στα ξερά φύλλα.

Ίσως οι σπίθες που νομίζω
πως είναι η απαρχή της θέασης Σου,
να είναι σπέρτα που άναψαν στο σκοτάδι.
Μπορεί να μην υπάρχει εστία που πηγαίνω
να μην υπάρχει δρόμος να φτάσω σε Σένα.

Ω, Εσύ που υποσχέθηκες ότι είσαι η Οδός,
η Αλήθεια, η Ζωή, και όλα όσα ελπίσαμε,
έλα και βοήθησε με στο μικρό ταξίδι
που ακόμα παραμένει μη ταξιδεμένο κι αβέβαιο.

Η αμφιβολία εμποδίζει τα πόδια μου
να σπεύσουν σ' Εσένα,
Η μικρή μου πίστη, ασταθής και αμυδρή,
τρεμοπαίζει σαν κεριό που σβήνει.

Μόνη μου δεν θα αντέξω τον λίγο δρόμο
που πρέπει να περπατήσω.
Ίσως απλώς ονειρεύτηκα ότι στεκόσουν δοξασμένος
περιμένοντάς με νάρθω
και να βυθιστώ στην Αιώνια Αγκαλιά Σου.
Άπλωσε μου επιτέλους το χέρι σου, Κύριε μου,
και ανύψωσέ με στην τελική Βεβαιότητα

ΕΛΑ ΚΟΝΤΑ ΜΟΥ

"Έλα σε Μένα", είπε.
Και του απάντησα, "Θα ήθελα πράγματι,
αν μπορούσα μόνο να δω
Ποιος καλεί και πού βρίσκεται.
Δεν ξέρω Ποιος μου μιλάει.
Ούτε καταλαβαίνω Τι θέλει να κάνω."

Ένα μικρό φως λάμπει για λίγο στο σκοτάδι,
αλλά ξεχνώ ακόμα και το μέρος όπου για μια στιγμή
διαπέρασε το σκοτάδι και μετά χάθηκε.

Καλείς, αλλά δεν αρκεί για να ακούσω
μια φωνή χωρίς θέση, όσο γλυκιά κι αν είναι,
όσο επειγόντως κι αν απευθύνει έκκληση,
όσο δυνατή και αν είναι η έλξη της στην καρδιά μου.

Ο χρόνος μου λιγοστεύει, κι όμως δεν υπάρχει χρόνος.
Περιμένω με κομμένη ανάσα και δεν ελπίζω παρά αυτό:
Όταν εμφανιστείς καμιά αμφιβολία δεν θα υπάρχει.
Και εγώ πρέπει νάρθω, γιατί θα είμαι σαν Εσένα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ

Μπες στο σπίτι μου.
Η αγιότητά του είναι δική σου
και Εσένα πρέπει να περιμένει
γιατί Εσύ είσαι το σπίτι της ίδιας της Αγιότητας.
Ο βωμός του στέκεται σκοτεινός ακόμα,
αλλά έτοιμος για το φως που θα φέρεις.

Έχω ξεχάσει τη λάμψη των διαμαντιών
και την ακτινοβολία του χρυσού
που κάποτε νόμιζα ότι θα φώτιζε το σκοτάδι
και θα μου έφερνε παρηγοριά.

Οι ασημένιες κουρτίνες χάθηκαν,
και τα πατώματα έχουν αδειάσει από τα βαριά χαλιά
που κάποτε έκρυβαν τη γύμνια τους
με σχέδια που Ανατολίτικα χέρια
έπλεξαν προσεκτικά σε παχύ σκοτάδι.

Η γύμνια τους είναι το σημάδι ότι ο Επισκέπτης
που επρόκειτο να έρθει
δεν είναι ακόμα έτοιμος να εμφανιστεί
και να φέρει την ειρήνη που υποσχέθηκε
σε όσους κατοικούν μαζί Του.

Τα δάχτυλά μου γυμνά από δακτυλίδια
κρατούν μια λάμπα που από καιρό έχει σβήσει και κρυώσει.
Ο άνεμος τραγουδάει πικρά μια ψαλμωδία φόβου
που αντηχεί στους τοίχους.
και εισχωρεί αδιάκοπα στην καρδιά μου.

Αυτό επρόκειτο να είναι ένας ναός κτισμένος
για Σένα που είπες πως ο βωμός του θα ήταν αναμμένος για πάντα.
Και νόμιζα ότι είχες πει πως
ένας ιερός βωμός δεν μπορεί να είναι τάφος.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Περιμένω στην άκρη του δρόμου.
Άστεγη εγώ, επιστρέφω κάθε βράδυ σε ένα άδειο σπίτι
μόνο και μόνο για να ξυπνήσω και να επιστρέψω κάθε μέρα,
για να περιμένω ξανά σιωπηλή κι απελπισμένη.

Πόσο καιρό, ω Κύριε, μου έταξες να
κατοικώ σε ένα σπίτι-φάντασμα;
Σκιές έρχονται και προσπίπτουν στα μάτια μου τη νύχτα,
για να φέρουν μια παρωδία ύπνου.

Την ημέρα ζω μια ψευδαίσθηση ότι είμαι ξύπνια
στον συνηθισμένο κύκλο της πικρίας μου.
Πίνω από ένα άδειο ποτήρι.
Και τα ψίχουλα που μου αναλογούν
θα συντηρήσουν τη μικρή ζωή μου μόνο για λίγο.

Διατηρώ μια ελπίδα τόσο εύθραυστη
που πνίγεται στη σκόνη της αναμονής
σε έναν αρχαίο δρόμο που φαίνεται
να μην οδηγεί πουθενά.
Δεν έχω ξεχάσει την υπόσχεσή Σου.
Θα περιμένω μέχρι να έρθεις.

Αλλά πρέπει να περιμένω με θλίψη,
με το τραγούδι του θανάτου γύρω μου στο δρόμο
καθώς στέκομαι και περιμένω την επιστροφή Σου.

Για πόσο καιρό,
ω αγαπημένε Κύριε της Ζωής,
για πόσο καιρό;

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Δεν έχω άλλους θεούς.
Χθες παράτησα και τον τελευταίο.
Ο κόσμος έφυγε από την τελευταία καταγραφή
που θα έκανα για να Σου προσφέρω.
Το χαρτί δεν έχει σημάδια πάνω στη λευκότητα του.

Στο βωμό Σου δεν εναποθέτω τίποτα,
γιατί πρέπει να παραμείνει όπως Εσύ
τον δημιούργησες και όπως τον θέλεις να είναι.

Χωρίς καμιά υποστήριξη στρέφομαι σε Σένα,
αν και χωρίς βεβαιότητα.
Ο κόσμος που έχασα ήταν το μόνο που ήξερα
και το μόνο που καταλάβαινα.

Ίσως έκανα λάθος έχοντας την ελπίδα
ότι Εσύ θα ανύψωνες την καρδιά μου
και θα γέμιζες τα χέρια μου,
όταν θα ερχόμουν χωρίς τους θεούς που δημιούργησα,
χωρίς να μου έχει απομείνει τίποτα
να κρατήσω μακριά από Εσένα.

Δεν πίστευα ότι μπορούσα να εξαπατηθώ,
αν και το φοβόμουν.
Σκέφτηκα ότι οι θεοί μου είχαν
όλο και λιγότερα να δώσουν,
μέχρι που δεν με ενδιέφερε καθόλου
να τους υπερασπιστώ.

Όμως τώρα στέκομαι αβέβαιη, προσφέροντας
μόνο τις αμφιβολίες μου, την αβέβαιη πίστη και ελπίδα μου,
ακόμα και τη σκέψη, "Αλλά τι γίνεται, αν Εσύ αποτύχεις;"

ANAMONH

Η αναμονή είναι τρομερή. Και όμως ξέρω
ότι περίμενα πολλές φορές στο παρελθόν.
Μάταια και με απελπισία πηγαίνω
από σκοτάδι σε μεγαλύτερο σκοτάδι
και στην πιο σκοτεινή πόρτα.

Και όμως υπάρχει μια διαφορά.
Γιατί τώρα ακούω μια άλλη φωνή, αμυδρή ακόμα ίσως,
που ψάλλει μια αρχαία μελωδία.

Οι κραυγές του φόβου καταλαγιάζουν απαλά
από την κίνηση των φτερουγών.
Ίσως υπάρχει ένα τέλος στην αναμονή.
Εκείνος που υποσχέθηκε να επιστρέψει
μπορεί να εγερθεί από αυτό που φαινόταν σαν θάνατος.
Αυτός μπορεί ακόμα να είναι αυτό
που ποτέ δεν γεννήθηκε και ποτέ δεν πεθαίνει.

Ίσως ήταν μια φορά, τόσο παλιά
που δεν θυμάμαι καν, όταν δραπέτευσα,
τόσο γρήγορα που δεν πρόλαβα να δω
τις φοβερές σκιές να φεύγουν,
και να δω τους ζωντανούς, και όχι τους νεκρούς.

Ας μη χάσω τη μικρή σπίθα της εμπιστοσύνης
που αναδύθηκε ξαφνικά σε μια νέα ζωή
που μόλις γεννήθηκε.

Ίσως οι ζωντανοί να μην έγιναν ποτέ σκόνη.
Ίσως δεν υπήρχε ποτέ ανάγκη να θρηνησουμε.
Αφήστε με να θυμηθώ. Γιατί μπορεί ακόμα
να μην ήταν όπως νόμιζα.
Οι μελλοθάνατοι εγέρθηκαν, και ίσως,
στη βιασύνη μου, δεν είδα
έναν κύκλο που δεν ξεκίνησε και δεν χρειάζεται να κλείσει.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΓΑΠΗΣ

Κύριέ μου, Αγάπη μου, Ζωή μου, ζω μέσα σε σένα.
Δεν υπάρχει ζωή πέρα από αυτό που εσύ είσαι.
Αναπνέω τα λόγια σου, ξεκουράζομαι στην αγκαλιά σου.
Η όρασή μου αγιάζεται από το δικό σου μοναδικό άστρο.

Δεν αναγνωρίζω πάντα το πρόσωπό σου,
ούτε πάντα ακούω τη Φωνή σου.
Δεν βλέπω πάντα ότι οι άγνωστοι που μου στέλνεις
είναι αγγελιοφόροι που εσύ επιλέγεις
για να μου φέρεις τον άγιο Λόγο σου.

Άρα, εσύ είσαι ο άγνωστος. Κι εγώ είμαι νεκρός
ως προς τα άγια μέσα από τα οποία
λάμπει το φως του Ουρανού.
Ο κόσμος που βλέπω είναι εχθρός για μένα
όταν ξεχνώ ότι η υπέροχη Αγάπη μου είσαι εσύ.

Το να σε ξεχάσω σημαίνει
να ξεχάσω τον εαυτό μου, γιατί ήρθα και πού πάω.
Κύριέ μου, Αγάπη μου, Ζωή μου, ας ξεχάσω
τα πάντα εκτός από την καλοσύνη που Εσύ γνωρίζεις.

Ο ΤΌΠΙΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ

Η αγκαλιά μου είναι ανοιχτή. Έλα, Κύριε μου,
σε μένα και αναπαύσου στην καρδιά μου.
Χτυπάει για σένα και Σε καλωσορίζει
τραγουδώντας χαρούμενα.
Τι άλλο είμαι εγώ παρά
ο τόπος της ανάπαυσης και της ξεκούρασής Σου;

Η ανάπαυσή Σου είναι δική μου.
Χωρίς εσένα είμαι χαμένη
σε ανούσιες περιπλανήσεις χωρίς τέλος,
χωρίς στόχο, χωρίς νόημα, σε ένα δρόμο που οδηγεί
σε δαιδαλώδεις ατραπούς προς το τίποτα.

Έλα τώρα, Αγάπη μου, και σώσε με από την απελπισία.
Η Οδός, η Αλήθεια, η Ζωή είναι μαζί μου τώρα.
Το ταξίδι ξεχνιέται μέσα στη χαρά
της ατελείωτης ησυχίας και του ειρηνικού φιλιού Σου.

ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Οδήγησε με, Κύριέ μου,
εκεί που είναι η γαλήνη μου.
Αναζητώ την αιώνια αγκαλιά του Πατέρα μου
που μόνη μου δεν μπορώ ποτέ να ελπίσω να βρω,
γιατί είμαι αδύναμη στην αναζήτηση και στην αγάπη.

Είδωλα θα έρθουν να απλώσουν τα χέρια τους μπροστά μου,
για να σταματήσουν το μοναχικό μου ταξίδι,
για να εμποδίσουν για πάντα το δρόμο μου,
και θα λιποψυχήσω στην αγκαλιά μιας ψευδαίσθησης.

Αν έρθεις Εσύ μαζί μου, δεν θα αποτύχω
να βρω τον οίκο του Πατέρα μου.
Καθώς πλησιάζουμε στην Ιερή Πύλη,
οι ψευδαισθήσεις υποχωρούν
και οι άγγελοι έρχονται
να μας προσφέρουν τα φτερά τους.

Είμαι ο ελάχιστος και ωστόσο ο μεγαλύτερος.
Εγώ που κρατάω το χέρι Σου,
έχω τη δύναμη του Ουρανού μέσα μου.
Πορεύομαι με δόξα, γιατί Εσύ περπατάς μαζί μου.
Παράδωσε με στην αγκαλιά του Πατέρα μου.

ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο Υιός του Θεού έχει έρθει
να ενωθεί μαζί σου τώρα.
Το λαμπρό Του χέρι είναι στον ώμο σου.
Και η σιωπηλή Φωνή του Θεού
μιλάει αδιαλείπτως για τον Ουρανό.
Θα ακούσεις το μοναδικό Του μήνυμα
που καλεί τους δικούς Του.

ΑΦΥΠΝΙΣΟΥ ΣΤΗΝ ΗΣΥΧΙΑ

Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ

Αγιασθήτω το όνομά μου.
Είμαι ο Υιός του Θεού που περπατάει στην γαλήνη.
Απλώνω το χέρι μου,
και από τα δάχτυλά μου η ηρεμία
απλώνεται σε όλο τον κόσμο
για να γαληνέψει όλα τα ζωντανά πράγματα,
και να τα σκεπάσει με αγιότητα.

Η ανάπαυσή τους είναι ένα με τη δική μου,
γιατί είμαι ένα μαζί τους.
Δεν υπάρχει πόνος που η γαλήνη μου
δεν μπορεί να θεραπεύσει,
γιατί προέρχεται από τον Θεό.
Δεν υπάρχει θλίψη που να μη μετατρέπεται
σε γέλιο όταν έρχομαι.

Δεν έρχομαι μόνος.
Βαδίζει μαζί μου το Φως που ο Ουρανός
βλέπει σαν τον εαυτό του.
Είμαι ο Υιός του Θεού.
Το όνομά μου είναι δικό Του.
Ο οίκος του Πατέρα μου είναι εκεί
που βρίσκεται η γαλήνη μου.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Μην ξεχνάς ότι ο χρόνος φτιάχτηκε για σένα,
όχι εσύ για τον χρόνο.

Οι μαραμμένοι, οι ετοιμοθάνατοι και οι νεκροί
δεν είναι παρά οι σκέψεις εκείνων
που δεν βλέπουν ότι ο χρόνος είναι ανίσχυρος,
εκτός αν επιτρέψουν οι ίδιοι την αλλαγή.

Ο Υιός του Θεού στέκεται αναλλοίωτος
μέσα στο Αμετάβλητο, πέρα από το εφήμερο,
ούτε νέο ούτε παλιό,
πέρα από όλα τα αντίθετα,
όπου τίποτα δεν ρίχνει σκιά ή αμφιβολία,
γιατί μόνο το Φως Τον περιβάλλει.

Ο χρόνος του δόθηκε για να Του δείξει
πώς να μαθαίνει, να βλέπει και μετά να γνωρίσει.

ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Υπάρχει μια σιωπή που προδίδει τον Χριστό
Γιατί ο Λόγος του Θεού δεν έχει ακόμα ακουστεί
από εκείνους που έχουν μεγάλη ανάγκη.
Είναι ανείπωτος ακόμα ο Λόγος
που η σωτηρία φυλάει γι' αυτούς,
και κράτησε μακριά την ανάστασή τους
από έναν κόσμο που δεν είναι παρά κόλαση
και ξένος προς τον Υιό του Θεού.

Περιπλανώνται άστεγοι,
χωρίς να βρίσκουν πουθενά γαλήνη,
άγνωστοι, ανίδεοι, τυφλοί στο σκοτάδι,
και αγέννητοι μέσα στη σιωπή του τάφου.

Υπάρχει μια σιωπή στην οποία ο λόγος του Θεού
προσφέρει ένα αρχαίο νόημα και είναι ήσυχο.
Τίποτα δεν μένει ανείπωτο ή παραγνωρισμένο.
Παράξενα όνειρα λούζονται με το χρυσό νερό
από τη φλεγόμενη σιωπή της ειρήνης του Θεού,
Και ό,τι ήταν κακό γίνεται ξαφνικά
το δώρο του Χριστού σε εκείνους που τον επικαλούνται.
Το τελευταίο Του δώρο δεν είναι παρά ένα όνειρο,
αλλά μέσα σε αυτό το μοναδικό όνειρο
είναι που γίνεται το ονείρεμα.

Αυτό που φαίνεται να είναι μια γέννηση
δεν είναι παρά ένα βήμα από το άχρονο στον χρόνο.
Η ειρήνη του Θεού λάμπει πάνω
σε μια φάτνη και ένα σταυρό με την ίδια σιωπή.
Κανένα από τα δύο δεν θα διαρκέσει.
Το όνειρο μιας αρχής και ενός τέλους
δεν μπορεί ποτέ να αγγίξει τον Υιό του Θεού.

Φάνηκε να παίρνει ανθρώπινη μορφή
και μετά φάνηκε να πεθαίνει.
Δεν υπάρχει θάνατος γιατί δεν υπάρχει γέννηση.
Ο σταυρωμένος αναστήθηκε στον Θεό.

ΣΥΝΔΕΣΗ

Η σωτηρία είναι τόσο απλή
όσο μια ασυννέφιαστη μέρα.
Η ξεκάθαρη απλότητά της
είναι πέρα από κάθε διαστρέβλωση ή παρερμηνεία.
Δεν μπορεί να προδοθεί ούτε να συμβιβαστεί
με το λάθος και την επίθεση.

Δεν αποτυγχάνει ποτέ στη συγχωρητική της καλοσύνη.
Στέκεται σαν μια μάνα που ανοίγει την αγκαλιά της
στα κουρασμένα παιδιά, ζητώντας τους να έρθουν
και να ξεκουραστούν στην προστασία της.

Μην νομίζεις ότι το σκοτάδι στην καρδιά σου
σε έχει εξορίσει από το αιώνιο σπίτι
που έβαλε ο Πατέρας σου
ανάμεσα στα αστέρια για σένα.

Ό,τι πρόδωσες δεν υπήρξε ποτέ
για να υποφέρει από τις πληγές
που νόμιζες ότι του προκάλεσες.

Και όλα τα πράγματα που έκλεψες
ήταν λαμπερές ψευδαισθήσεις·
όλες οι σκέψεις σου για φόνο και κακοποίηση,
θάνατο και πόνο,
αρρώστια, απώλεια και δυστυχία,
δεν ήταν παρά όνειρα του πυρετού.

Άγιε Υιέ του Θεού,
Η αθωότητά σου είναι αδιαμφισβήτητη
εξαιτίας αυτού που είσαι. Η σωτηρία δηλώνει
Την απλή αλήθεια: Ο Υιός του Θεού είναι ελεύθερος,
επειδή είναι όπως ο Θεός θα ήθελε να είναι.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΝΟΣ ΑΔΕΛΦΟΥ

Υπάρχει ένα τέλος στη θλίψη.
Αυτό που έγινε θα ξεχαστεί.
Τα εφήμερα παιχνίδια της μοχθηρίας θα γίνουν σκόνη.
Τα εφήμερα πράγματα θα ξεθωριάσουν
και θα εξαφανιστούν στην ανυπαρξία.

Η νύχτα των κακών ονείρων θα παραδοθεί απαλά στο φως.
Όλα όσα ο Θεός δεν δημιούργησε θα τελειώσουν όπως ξεκίνησαν,
κρυφά και ντροπιαστικά καθώς, χωρίς να γεννηθούν ποτέ,
δεν μπορούν να αντιταχθούν στην ιερή θέληση του Θεού
να αφήσει τη συγχώρεση να περιβάλλει
το πρόσωπο του Χριστού, που εισέρχεται στο όνομά Του.

Τι χρειάζεται να κάνουμε για να αφήσουμε τη συγχώρεση να έρθει;
Τίποτα. Δεν χρειάζεται παρά να συνειδητοποιήσουμε ότι εμείς
και όλος ο κόσμος μαζί είμαστε το σύνολο
της υπόσχεσης της σωτηρίας.

Εγώ είμαι αυτός που προφέρει τον λόγο του Θεού,
και εσύ μαζί μου. Υπάρχει ένα τέλος στη θλίψη.
Στο θέλημα του Θεού ο Χριστός αναπαύεται γαλήνια.

Ο Άγιος Υιός του Θεού είναι όλη η δημιουργία,
γιατί είναι ακόμα όπως τον δημιούργησε ο Θεός.
Για πάντα ένα, ο λόγος Του είναι αναλλοίωτος· ειπώθηκε, έγινε.
Το τρεμούλιασμα μιας στιγμής στέκεται ανάμεσα σε
εμάς και την πλήρη σωτηρία.
Πρέπει να κάνουμε περισσότερα από όσα ζητάει ο Θεός;

Το πρόσωπο του Χριστού εμφανίζεται
Και μετά μένει αόρατο για πάντα.
Η θλίψη επίσης έχει εξαφανιστεί, και εγώ μαζί σου.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ

Γίνεται ξαφνικά. Ακούγεται μια Φωνή
που λέει μια λέξη, και όλα αλλάζουν.
Καταλαβαίνεις μια αρχαία παραβολή
που φαινόταν δυσνόητη. Και όμως σήμαινε
ακριβώς αυτό που έλεγε.

Το ασήμαντο μεγαλώνει σε μέγεθος,
ενώ αυτό που φαινόταν μεγάλο
ξαναβρίσκει τη μικρότητα που του αναλογεί.

Τα αχνά γίνονται φωτεινά,
και αυτό που ήταν φωτεινό πριν
τρεμοπαίζει και ξεθωριάζει
και τελικά εξαφανίζεται.

Όλα τα πράγματα αναλαμβάνουν το ρόλο
που τους ανατέθηκε προτού να υπάρξει ο χρόνος,
σε αρχαία αρμονία που τραγουδά για τον ουρανό
σε μαγευτικούς ήχους που σβήνουν
την αμφιβολία και τις έγνοιες
που όλοι οι άλλοι ρόλοι απαιτούν.

Γιατί η βεβαιότητα πρέπει να είναι από τον Θεό.
Γίνεται ξαφνικά, και όλα τα πράγματα αλλάζουν.

Ο ρυθμός του κόσμου
μετατρέπεται σε συναυλία.
Αυτό που ήταν σκληρό πριν
και φαινόταν να μιλάει για θάνατο,
τώρα τραγουδάει για ζωή,
και συμμετέχει στη χορωδία της αιωνιότητας.

Μάτια που ήταν τυφλά αρχίζουν να βλέπουν,
και αυτιά που για καιρό ήταν κουφά
στη μελωδία, αρχίζουν να ακούν.

Στην ξαφνική ησυχία ξαναγεννιέται
το αρχαίο τραγούδι της δημιουργίας,
που σιώπησε για πολύ καιρό, όμως το θυμόμαστε.

Δίπλα στον τάφο ο άγγελος στέκεται
μέσα σε λαμπερή εμπιστοσύνη
για να δώσει το μήνυμα της σωτηρίας:
"Ελευθερώσου, και μη μένεις εδώ.
Πήγαινε στη Γαλιλαία".

ΤΟ ΗΣΥΧΟ ΟΝΕΙΡΟ

Κύριε μου, βοήθησέ με να συγχωρήσω τον κόσμο.
Γιατί τότε έρχεται η ησυχία στην οποία το όνειρο τελειώνει.

Ο περιπλανώμενος επιστρέφει στο σπίτι,
οι χωλοί περπατούν, οι τυφλοί αναβλέπουν.

Γιατί ο φόβος δεν μπορεί να πλησιάσει
τον απόλυτα αναμάρτητο κόσμο που η συγχώρεση βλέπει,
Το απαλό φως της ας ξυπνήσει την όραση μέσα μου,
και καθώς βλέπω, το όνειρο του φόβου ας εξαφανιστεί.

Δεν έχω άλλη επιλογή από το να συγχωρήσω τον κόσμο.

Το όνειρο ότι η ειρήνη μπορεί να έρθει
με άλλο τρόπο είναι ψευδαισθηση νοσηρή.

Ο Χριστός δέχεται ένα όνειρο
στο οποίο ο Πατέρας Του λάμπει.
Ιδού αυτό το όνειρο · είναι το δώρο Του σε μένα.

Κοίτα έναν κόσμο τόσο απαλό κι ακίνητο
που κανένα φύλλο δεν μπορεί να πέσει,
και ούτε ένα χορταράκι δεν μπορεί να καταστραφεί.

Υπάρχει ένα φως που λάμπει σε αυτόν τον κόσμο,
και τον κρίνει όπως ο Χριστός θα τον έκρινε.

Δεν υπάρχει καμία καταδίκη πάνω του.
Αυτός τον βλέπει αναμάρτητο,
στο φως που λάμπει από το δικό Του πρόσωπο.

Το βλέμμα Του κοιτάζει
τη σίγουρη αντανάκλαση της αγάπης του Πατέρα Του ·
η εικόνα ανακαλεί τη μνήμη Του.

Ποιο κακό μπορεί να απομείνει στον κόσμο
που το βλέμμα του Χριστού κοιτάζει;
Και τι θα μπορούσε να μου φαίνεται ακόμα τρομακτικό,
με το φως της τελειότητάς Του πάνω του;

Τι θα μπορούσε να με διδάξει
ότι υπάρχει λόγος για θλίψη,
ή ότι ο θάνατος είναι αληθινός;
Βοήθησε με να συγχωρήσω τον κόσμο.
Η ειρήνη που Εσύ δίνεις,
στη συγχώρεσή μου θα μου δοθεί.

Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΥ

Ο κόσμος μπορεί για μας νάναι ένα λαμπρό αστέρι,
επειδή αντιπροσωπεύει μια Σκέψη του Θεού.
Στην πραγματικότητα δεν έχει μορφή.
Αλλά ιδωμένος μέσα στο χρόνο
βρίσκεται ανάμεσα στα δάχτυλά Του,
και είναι ακόμα μέσα στη βέβαια
προστασία της παλάμης Του.

Το πρόσωπό Του λάμπει πάνω του,
και αυτός ανταποκρινόμενος
ακτινοβολεί προς Εκείνον.
Κανείς που κατοικεί στη γη δεν έχει έννοιες,
αφού το χέρι Του τον προστατεύει,
και η φωνή Του διαβεβαιώνει
την αιώνια αγιότητα και ειρήνη.

Ο Υιός Του κατοικεί εκεί
που Εκείνος θα ήθελε να είναι.
Και δεν χάθηκε ούτε μία νότα
από το τραγούδι του Παραδείσου
μέσα στην ήσυχη λάμψη του αστεριού
που είναι η σιωπηλή Απάντηση στην αναζήτηση
που ο κόσμος έχει καθορίσει,
αλλά που δεν υπάρχει.

Όταν αναγνωρίζεται,
δεν υπάρχει αναζήτηση,
δεν υπάρχει χέρι, ούτε φωνή,
δεν υπάρχει απάντηση, ούτε σκέψη
χωρίς τον Θεό, το αστέρι θα εξαφανιστεί.

Γιατί αυτό που τώρα αντανακλά
θα πάρει τη θέση του για μια μόνο στιγμή ακόμα.
Και μετά το όνειρο που είναι ο κόσμος τελειώνει.

Ἡλιος και φεγγάρι και όλα τα αστέρια
είναι ευτυχισμένες σκέψεις με τις οποίες
η θλιβερή ψευδαίσθηση του κόσμου
φωτίζεται και διανθίζεται.

Το αστέρι που είναι η μορφή που παίρνει
μέχρι ο Ένας Δημιουργός να γίνει αποδεκτός
ως η πηγή των πάντων, δεν είναι αιώνιο.

Ωστόσο, το Φως του Θεού
εξακολουθεί να λάμπει πάνω του,
μέχρι ο χρόνος να καταργηθεί
και τα αστέρια να εξαφανιστούν.

Τότε έρχεται η ησυχία
όπου καμιά μορφή, κανένας ήχος,
κανένα όνειρο δεν υπάρχει.

Υπήρχε ένας σταυρός, αλλά έχει εξαφανιστεί.
Υπήρχε ένας κόσμος, αλλά υπάρχει μόνο ο Θεός.

ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Πατέρα, η θυγατέρα σου κλαίει μες τη νύχτα
γιατί νομίζει ότι είναι ολομόναχη
στο σκοτάδι και στο φόβο.
Δεν ξέρει ότι Εσύ αδιάκοπα την προσέχεις.

Στείλε της τη Φωνή Σου,
να ακουστεί σε σιωπή βαθιά
σαν χωράφια καλοκαιρινά
που στέκουν απάνεμα στον καυτό ήλιο
του μεσημεριού και στην ασημένια σιωπή της νύχτας,
που όμως είναι βροντερή σαν κεραυνός.

Πες της ότι δεν χρειάζεται παρά να στραφεί σε Σένα
και Εσύ θα έρθεις τόσο γρήγορα που θα ξεχάσει αμέσως
τα χρόνια ή τα λεπτά που η Ταυτότητά της μέσα σε Σένα είχε
ξεχαστεί.

Ποιος θα μπορούσε τότε να θυμηθεί
τα μικρά διαστήματα του χρόνου στα οποία
το παρελθόν παρήλθε·
τις γεμάτες φόβο σκέψεις στις οποίες
το μέλλον κρατήθηκε προσεκτικά
κρυμμένο στη μαύρη άγνοια;

Η αιωνιότητα ήρθε να πάρει και τα δυο μακριά,
και να λάμψει με ήσυχη βεβαιότητα στη θέση του χρόνου,
και σε όλα τα μικρά πράγματα που ο χρόνος θα φέρει.

Κοίτα τώρα τη θυγατέρα που ξέχασε
το νόημα της δημιουργίας.
Μόνο Εσύ μπορείς να σώσεις αυτό
που έχει καταδικάσει.
Ωστόσο, όλες οι σκέψεις της γίνονται σκόνη
όταν οι δικές σου έρθουν στο νου της.

Ω άγιε Πατέρα του σύμπαντος,
Δημιουργέ όλων των πραγμάτων που ζουν σε Σένα,
Στον Οποίο κανένα δεν θα μπορούσε ποτέ
να ξεχαστεί ούτε να χαθεί στο χρόνο,
το όνειρο του κόσμου θα τελειώσει
με τη δική Σου ανάμνηση.

Όλα τα παιδιά Σου πρέπει να Σε θυμηθούν.
Ωστόσο, ο χρόνος επισκιάζει την αιωνιότητα,
καθώς η αλήθεια φαίνεται να κρύβεται
όταν οι ψευδαισθήσεις αναδύονται
και καλύπτουν το πρόσωπο του Χριστού.

Δεν φαίνεται να είναι πραγματικό,
και Εσύ που είσαι πιο κοντά και από την αναπνοή,
φαίνεσαι σαν να είσαι απομακρυσμένος,
εξωπραγματικός, τόσο μακριά
που τα μακρινά αστέρια μοιάζουν νάναι πιο κοντά.

Στο μακρόχρονο σκοτάδι είναι δύσκολο
να διατηρήσεις την πίστη ότι ο ήλιος θα επιστρέψει.
Η θυγατέρα σου είναι κουρασμένη.
Άφησέ την να ακούσει τη Φωνή Σου,
και θα νιώσει μια ανάπαυση
που κανένας ύπνος δεν μπορεί να δώσει.

Η θυγατέρα σου είναι λυπημένη.
Θύμισε της τον λόγο Σου,
και όλη η χαρά που ξαφνικά γίνεται το δώρο Σου
σ' αυτήν μοιράζεται με όλο τον κόσμο.

Είναι φοβισμένη. Όμως ας ακούσει τον ήχο
της διαβεβαίωσης του Ουρανού,
και όλα τα χρόνια της απελτισμένης προσμονής κι απόγνωσης
θα συντημηθούν σε μια άγια στιγμή και θα χαθούν.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ

Δεν θέλεις τον έπαινό μας. Θέλεις την αγάπη μας,
γιατί ο έπαινος είναι απλώς λόγια.
Θέλεις αντίθετα την τρυφερή μας ευλογία
σε αυτούς που θα σώσεις
και θα προστατεύσεις στην Αγκαλιά Σου.

Θέλεις η φροντίδα μας γι' αυτούς
που είναι κομμάτια δικά Σου και δικά μας,
για να μάθουμε ότι ο Υιός του Θεού είναι ολόκληρος,
και δεν μπορεί να αποκοπεί από ό,τι είναι δικό του.

Δεν θέλεις τη θλίψη μας. Θέλεις τη χαρά μας
για να τη μοιραστούμε με όλο τον κόσμο,
που είναι ήδη πολύ θλιμμένος.
Να σου προσφέραμε ένα άχρηστο δώρο
που δεν θα έδινες στον κόσμο;

Σου δίνουμε, και μας επιστρέφεις
ένα μεγαλύτερο δώρο, τόσο απείρως μεγαλύτερο
που δύσκολα μπορούμε να καταλάβουμε το μέγεθός του.

Ωστόσο, πρέπει να δώσουμε για να μπορέσουμε να λάβουμε,
γιατί Εσύ δεν μπορείς παρά να αυξήσεις τα δώρα
που δίνουμε πριν μας επιστραφούν και πάλι.

Η κοινή μας προσπάθεια είναι το έργο της σωτηρίας.
Εσύ είσαι η Απάντηση, ενώ εμείς, αυτοί που ρωτάνε.

Ο ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΗΣ

Κάνε ένα βήμα πίσω, παιδί μου,
και άφησέ Τον να σε οδηγήσει,
Αυτόν που έχω στείλει σε σένα.
Σου κρατάει το χέρι και σου μιλάει για Μένα.

Η μνήμη Του διατηρεί στο νου σου το όνομά Μου.
Η ειρήνη Του περιβάλλει το παιδί μου
με όλη την αγάπη που ένας Πατέρας νιώθει
γι' αυτό που αγαπάει πάνω απ' όλα
στη γη και στον Ουρανό.

Αυτός που σας έστειλα μοιράστηκε την καρδιά Μου
και φέρνει το Λόγο Μου μαζί Του
για να παρηγορήσει και να ανακουφίσει
όλο τον κόσμο που έχει ξεχάσει το όνομά Μου.

Άστεγοι είναι εκείνοι που κατοικούν μόνοι,
μακριά από Μένα. Όμως τους καλώ στο σπίτι.
Τη Φωνή Μου στέλνω να τραγουδήσει σε μέρη χωρίς ήχο.

Άκουσε από Μένα το τραγούδι
που ένας Πατέρας τραγουδάει σε σένα,
το παιδί Του, μια μελωδία από μακριά,
πέρα απ' τον κόσμο.

Κάνε πίσω και άκου,
γιατί Εκείνος έρχεται να σε ευλογήσει
και να σου πει ότι δεν είσαι χωρίς παρηγοριά.

Ο ΑΝΑΤΕΛΛΩΝ ΗΛΙΟΣ

Ησύχασε, ψυχή μου,
και αναπαύσου στον Κύριο
με ήρεμη βεβαιότητα.
Γιατί έχει έρθει
για να σε σώσει από την αμφιβολία.

Και τώρα στέκεσαι
σε δόξα ανατέλλοντος ήλιου λαμπρή
που δεν μπορεί να δύσει
θα μένει για πάντα ακριβώς όπως είναι.

Στέκεσαι μαζί Του μέσα σε μια λάμψη
που έχει ετοιμαστεί για σένα
προτού υπάρξει ο χρόνος
και πολύ πέρα από την εμβέλειά του.

Μείνε ακίνητος και γνώρισε.
Και γνωρίζοντας, να είσαι σίγουρος ότι
ο Κύριός σου έχει έρθει σε σένα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία
να σταθεί μπροστά στην όψη Του,
ούτε μπορεί να σου κρύψει αυτό
που Εκείνος θέλει να δεις.

Ο ήλιος έχει ανατείλει.
Έρθε επιτέλους.
Όπου βρίσκεται η παρουσία Του
δεν μπορεί να υπάρξει παρελθόν.

Ησύχασε, ψυχή μου,
και αναπαύσου στον Κύριο
που έρχεται να κρατήσει
την υπόσχεση του Λόγου Του.

ΑΦΥΠΝΙΣΟΥ ΜΕ ΗΣΥΧΙΑ

Ειρήνη ας σε σκεπάσει μέσα κι έξω εξίσου,
σε ησυχία λαμπρή και ειρήνη τόσο βαθιά
που κανένα όνειρο αμαρτίας και κακού
να μην μπορεί να πλησιάσει τον ήσυχο νου σου.

Και μετά αφυπνίσου με ησυχία.
Πρώτα έρχεται η σιωπή· μετά η αφύπνιση.
Τώρα είναι η ώρα που έχει οριστεί
για το τέλος των ονείρων.

Υπάρχει ακόμα η κούνια
όπου έρχεσαι να αναγεννηθείς.

Ο Χριστός κινείται μέσα στο σπίτι
που διάλεξε για δικό Του.
Η όρασή Του αναπαύεται στα μάτια σου,
και σύντομα θα δεις το πρόσωπό Του,
και θα ξεχάσεις τις φαντασιώσεις
που έμοιαζαν τόσο αληθινές
ώσπου νάρθει η ησυχία.

Ο Υιός του Θεού έχει έρθει
να ενωθεί μαζί σου τώρα.
Το λαμπρό Του χέρι είναι στον ώμο σου.
Και η σιωπηλή Φωνή του Θεού
μιλάει αδιαλείπτως για τον Ουρανό.
Θα ακούσεις το μοναδικό Του μήνυμα
που καλεί τους δικούς Του
από την κατοικία Του,
να αφυπνιστούν στο Θεό.

Η ΛΑΜΠΡΗ ΣΤΙΓΜΗ

Λάτρευε αυτή τη στιγμή.
Όλος ο χρόνος έχει οριστεί μέσα στα όριά της.
Το παρελθόν απλώς οδήγησε
σε αυτήν την καθορισμένη στιγμή.
Το μέλλον παραμένει ακόμα αγέννητο,
και είναι άηχο, σαν λέξη που δεν έχει ειπωθεί.

Αναζήτησε αντ' αυτού
τον αέναο τόπο της αιωνιότητας.
Στον απεριόριστο χώρο
άνοιξε την αγκαλιά σου
για να σταματήσει κάθε σύγκρουση,
και κάλεσε να ησυχάσουν εκείνοι
που σε κάθε μέρος περιμένουν την ελευθερία.

Δεν θα προδώσεις την αγωνία
και την υπομονή τους,
όταν οι κραυγές τους
ξεθωριάζουν στη σιωπή εδώ.
Γιατί ο Χριστός θα μείνει
μέχρι να σβήσει η τελευταία, αχνή ηχώ
και η ησυχία να κυριεύσει τον κόσμο.

Και τότε τον παίρνει στο χέρι Του,
περιμένει μια στιγμή ακόμα,
και ο χρόνος τελειώνει.
Ακόμα και τώρα σου ανοίγει το δρόμο προς Αυτόν.
Αυτή η στιγμή είναι η πύλη
σε αυτό που ο κόσμος θα εξαφανιστεί σ' Αυτόν,
όπως Αυτός θα εξαφανιστεί στο Ένα
που θα παραμείνει για πάντα.
Σ' αυτήν την ξεκάθαρη και λαμπρή στιγμή
όλος ο χρόνος τελειώνει.

ΑΔΕΛΦΕ ΚΥΚΝΕ

Ας ξεχάσουμε τους σκοτεινούς
και οδυνηρούς τρόπους
που ταξιδέψαμε μαζί σου
τα στρεβλά πόδια που περπάτησαν
ενάντια στο άγιο Θέλημα του Θεού,
μακριά από την ειρήνη και την ήσυχη λίμνη,
τον τόπο ανάπαυσης που Εκείνος όρισε.

Το αβέβαιο, αποτυχημένο πλάσμα
έχει γίνει το δώρο του Θεού.
Με ιερή ευγνωμοσύνη βλέπουμε σε σένα
αυτό που ο καθένας μας μπορεί να γίνει
και θα γίνει μαζί σου.

Εσύ επέλεξες για εμάς,
και έστρεψες τα ματωμένα πόδια σου
προς την άλλη κατεύθυνση,
και σε ευχαριστούμε που διάλεξες για μας.

Ας κοιτάξουμε λοιπόν με θαυμασμό τον κύκνο,
το δώρο του Θεού, το άγιο φως του Χριστού,
πανέμορφο στη λαμπρή αθωότητα του.

Η αγνότητα του Ουρανού είναι το δώρο σου.
Ας το λάβουμε τώρα με ευγνωμοσύνη,
για την απελευθέρωση σου.
Τα ελεύθερα, ανεμπόδιστα φτερά σου
μας θυμίζουν ότι η ελευθερία σου είναι δική μας,
θύμισε μας ότι η ελευθερία μας είναι από τον Θεό.

ΤΟ ΑΗΧΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Περπατώ στην ησυχία. Όπου βρίσκεται η ανάπαυσή μου
είναι ο Παράδεισος. Και η σιωπή των αστεριών
ψάλλει σε έναν άηχο κύκλο.

Γιατί το τραγούδι του Ουρανού δεν ακούγεται πια,
και υπερβαίνει το μικρό βεληνεκές
που το αυτί μπορεί να συλλάβει,
και υψώνεται σε ένα μεγαλείο
πέρα από τον χώρο
εκεί που ο ήχος και η σιωπή σμίγουν σε αρμονία.

Άγιος είμαι εγώ,
που φέρω το Όνομα του Πατέρα μου
και που κατοικώ μαζί Του,
αν και μοιάζει να περπατώ μόνος μου.

Κοίτα προσεκτικά,
και μπορεί να αρπάξεις μια κλεφτή ματιά
Εκείνου που στέκεται δίπλα μου.
Και στηρίζομαι σ' Αυτόν
με απόλυτη και ακλόνητη εμπιστοσύνη.

Δεν ήταν έτσι πριν,
αφού φοβόμουν απεγνωσμένα να δεχτώ
τη Βοήθεια του Ουρανού για τον εαυτό μου.
Όμως, ο Ουρανός δεν εγκατέλειψε ποτέ,
αν και εγώ έμενα απαρηγόρητος,
ενώ όλα τα δώρα του Ουρανού ξεχύνονταν μπροστά μου.

Τώρα η αγκαλιά του Χριστού
είναι όλα όσα έχω και όλος ο θησαυρός μου.
Τώρα έπαψα να αμφισβητώ. Τώρα έρχομαι
από το χάος στην γαλήνη του σπιτιού μου.

ΤΟ ΔΩΡΟ

Είσαι μια ευλογία. Ήρθες σε μένα
επειδή Εκείνος σου το ζήτησε.
Και ήρθες για να μου μιλήσεις γι' Αυτόν,
έτσι ώστε Εκείνος να μου δείξει
μέσω της φωνής σου το δρόμο για το σπίτι.

Είχα πράγματι χαθεί μέχρι που ήρθε Εκείνος.
Ίσως δεν ήξερες το δώρο που έφερες.
Ωστόσο, ό,τι είναι ένα θα είναι πάντα έτσι,
και σίγουρα θα μάθεις αυτό που έχεις διδάξει.

Ήρθες επειδή Εκείνος το ζήτησε,
αλλά δεν ήξερες ότι σου μίλησε γι' Αυτόν.
Η φωνή Του ήρθε με κρυστάλλινη διαύγεια.
Ήρθες για να δείξεις
ότι το δώρο που μου έφερες, δίνεται σε σένα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Η ζωή σου είναι σαν ένα πετράδι στο στέμμα,
το λαμπρό φως που μου υποσχέθηκε ο Ιησούς
όταν το δικό μου μικρό φως σβήνει.

Αν δεν υπήρχε το φως σου,
το στέμμα μου θα ήταν ένα πρόσκαιρο αντικείμενο,
που θα τελειώσει
όπως όλα τα πράγματα πρέπει να τελειώσουν,
χωρίς να αφήσει απόηχο στην αιωνιότητα.

Όταν οι κομήτες περνούν,
αφήνουν ένα ίχνος φωτός πίσω τους.
Είναι αυτό που ο ουρανός θυμάται μετά.
Μιλάμε γι' Αυτόν που ήρθε
με δόξα και που φάνηκε να πεθαίνει.

Όμως στο δικό μας φως ζει ξανά,
και εμείς πρέπει να ακολουθήσουμε
το λαμπρό Του πρόσωπο που φεύγει.
Είσαι το φως που μένει πίσω για λίγο
για να φέρει την ηρεμία και την ειρήνη Του
σε όλους όσους Τον αναζητούν με πόνο.

Στο όνομά Του εσύ θα παραμείνεις
για να απαντήσεις στο κάλεσμά τους
για να τραγουδήσεις σε άπνα παιδιά
και να στηρίξεις εκείνους
που πέφτουν με αστείρευτη υπομονή Του.

Εκείνος με περιμένει,
όπως θα περιμένω κι εγώ εσένα,
καθώς στέκομαι στο πλευρό Του.
Στην ασυννέφιαστη θέα σου
ο κόσμος θα εξαφανιστεί.
Τώρα γέρνει προς το μέρος σου

και σε ανυψώνει στο σπίτι σου.
Δες πόσο φωτεινό είναι το στέμμα που έχει για σένα.
Έλα τώρα, παιδί μου,
εξαφανίσου μαζί μου μέσα στο φως Του.

ΜΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Κανείς δεν μπορεί να ξέρει
τι ακριβώς συνεπάγεται ο ρόλος του
όταν ο Θεός από μικρά φώτα που Του δίνουμε,
τελειοποιεί ένα αστέρι.

Κάθε ένα από αυτά είναι αόρατο
μέχρι τα άλλα κομμάτια από κοντά και μακριά
να ενωθούν από Αυτόν σε ένα σχήμα
που ο Ίδιος μπορεί να χρησιμοποιήσει
για να φωτίσει το σκοτάδι.

Στο χέρι Του γεννιούνται τα αστέρια,
για να λάμπουν πάνω στη θάλασσα,
και να μαγέψουν όλα τα πράγματα πάνω στη γη
και να τα ανεβάσουν στον ουρανό.

Ίσως το δώρο σου
είναι πάνω στην άκρη ενός αστεριού,
ή ίσως λαμπυρίζει στο κέντρο του,
για να ανακουφίσει μια καρδιά από τη θλίψη.
Ή ίσως καλύπτει μια ασημένια του πλευρά.

Μην ξεχνάς λοιπόν,
σε αυτό που εκτιμούμε λίγο,
ο Θεός μπορεί να δει ένα αστέρι που γεννιέται,
ακόμα άγνωστο σε μας
που δεν μπορούμε να δούμε
τη δόξα που θα αποκτήσει.

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Κανείς δεν μπορεί να ληστέψει το άπειρο.
Γιατί όταν κάτι αφαιρείται,
οι άγγελοι ενώνουν τα φτερά τους
και κλείνουν το κενό τόσο γρήγορα
που φαίνεται σαν ψευδαίσθηση
σαν να μην έχει συμβεί, σαν να μην έχει γίνει.

Κανείς δεν μπορεί να κλέψει από το όλον.
η ίδια η ολότητά του είναι μια εγγύηση
ότι είναι πλήρες για πάντα.

Δεν υπάρχει απώλεια να μην έχει αποκατασταθεί
πριν καν συμβεί.
Κανείς δεν μπορεί να μειώσει την αγάπη.
Αυτή η ίδια είναι ο Μεγάλος Αποκαταστάτης.
Όλα όσα της έχουν αφαιρεθεί,
δεν μπορούν παρά να επιστραφούν στον εαυτό της.

Δεν γνωρίζει καμία απώλεια,
κανένα όριο και καμία μείωση.
Ο Ουρανός μπορεί μόνο να δίνει.

Αυτό είναι το σημάδι ότι η απώλεια είναι αδύνατη.
Φαινόταν πως κάτι είχε χαθεί.
Όμως οι άγγελοι ήρθαν γρήγορα
και υποσχέθηκαν ότι θα το φέρουν πίσω σε σένα.

ΕΠΙΤΕΛΙΑΚΟ

Ένας χρόνος είναι λίγος.
Ωστόσο, αν Μου παραδοθεί διαρκεί για πάντα.
Κάθε λεπτό περιβάλλεται από ασήμι
κάθε ώρα από χρυσό.

Οι μήνες γεμίζουν άστρα,
και γίνονται ένα διάδημα
που οι άγγελοι θα διαφυλάξουν σε λαμπρή δόξα,
καθώς το δώρο σου σε Μένα
αυξάνει σε λαμπρότητα κάθε μέρα
που περιμένει την επιστροφή σου.

Και η αγάπη με την οποία
το έδωσες περιμένει επίσης.
Η ευγνωμοσύνη μου λάμπει στα αστέρια του,
τα προσεκτικά γυαλισμένα από φτερά αγγέλων,
και αφεγάδιαστα φυλαγμένα
μέχρι τη στιγμή που θα σου την επιστρέψω.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Παιδί, Άνδρας και μετά Πνεύμα,
έλα με όλη σου την ομορφιά.
Αν δεν φωτίσεις τη ζωή μου,
είναι απώλεια για Σένα,
και ό,τι είναι απώλεια για Σένα
είναι και για μένα.

Δεν γνωρίζω γιατί βρίσκομαι εδώ.
Γνωρίζω μόνο αυτό:
Ξέρω ότι έχω έρθει για να Σε αναζητήσω εδώ
και να Σε βρω.

Με τη ζωή Σου μου δείχνεις το δρόμο
για την αιώνια κατοικία μου.
Παιδί, άντρας και μετά πνεύμα.
Έτσι ακολουθώ τον δρόμο που Εσύ μου δείχνεις
για να μπορέσω επιτέλους να γίνω σαν κι Εσένα.

Σε ποιον άλλον θα ήθελα να μοιάσω εκτός από Σένα;
Υπάρχει μια σιωπή όπου μου μιλάς
και μου δίνεις λόγια αγάπης να πω εκ μέρους Σου
σε αυτούς που Εσύ μου στέλνεις.

Και είμαι ευλογημένος γιατί μέσα τους
Σε βλέπω να λάμπεις.

Δεν υπάρχει ανταπόδοση
που θα μπορούσα να δώσω
για ένα τέτοιο δώρο.

Το φως που περιβάλλει την κεφαλή Σου
πρέπει να μιλήσει για μένα,
γιατί είμαι βουβός δίπλα στο απαλό χέρι Σου
με το οποίο οδηγείται η ψυχή μου.

Παίρνω το δώρο Σου με άγια χέρια,
γιατί Εσύ τα έχεις ευλογήσει με τα δικά Σου.

Ελάτε, αδελφοί,
να δείτε πόσο μοιάζω με τον Χριστό,
και πόσο μοιάζω μαζί σας
αφού Εκείνος σας ευλόγησε
και σας κρατάει ως ένα μαζί μου.

Εσύ μου δείχνεις μια τέλεια εικόνα
του τι μπορώ να γίνω,
για να βοηθήσω να ανακαινισθεί
η εξασθενημένη όραση των αδελφών Σου.
Καθώς κοιτάζουν ψηλά
ας μην κοιτάζουν εμένα, αλλά μόνο Εσένα.

ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ειρήνη είναι μια γυναίκα,
μητέρα του κόσμου,
που ο Θεός έστειλε
να απλώσει ένα τρυφερό χέρι
στα πυρετώδη μέτωπα χιλιάδων παιδιών.

Στη γαλήνια σιγουριά της δεν υπάρχει φόβος,
και από τα στήθη της βγαίνει μια ηρεμία
για να ακουμπήσουν πάνω της και να ησυχάσουν.

Φέρνει ένα μήνυμα στις φοβισμένες τους καρδιές
από Εκείνον που την έστειλε.
Ακούστε την τώρα αυτήν που είναι η μητέρα σας
στο όνομα του Πατέρα σας:

"Μην ακούτε τις φωνές του κόσμου.
Μην επιχειρήσετε να σταυρώσετε ξανά
τον πρωτότοκο Υιό μου, και αδελφό σας."

Ο ουρανός είναι στα μάτια της,
επειδή κοίταξε αυτόν τον Υιό που ήταν ο πρώτος.
Και τώρα κοιτάζει εσάς για να τον ξαναβρεί.

Μην αρνείστε στη μητέρα του κόσμου
το μόνο που θάθελε ποτέ να δει,
αφού είναι το μόνο που θάθελες ποτέ να βρεις.

ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Ούτε έρχεσαι ούτε φεύγεις.
Γιατί ακόμα και εδώ το αστέρι σου
είναι σταθερό σε μικρή απόσταση
κρατώντας τη φωτεινότητά του
σταθερή κι αναλλοίωτη,
έως ότου ένα φωτεινότερο φως
αρχίσει να εμφανίζεται.

Τα σταθερά αστέρια
είναι οδηγοί για τον γήινο στόχο,
δείχνουν μονοπάτια, λεωφόρους ελπίδας
και παγίδες απελπισίας.
Το μικρό τους μέγεθος
συγχωνεύεται στο μεγαλείο του Όλου.

Δεν εξαφανίζονται όταν εμφανίζεται ο ήλιος,
αλλά προσθέτουν τη μικρή τους λάμψη
στην συνολική υπόσχεση της επιστροφής.
Φαίνεται να έρχονται σαν σημεία ανάπαυσης
σε έναν κόσμο φόβων.

Σήμερα γεννήθηκε το μικρό σου φως,
Βοηθώντας στο σκοτάδι να περιμένει τον ήλιο
και να περιβάλλεται από τον Έναν Αναστημένο
όταν θα έχεις κάνει το θέλημά Του σε όλη σου τη πορεία.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Γιορτάζουμε ένα όνειρο σήμερα
ένα όνειρο μιας αρχής εκεί που δεν αρχίζει κάτι,
μιας μετατόπισης και αλλαγής
και αρίθμησης χρόνων,
σαν να πηγαίνουμε σε ένα προκαθορισμένο τέλος.

Σήμερα προσπαθούμε να δώσουμε ένα όνομα
σε κάτι που δεν έχει όνομα και
που δεν μπορούμε καν να ονομάσουμε.
Αυτό που μπορούμε να γιορτάσουμε
είναι μόνο η ψευδαίσθηση ενός ονόματος.

Αυτή η μέρα είναι άχρονη.
Δεν γεννήθηκε ποτέ, ούτε θα τελειώσει.
Δεν υπάρχει νύχτα που θα έρθει,
Δεν υπάρχει χρόνος
όπου το φως της ημέρας θα εξαφανιστεί,
Δεν υπάρχει επιστροφή ούτε γυρισμός.

Ας μην γιορτάσουμε αυτό που δεν υπήρξε ποτέ,
ούτε να σκεφτούμε ότι ο Υιός του Θεού
είναι τόσο ασήμαντος
ώστε να φανταζόμαστε πως γεννήθηκε σήμερα
και έχασε το Όνομα που του έδωσε ο Θεός.

Ας επιλέξουμε να βλέπουμε σ' αυτόν
τη γλυκιά αντανάκλαση της αγάπης του Πατέρα του,
την αναμαρτησία που βλέπει το Άγιο Πνεύμα,
τη βοήθεια που αναζητά ο άγιος αδελφός του.

Η Αγία Τριάδα λάμπει πάνω του,
η αγάπη του Πατέρα, η φροντίδα του Αγίου Πνεύματος,
η ολοκλήρωση του Υιού, όλα είναι ενωμένα σε ένα
που μοιράζεται την αιωνιότητα μαζί Τους.

Γι' αυτό, με ησυχία ας απομακρυνθούμε
από τις μέρες και τις ώρες·
δίνουμε μικρά ονόματα
σε ό,τι βλέπουμε αλλά δεν κατανοούμε.
Αγιασθήτω το όνομά Σου, γιατί ο Θεός σε δημιούργησε.

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ

Το τρένο της δόξας περνάει,
Αλληλούια!
Μια χρυσή λωρίδα στον ουρανό,
μια λάμψη και ένα σφύριγμα
που υψώνεται πέρα από όλες τις ψυχές
που πιστεύουν ότι θα πεθάνουν,
Αλληλούια!

Μην κοιτάξεις ψηλά γιατί μπορεί να δεις
έναν άγγελο να στέκεται δίπλα στο δέντρο,
και να δεις το φωτοστέφανο γύρω από το κεφάλι του
και να ουρλιάξεις γιατί νομίζεις ότι είσαι νεκρός.

Το τρένο της δόξας θα έρθει επιτέλους,
Αλληλούια!
Με τη σταύρωση ως κατάρτι,
μια λάμψη αστραπής διασχίζει
όλα τα πράγματα που αγαπάς και δεν θα διαρκέσουν,
Αλληλούια!

Κλείστε τα αυτιά σου γιατί μπορεί να ακούσεις
την σάλπιγγα του Ηνίοχου,
και να νιώσεις το τραγούδι της καρδιάς σου
να χάνει ένα χτύπο
αν δεις το βέλος Του στα πόδια σου.

Επιβράδυνε το τρένο της δόξας για μένα,
Αλληλούια!
Βλέπω τον Αδελφό μου εκεί και Αυτός
κρατά ένα χρυσό κλειδί
για να σηκώσω τα μάτια μου να δω,
Αλληλούια!

Κατέβα κάτω, Αδελφέ μου, έλα κοντά μου.
Δεν θα δω αυτά που έκανε ο φόβος.
Η πόρτα είναι ανοιχτή. Εκεί που στέκεσαι
είναι ιερό έδαφος και Ουράνια χώρα.
Δεν κατάλαβα το τραγούδι,
Αλληλούια!

Σκέφτηκα να πεθάνω αλλά τώρα λαχταρώ
μόνο να ενωθώ με το αναστημένο πλήθος
που ταξιδεύει στα αστέρια μαζί σου,
Αλληλούια!

Δεν υπάρχει θάνατος, και η ζωή τρέχει
μέχρι να Εσύ να σταματήσεις και να μας ανυψώσεις
και να αγγίξεις τα μάτια και τα αυτιά μας,
έτσι που, αν και τυφλοί και κουφοί για τόσο καιρό,
να μπορέσουμε να ακούσουμε και να δούμε,
Αλληλούια!

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

Ἦρθα σε σένα.
Είδα τα δάκρυά σου
και ήξερα ότι ήσουν έτοιμος.
Με είχες καλέσει τη στιγμή που κατάλαβες
ότι η αμαρτία είναι μια ψευδαίσθηση.

Ἦσουν πράγματι φτωχός.
Είδα τα λαβωμένα χέρια σου
και τα έβλεπα να αιμορραγούν
από τα χρυσά καρφιά
ένα βαρύ πολύτιμο στέμμα
γύρω από το κεφάλι σου,
τόσο ιερό όσο το δικό Μου.

Σε χρειαζόμουν τόσο πολύ.
Όμως μέχρι να ωριμάσει η κατανόηση σου,
μόνο να περιμένω μπορούσα
με σιωπηλή υπομονή
πέρα από την πύλη του Ουρανού.

Το σπίτι του Πατέρα μου έστεκε άδειο.
Γιατί όπως εμείς είμαστε μέρος Του,
έτσι είσαι κι εσύ μέρος Μου.
Μπαίνουμε μέσα μαζί. Είμαστε ένα.
Και έτσι τελειώνω αυτό που είχα αρχίσει.

ΑΜΗΝ

Η αγάπη δεν σταυρώνει. Μόνο σώζει.
Ο Υιός του Θεού δεν μπορεί να πληγωθεί.
Ας μην νομίζει ότι είναι σκλάβος
του χρόνου ή της τιμωρίας.

Δημιουργήθηκε από αγάπη,
το λαμπερό πρόσωπό του
και η στοργική του καρδιά
μόνο να σώσει μπορεί τον κόσμο.

Ποιος άλλος εκτός από τον δημιουργό του
μπορεί να τον λυτρώσει;
Τι άλλο εκτός από τον Λόγο της αλήθειας
μπορεί να απελευθερώσει αυτόν που φυλακίζει;

Ας είναι ο Εαυτός του, και ούτε ένα αστέρι
δεν μπορεί να χάσει την λάμψη του,
ή να τρεμοπαίξει στον αβέβαιο γαλαξία
χωρίς σκοπό και χωρίς αιτία.

Και το παραμικρό χορταράκι υψώνεται τέλεια
από τη γη προς τον ουρανό.
Και καμία αμαρτία δεν φαίνεται
να κρατάει σε σκοτάδι αυτόν
που όλος ο Ουρανός αγαπάει.

Ο Θεός δεν σταυρώνει. Απλώς είναι.

STABAT MATER (Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ)

Όποιος στέκεται δίπλα σε ένα σταυρό είναι ολομόναχος,
γιατί μια τέτοια θλίψη δεν μπορεί να μοιραστεί.
Ένας λάκκος είναι ανοιγμένος στον συμπαγή βράχο
ανάμεσα στον κόσμο και σ' αυτήν.

Καμία γέφυρα, κανένα χέρι
δεν μπορεί να περάσει απέναντι να την παρηγορήσει.
Στέκεται σιωπηλά, χωρίς την πικρή βοήθεια των δακρύων,
γιατί τα δάκρυα φτιάχτηκαν για τη απλή θλίψη
που από παλιά είχε έρθει και ξεπεραστεί.

Εδώ ο χρόνος υπολογίζεται διαφορετικά.
Ένα μήνα διαρκεί η κάθε στιγμή, και τα χρόνια
περνούν σε μακάβρια πομπή στο χρόνο
που άλλοι ονομάζουν μία ώρα.

Ωστόσο, για εκείνη φτάνουν στην αιωνιότητα.
Στέκεται στην άκρη των αιώνων χωρίς ελπίδα.

Εδώ είναι η αιωνιότητα.
Εδώ είναι η απουσία του χρόνου.
Ποιος θα μπορούσε να πιστέψει
ότι ο χρόνος του θανάτου τελειώνει;

ΑΦΙΕΡΩΜΑ Σ' ΕΝΑ ΒΩΜΟ

Οι ναοί είναι εκεί όπου βρίσκονται
οι ιεροί βωμοί του Θεού,
και Εκείνος έχει τοποθετήσει ένα βωμό
σε κάθε Υιό που δημιούργησε.

Ας προσκυνήσουμε εδώ με ευγνωμοσύνη
επειδή αυτό που Εκείνος δίνει σε κάποιον
το δίνει σε όλους, και ποτέ δεν το αφαιρεί.

Γιατί αυτό που Εκείνος θέλει,
έχει γίνει για πάντα.
Οι ναοί είναι το μέρος όπου ένας αδελφός
έρχεται να προσευχηθεί
και να ξεκουραστεί για λίγο.

Όποιος κι αν είναι,
φέρει μαζί του μια αναμμένη λυχνία
για να δείξει ότι το πρόσωπο του Σωτήρα μου
είναι εκεί για να το δω πάνω στον βωμό,
και να θυμηθώ τον Θεό.

Αδελφέ μου, έλα να προσκυνήσεις εδώ μαζί μου.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Μόνο σιωπή, τίποτε άλλο.
Κανένας ήχος δεν ακούγεται,
ούτε υπάρχει κάτι να δει κανείς.
Κανένα χέρι πια δεν κρατά τον κόσμο.

Όλες οι προσευχές έχουν ξεχαστεί,
γιατί τώρα δεν υπάρχει κάτι να ζητήσει κανείς.
Η φωνή του Θεού δεν μιλάει πια.
Δεν υπάρχει πλέον ανάγκη.

Υπήρχε κάποτε μια εποχή,
που τώρα έχει λησμονηθεί,
που υπήρχε ένας κόσμος.
Ένας Λόγος ειπώθηκε, και ο κόσμος τελείωσε.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ο Χριστός δεν προσπερνά κανέναν.
Από αυτό καταλαβαίνεις ότι είναι ο Υιός του Θεού.
Αναγνωρίζεις το άγγιγμά Του με την οικουμενική ευγένεια.
Η αγάπη Του απλώνεται σε όλους.
Τα μάτια Του βλέπουν την αγάπη του Θεού σε ό,τι βλέπει.

Δεν υπάρχουν λόγια που φτάνουν στα αυτιά Του, εκτός από αυτά
που υπαγορεύει η φωνή του Πατέρα Του.
Τα χέρια Του κρατούν για πάντα τα χέρια των αδελφών Του,
και η αγκαλιά Του παραμένει ανοιχτή σε ιερό καλωσόρισμα.

Θα ήθελες να Τον κοιτάξεις, και να Τον ακούσεις
να σε καλεί αυτά τα Χριστούγεννα;

Κοίτα, σου δίνει τα μάτια Του για να δεις,
τα αυτιά Του για να ακούσεις τη φωνή του Πατέρα Του,
τα χέρια Του να κρατήσουν τα χέρια των αδελφών Του,
και την αγκαλιά Του για να Τον πλησιάσεις όπως Εκείνος θα σε
πλησίαζε.

Του μοιάζεις όσο κι Εκείνος στον Θεό,
και εσύ στον Θεό επειδή είσαι σαν κι Εκείνον.
Όλα όσα σου προσφέρει Εκείνος είναι δικά σου.

Δέξου τα δώρα Του για σένα
αυτά τα Χριστούγεννα,
ότι είσαι όπως σε δημιούργησε ο Θεός,
και να αναγνωρίσεις τον Χριστό μέσα σου.

ΚΑΤΑΓΩΓΗ

Υπήρξε μια στιγμή πριν πολύ καιρό,
όταν ο Θεός διακήρυξε το Λόγο Του,
και όλος ο κόσμος παρέμεινε ακίνητος
για να ακούσει και να απαντήσει.

Ωστόσο, δεν μπόρεσε
ούτε να ακούσει, ούτε να απαντήσει.
Όταν γεννήθηκε ο άγιος Χριστός ήρθε μόνος,
μόνο με το Λόγο του Πατέρα Του
να ακούσει και να Του απαντήσει.

Και όμως η Φωνή Του
παραμένει για να ευλογήσει τον κόσμο
μαζί με μένα που θυμάμαι
ότι ο Λόγος Του είναι δικός μου.

Η ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τα Χριστούγεννα είναι άγια
μόνο αν έρθεις σιωπηλά στη φάτνη,
για να αντικρίσεις την αγιότητά σου
να γίνεται ορατή στα μάτια σου.

Τα δώρα σου δεν είναι
παρά τα ανοιχτά σου χέρια,
εξαγνισμένα από την πλεονεξία.

Τίποτα άλλο δεν αφήνεις
μπροστά στο νεογέννητο
εκτός από τις αμφιβολίες και τους φόβους σου,
τις χλωμές σου ψευδαισθήσεις
και την αρρωστημένη σου υπερηφάνεια,
το κρυμμένο σου δάκρυ
και τη λιγοστή σου αγάπη,
τους πενιχρούς σου θησαυρούς
και την απιστία σου
απέναντι σε όλα τα δώρα
που σου έδωσε ο Θεός.

Εδώ στο βωμό
άφησε όλα αυτά στην άκρη
για να ανοίξει διάπλατα
η πόρτα του Ουρανού
και να ακούσεις τους αγγέλους
να τραγουδούν για την ειρήνη στη γη,
γιατί τα Χριστούγεννα
είναι η ώρα που θα αναγεννηθείς.

Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ο Χριστός δεν γεννιέται αλλά ούτε και πεθαίνει,
κι όμως ξαναγεννιέται μέσα σε όλους.

Η ανάσταση και η γέννηση είναι ένα γι' Αυτόν,
γιατί με τον ερχομό του Υιού του Θεού
το φως της ανάστασης ανατέλλει.

Ο Ουρανός δεν χρειάζεται γέννηση.
Και όμως ο Υιός του Ουρανού χρειάζεται τον κόσμο
να γίνει ο τόπος γέννησής Του,
γιατί ο κόσμος ξεπερνιέται
επειδή ένα Παιδί γεννιέται.

Και είναι Αυτός που φέρνει
την υπόσχεση του Θεού για την αιωνιότητα.
Είναι η γέννησή Του που τερματίζει το όνειρο του θανάτου,
γιατί σ' Αυτόν ο θάνατος γίνεται ζωή.

Κοίτα, η γη έγινε νέα και λάμπει στην ελπίδα
της αγάπης και της συγχώρεσης.
Τώρα η αγκαλιά του Θεού αγκαλιάζει
τις καρδιές που έτρεμαν στο κρύο του χειμώνα.

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Υπάρχει ένας βωμός που αναζητώ,
γιατί εκεί, και μόνο εκεί,
μπορεί σίγουρα να βρεθεί ειρήνη.
Το φως της αγιότητας λάμπει πάνω του λευκό,
κι η δροσερή του ησυχία,
στεφανωμένη ολόγυρα με κρίνους.

Σε αυτόν τον τόπο, αυτοί που πίστεψαν
πως ο θάνατος ήταν κύριος της ζωής πρέπει να ρθουν,
να μάθουν από Εκείνον που φάνηκε να πεθαίνει,
πως η ζωή είναι κύριος του θανάτου.

Δίπλα στους κρίνους τα ονειροπολήματα χάνονται,
και η γαλήνη απλώνει ένα σκέπασμα
σ' όσους φαίνονταν να μην βρίσκουν ανάπαυση και ειρήνη,
για να φέρει έναν ήσυχο, χωρίς όνειρα ύπνο,
όπου το όνειρό τους θα παύσει για πάντα.

Εδώ ξυπνάμε, οι αδελφοί μου κι εγώ,
γιατί όλοι μας, εδώ ερχόμαστε για να βρούμε τον τρόπο
να ξυπνήσουμε απ' το όνειρο της αμαρτίας
που ο κόσμος φτιάχτηκε για να εμφανίσει.

Ερχόμαστε να εναποθέσουμε
την ενοχή μας δίπλα στο βωμό
και να κάνουμε ένα βήμα πίσω,
αφήνοντας στην άκρη αυταπάτες και λάθη,
και να διδαχθούμε, μπροστά στον άδειο τάφο,
καθώς βλέπουμε πως δεν είναι νεκρός
Αυτός που εδώ σταυρώθη.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ Η ΖΩΗ

Θεωρείς νεκρό Εκείνον που αναστήθηκε για σένα,
και έτσι δεν μπορείς να δεις το λαμπρό φως
στο οποίο ελευθερώνεσαι.

Έλα, παιδί μου, και μην Τον κρίνεις.
Δεν είναι νεκρός. Τόσο φωτεινή είναι η λάμψη Του
που τίποτα από τον Ουρανό
δεν μένει ακόμα συσκοτισμένο στην αμφιβολία της νύχτας.

Τόσο αθόρυβη ήταν η γέννηση που δεν κατάλαβες
Ποιος ήρθε σε σένα.
Μπροστά στα φοβισμένα μάτια σου
ο Κύριος του φωτός και της ζωής
φαίνεται να αδυνατεί να εκπληρώσει τις υποσχέσεις του
για τη χάρη του Ουρανού,
και πεθαίνει αιώνια πάνω στο σταυρό.

Ούτε μπορείς να δεις το Παιδί της ελπίδας
που κείτεται σε φάτνη. Οι μάγοι σιωπούν.
Στάσου για λίγο κοντά τους
και άσε τους μάγους να σου δείξουν
αυτό που βλέπουν, αυτό που προήρθε από σένα,
από την ησυχία και την ειρήνη
που βρίσκονται μέσα σου,
αλλά μίλησέ τους για Εμένα.

Και έτσι παρηγορήσου.
Ο ζωντανός Κύριος έχει έρθει ξανά
εκεί που ήθελε να είναι.
Περίμενε τώρα μέχρι το πρωί.
Στη σιωπή άκουσε τον φτερωτό ψίθυρο
που χαιρετά τον Υιό με ήσυχη βεβαιότητα
και υπέροχη ηρεμία, Εκείνον που ο θάνατος
απελευθέρωσε στη ζωή.

Αυτός είναι Εκείνος που περιμένεις.
Κοίταξέ Τον ξανά, και ενώσου
με την ευλογία Του: "Τετέλεσθαι".

Σε κρατούσε στην αγκαλιά Του
καθώς ανασταίνονταν,
και ο θάνατος νικήθηκε.

Όμως στο λόφο του θανάτου
που είχες καρφώσει τα μάτια σου,
φαινόταν σαν να ήταν για πάντα.
Τώρα περίμενε για να κοιτάξεις
πέρα από το τέλος που νόμιζες ότι είδες,
και να δεις το Παιδί που είναι ακόμα το πρωτότοκο σου.
Σκέψου αυτό το Παιδί που έρχεται ξανά.
Είναι ο Υιός που φάνηκε να πεθαίνει.

Σου προσφέρει τη μητρότητα
που η σκιά ενός σταυρού έμοιαζε να αφαιρεί.
Όμως γύρω του μεγάλωσαν
οι κρίνοι της αναγέννησης.
Δέξου και πάλι τον Ένα αθάνατο,
τον άγιο Υιό που γνώρισες.

Μη δεις ένα τέλος εκεί που είναι η αρχή,
ούτε σκοτάδι στο φως του ήλιου.
Εσύ που ήρθες να θρηνησεις,
θυμήσου τώρα το αρχαίο τραγούδι της γέννησης,
και άφησε στην άκρη τα σημάδια
του πένθους που οι άτεκνες μητέρες φορούν.

Ύψωσε την καρδιά σου σ' Αυτόν,
γιατί ακόμα μια φορά
μέσα σου ένα Παιδί γεννιέται.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΣΧΑ

Πρώτα ένα πουλί τραγούδησε
και μετά ο Κύριος αναστήθηκε.
Δεν θα μπορούσε να απογοητεύσει
ένα μικρό μέρος της δημιουργίας του Θεού,
που είχε κρατήσει ακλόνητη την πίστη του
μες τη μικρή καρδούλα του.

Οι μαθητές αμφέβαλαν, οι γυναίκες θρηνούσαν,
και όσοι ήταν πιστοί πρόδωσαν την εμπιστοσύνη
Εκείνου που υποσχέθηκε τη ζωή,
αλλά η υπόσχεσή Του έμοιαζε να διαλύεται σε σκόνη.

Τι άλλο είναι η ανάσταση,
παρά το τέλος των μικρών φοβισμένων κραυγών·
οι απαντήσεις σε ανέκφραστες αμφιβολίες
και στην απώλεια της ελπίδας
που φτερουγίζει αβοήθητη με σπασμένα φτερά.

Ωστόσο, σε όλους αυτούς παραμένει απαρατήρητη,
γιατί αυτοί που θρηνούν δεν μπορούν να δουν το φως
μέσα από τα πέπλα της θλίψης.

Ξεχνούν το Λόγο που υποσχέθηκε
να λυτρώσει την αδύναμη όρασή τους.
Όπου υπάρχει πίστη έρχεται η ανάσταση
σε πλήρη επίγνωση, λαμπρή σαν τον ήλιο
που λάμπει πέρα από το σκοτάδι,
καθώς μια Φωνή φωνάζει,
"Δεν έχει τελειώσει. Μόλις άρχισε".

Ένα τραγούδι πίστης, και μετά ο Κύριος της ζωής
βγαίνει μπροστά με ευγνωμοσύνη
για την εμπιστοσύνη που διατήρησαν ακλόνητη
εκείνοι που θυμούνταν ακόμα
ότι Εκείνος είπε: "Θα επιστρέψω". Και επιτέλους ήρθε.

ΞΕΝΟΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Οι νεκροί είναι νεκροί. Δεν ανασταίνονται ξανά.
Και όμως βλέπω σε Σένα ένα βλέμμα που ήξερα,
Κάποιου που τόσο πρόσφατα σκοτώθηκε και θάφτηκε
κάτω από μια πέτρινη πλάκα για να χαθεί.

Σχεδόν θα μπορούσα να πιστέψω –
αλλά έχω δει τα μπλε και χωρίς αίμα χέρια σου
και τα σπασμένα πόδια σου,
τον τρόπο που λύγισες όταν σε κατέβασαν.

Αυτός είναι ένας ξένος, δεν Τον γνωρίζω.
Ο δρόμος είναι μακρύς. Δεν θα σηκώσω τα μάτια μου,
γιατί ο φόβος έχει κυριεύσει την καρδιά μου,
και το φόβο τον ξέρω, είναι η ασπίδα
που με προστατεύει από την ελπίδα που ξυπνά
ο φίλος που Σε κρατάει ακόμα ξένο για μένα.

Γιατί πρέπει να περπατάς μαζί μου στο δρόμο,
ένας άγνωστος, που νομίζω ότι σχεδόν φοβάμαι
γιατί μου φαίνεσαι σαν κάποιος σε ένα όνειρο
αθανασίας, όταν μόνο ο θάνατος είναι αληθινός;

Μη με ενοχλείς τώρα.
Είμαι ικανοποιημένος με το θάνατο,
γιατί η θλίψη είναι πιο ευγενική τώρα από την ελπίδα.
Όσο υπήρχε ελπίδα υπέφερα.
Τώρα φεύγω με βεβαιότητα,
γιατί ο θάνατος έχει σίγουρα έρθει.
Μην διαταράσσεις το τέλος.
Αυτό που έγινε, έγινε για πάντα.
Καμιά ελπίδα και κανένα δάκρυ
δεν μπορεί να αγγίξει το οριστικό.

Μην ξυπνάς τους νεκρούς.
Έλα, Ξένε, ας πούμε "Αμήν".
Είπες ότι θα επέστρεφες,
και το πίστευα για πολύ καιρό.
Τώρα τα μάτια μου είναι σφραγισμένα
έναντια στο λεπτό νήμα της ελπίδας
που διακόπτει την ήρεμη απελπισία μου.

Ω, άσε με να φύγω!
Ο Λόγος Σου Σε περιβάλλει σαν χρυσό φως,
και μόλις που μπορώ να δω το δρόμο που περπατάμε
γιατί τα μάτια μου είναι καλυμμένα.

Μη με ενοχλείς, Σε ικετεύω.
Δεν θα ήθελα να Σε δω τώρα.
Πρέπει να θυμηθώ τώρα;
Και όμως το φως φαίνεται ακόμα πιο φωτεινό,
και ο δρόμος λάμπει από μια ξαφνική
εκτίναξη του ηλιακού φωτός.

Ποιος είσαι που τολμάς να μπεις στο φόβο και το θάνατο;
Η Φωνή σου μου θυμίζει ένα αρχαίο τραγούδι
που τα χείλη μου αρχίζουν να τραγουδούν,
αν και ήλπιζα ότι το είχα ξεχάσει.

Τώρα ακούω ξανά μια Λέξη
που νόμιζα ότι είχε πεθάνει για πάντα,
όπως είχες πεθάνει Εσύ.
Δεν μπορώ να εμποδίσω τα μάτια μου
να κοιτάζουν ψηλά.
Ίσως δεν είδα τα πράγματα που νόμιζα.
Ίσως αυτό το φως έχει έρθει
για να θεραπεύσει τα μάτια μου
και να τα κάνει να δουν ξανά.

Κύριε, κράτησες πραγματικά τον υπέροχο λόγο Σου;
Έκανα εγώ λάθος; Αναστήθηκες ξανά;

Και μήπως εγώ απέτυχα κι όχι Εσύ;
Επέστρεψες για να με σώσεις από τους νεκρούς;

Αγαπητέ Ξένε, ας αναγνωρίσω το πρόσωπό Σου,
και όλες οι αμφιβολίες μου θα απαντηθούν.
Είναι νεκρές αν εσύ είσαι ζωντανός.

Άσε με να ξαναδώ, και η ελπίδα θα μετατραπεί σε βεβαιότητα.

Οι νεκροί είναι νεκροί, αλλά ανασταίνονται.

Ας θυμάμαι μόνο αυτό.

Τα υπόλοιπα ήταν ένα όνειρο. Το φως έχει έρθει.

Τα μάτια μου ανοίγουν για να Σε κοιτάξουν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Δεν υπάρχει θάνατος.
Αλλά υπάρχει ησυχία πέρα από τα όρια του κόσμου·
μια ειρήνη που μόνο η ζωή μπορεί να δώσει.
Αυτή η ζωή είναι δώρο Θεού.

Κάθε σύγκρουση σταματά σε αυτή την ζωή.
Συντονίζεται αρμονικά με όλη την δημιουργία,
πέρα από κάθε ήχο που μπορεί ο κόσμος να ακούσει.
Τραγουδάει ένα διαφορετικό τραγούδι,
και εκεί όπου φτάνει το έδαφος γίνεται άγιο.

Δεν υπάρχει θάνατος.
Εκείνος που ο Θεός δημιούργησε πλήρη
παραμένει για πάντα πλήρης.
Ποιος μπορεί να σταυρώσει την αιώνια ζωή;
Και ποιος μπορεί να μετατρέψει σε σκόνη
Εκείνον που ο Θεός θέλησε να είναι αθάνατος;

Μπορεί να πεθάνει Εκείνος
που αναστήθηκε ξεπερνώντας τον σύμπαν,
για να αναπαυθεί ενωμένος με τον Δημιουργό Του;
Έτσι έχουμε εξασφαλίσει την ζωή.

Δεν υπάρχει θάνατος επειδή
ο Υιός του Θεού ανήκει στην Αθανασία.
Αυτή είναι μια μέρα χαράς.
Σήμερα ο κόσμος αφήνει τα όνειρα του
δίπλα σε έναν σταυρό που ήταν και αυτός ένα όνειρο.

Κοίτα το όνειρο του θανάτου και ξύπνα,
βλέποντας ότι αφού δεν είχε αιτία, δεν υπήρχε.
Αυτό που ποτέ δεν υπήρξε,
δεν μπορεί να υπάρχει τώρα.

Σήμερα το προσπερνάμε,
γιατί ο σκοπός αυτής της ημέρας πρέπει να είναι:
Ό,τι δημιουργήθηκε πλήρες είναι πλήρες
και δεν μπορεί να πεθάνει.

Μην μπερδεύεις τον σταυρό με την θυσία,
ούτε τον θάνατο με την ζωή.
Το Θέλημα του Θεού είναι ένα,
και δεν γνωρίζει διαφορές ή αντίθετα.

Με αγάπη δημιούργησε μόνον ένα Υιό,
στο οποίο ολόκληρη η δημιουργία ενυπάρχει.
Πώς μπορεί να αλλάξει το όνομα του,
όταν φέρει το Όνομα που Του έδωσε ο Πατέρας του;

Δεν το αλλάζει, γιατί η θέλησή του
παραμένει για πάντα ίδια.
Για τι άλλο λαχταρά, παρά για το σπίτι του Πατέρα του;
Αν είχε ένα διαφορετικό θέλημα,
ο θάνατός του μπορεί να ήταν πραγματικός.

Αλλά όταν συμφιλιώθηκε με αυτό
που ποτέ δεν είχε αντίθετα,
τότε δεν μπορούσε ποτέ να πεθάνει.
Η ζωή του δεν είναι δική του, επειδή είναι του Θεού.

Αυτή η μέρα ανατέλλει και έρχεται σε μένα.
Γιατί υπάρχει ζωή. Είναι το Θέλημα του Θεού.
Σήμερα θα είσαι μαζί Μου στο σπίτι μας.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

Η πόρτα είναι βαριά.
Τα αρχαία κλειδιά έχουν χαθεί.
Ο σκουριασμένος μεντεσές αντέχει.
Ο σύρτης είναι ασφαλισμένος
και ιστοί αράχνης τρεμοπαίζουν
στην λάμψη του κουρασμένου φεγγαρόφωτος.

Όλα φαίνονται να είναι εκεί από πάντα,
και η φθορά έχει έρθει
για να κάνει έναν ατέλειωτο πόλεμο
ενάντια στην ελπίδα του ηλιόφωτος.
Αυτό που κάποτε ήταν παράθυρο,
στέκεται τώρα σαν μαυρίλα στο σκοτάδι.

Τα δάχτυλα μου ψηλαφούν τους τοίχους
και ματώνουν πάνω στα γρανιτένια αγκάθια.
Δε θα μπορούσα να ακούσω το κτύπημα σου.
Ο αέρας είναι λιγοστός,
και σφυρίζει μέσα από το μικρό κενό
που έχει απομείνει στο σκοτάδι
που αφήνει μια ακτίνα του φεγγαριού να μπει.

Ένωθα εδώ και πολύ καιρό ότι δεν θα μπορούσα
να Σε αφήσω να μπεις,
ακόμα και αν Σε άκουγα να κτυπάς την πόρτα.
Δεν θα μπορούσα να φτάσω το σάπιο χερούλι,
ούτε να εκφράσω το καλωσόρισμα
που θα Σου ζητούσε να έρθεις και να κατοικήσεις μαζί μου.

Το φως σου θα θάμπωνε τα μάτια μου,
που έχουν συνηθίσει εδώ και πολύ καιρό στο σκοτάδι,
και στα θολά πράγματα που κινούνται σαν σκιές
γύρω από κάποιον που πεθαίνει,
και περιπλανώνται μπρος πίσω, πίσω μπρος,
μέχρι το φως να γίνει ανεπιθύμητο.

Εσύ δεν είπες ότι δεν θα με αφήνες ποτέ μέχρι το τέλος;
Ο χρόνος δεν έχει νόημα τώρα.
Άραγε υπήρξε όντως μια μέρα, ένας μήνας,
ένας χρόνος, - μια αιωνιότητα –
από τότε που υποσχέθηκες ότι θα έρθεις;
Είπες ότι θα έσωζες τον κόσμο.
Όμως μόνο έναν σταυρό μπορώ να δω.
Η ανάσταση φαίνεται να είναι ένα όνειρο.

ΠΑΣΧΑ

Δεν πέθανα. Όταν αναστήθηκα, παρέμεινα ίδιος.
Η αιωνιότητα είχε έρθει να διεκδικήσει το δικαίωμά της
από την αγκαλιά του χρόνου και το πικρό φιλί του θανάτου.

Εγώ όμως γύρισα σπίτι μετά από ένα ταξίδι τόσο μικρό
που ο Ουρανός δεν πρόσεξε καν ότι άρχισε κι ότι τελείωσε.
Ανεμπόδιστος, αναλλοίωτος, ο Χριστός
ενώθηκε με τον Υιό του ανθρώπου,
και ό,τι ανήκε στον Θεό επέστρεψε σ' Αυτόν.

Μη νομίζετε ότι το Άγιο Πνεύμα περιμένει το θάνατο
για να σου προσφέρει τα δώρα που Του έδωσε ο Θεός,
ή ότι ο Ουρανός βασίζεται σε μια αναπνοή που σβήνει.

Δεν πέθανα. Εκδηλώσεις μίσους με τύλιξαν.
Οι ψευδαισθήσεις κάλυψαν τα μάτια Μου
και σταμάτησαν την καρδιά Μου.
Το όνειρο της Γης έκλεισε πάνω Μου,
και αυτό ήταν όλο.

Ο Υιός του Θεού πρέπει να υψωθεί
πάνω από όλα τα όνειρα του φόβου.
Θα επέτρεπε ποτέ ο Θεός ο Υιός που είναι σαν Αυτόν
να χωριστεί από τη ζωή που είναι ο Ίδιος;

Ο Παράκλητός Του κατέβηκε για να Με σηκώσει
μέσα στις μεγάλες και σιωπηλές Του φτερούγες.
Η ειρήνη του Θεού απελευθέρωσε τα χέρια και τα πόδια Μου.

Γιατί ποιος μπορεί να σταματήσει
την καρδιά του Ίδιου του Θεού,
ή να καλύψει τα μάτια που παρακολουθούν τον Υιό Του με έλεος,
ή να Τον κάνει να φύγει από τον ίδιο τον εαυτό του;

Δεν πέθανα. Μόνο το όνειρο της θυσίας πέθανε για Μένα.
Μην αναζητάς ψευδαισθήσεις τώρα.
Μείνε ακίνητος και πάψε να λατρεύεις τον θάνατο.
Κοίτα ψηλά και δες τα πόδια Μου
πάνω στη λαμπρή κορυφή του βουνού.

REQUIEM

Ήρθες μόνο για λίγο.
Όταν ο Ιησούς σε κάλεσε
θέλησες με χαρά να πας.
Γιατί ποιος θα έμενε να παρακολουθεί
τον θλιβερό κύκλο των νυχτών να γίνονται
ψυχρά γκρίζες με κάθε επιστροφή της ημέρας;

Αυτός ο κόσμος δεν ήταν το σπίτι σου.
Θα επέτρεπε ο Θεός να περιπλανιέται το παιδί Του
για πολύ χωρίς το σπίτι που ο Ίδιος το φωτίζει;

Τα κουρασμένα σου μάτια έκλεισαν με ευγνωμοσύνη
όταν επιτέλους είπε, "Έλα".
Τα έχεις ξεχάσει όλα αυτά.
Όλες οι σκέψεις που πονάνε, όλες οι θλίψεις,
όλες οι τύψεις, έχουν πάψει να υπάρχουν στη μνήμη σου.

Εκείνος που σε κάλεσε έχει λύσει όλες τις αλυσίδες σου
και σε έχει απελευθερώσει.
Επειδή σε αγαπώ, θα σε άφηνα να φύγεις.
Επειδή Τον αγαπώ, δύσκολα μπορώ να κλάψω.

Επειδή σε αγαπάει, η δόξα πάει μαζί σου,
και σε αυτή τη δόξα αλλά φαίνεται ότι κοιμάσαι.
Ήρθε με έλεος. Ας Τον ευχαριστήσω
που Εσύ έμεινες μαζί μας
μέχρι που Τον είδες να χαμογελάει
και να σου λέει ότι τελείωσε.
Θα έρθει και για μένα
με τον ίδιο τρόπο σε λίγο καιρό.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Το Όνειρο του Φόβου

Ο φόβος είναι το μοναδικό συναίσθημα του κόσμου. Οι μορφές του είναι πολλές – πες τες όπως θέλεις – αλλά είναι ίδιες ως προς την ουσία. Δεν είναι ποτέ μακριά, ακόμα και στην μορφή, από αυτό που είναι ο σκοπός του, ποτέ δεν έχει την δύναμη να δραπετεύσει από την αιτία του, και δεν είναι τίποτα άλλο παρά απομίμηση χαράς, που στηρίζεται σε ένα στρώμα ψεύδους. Εδώ γεννήθηκε και προστατεύθηκε από μια φαινομενική άνεση. Θα παραμείνει εδώ που γεννήθηκε, και εδώ θα τελειώσει. Γιατί εδώ είναι το τίποτα, όπου ούτε η γέννηση ούτε ο θάνατος είναι πραγματικοί, ούτε οποιαδήποτε μορφή στον διαστρεβλωμένο νου που γέννησε τη φαινομενική ζωή του, έχει κάποιο νόημα στο Νου του Θεού.

Αν ήσουν σίγουρος - απόλυτα βέβαιος και με απόλυτη κατανόηση αυτών που μπορεί να δώσει ο κόσμος - θα αγνοούσες αυτά που ακούς, τόσο εύκολα όσο η χαρά και η ειρήνη ενώνονται μπροστά στην αγάπη. Αλλά πρώτα πρέπει να είσαι σίγουρος ότι δεν μπορεί να υπάρξει αγάπη εκεί που υπάρχει φόβος, και ότι ο κόσμος ποτέ δεν θα σου δώσει ένα δώρο που δεν προήλθε από φόβο, ίσως κρυμμένο, αλλά σίγουρα παρόντα κάπου μέσα στο δώρο. Μην το δεχτείς και θα καταλάβεις ότι ένα δώρο πολύ μεγαλύτερο σου έχει δοθεί.

Μην αφήνεις τον κόσμο να σε εξαπατήσει. Φτιάχτηκε να είναι πλάνη. Όμως, μπορείς να ξεφύγεις τόσο εύκολα από τις παγίδες του, που ακόμα και ένα μικρό παιδί μπορεί να περπατήσει αφύλακτο ανάμεσα τους, και χωρίς καμιά ανησυχία ότι μπορεί να ανασταλεί η πρόοδος του. Τα όνειρα είναι όνειρα, και όλα τους εξίσου ψεύτικα. Αυτό είναι το μόνο μάθημα που πρέπει να πάρουμε. Όμως ο φόβος θα παραμένει μέχρι να αναγνωριστεί σαν το τίποτα που είναι και να τον δούμε ακριβώς όπως είναι και τίποτα περισσότερο. Δεν υπάρχει πρόσωπο, πράγμα ή κατάσταση που μπορείς να θεωρήσεις δικό σου, χωρίς να νιώσεις στην καρδιά σου το “δώρο” του φόβου. Γιατί τα έχεις δει όλα όπως δεν είναι, και η αγάπη σου γι’ αυτά έχει χαθεί σαν να έχει χαθεί από μέσα σου. Και θα σκεφτείς ότι ο Θεός έλαψε να νοιάζεται για σένα που πρόδωσες τον Υιό Του που αγαπά, και επέλεξες τον φόβο και την ενοχή στην θέση Του.

Ο Θεός σε ξεγελά ή ο κόσμος; Γιατί σίγουρα ο ένας εκ των δύο ψεύδεται. Πουθενά δεν συμφωνούν οι σκέψεις τους, ούτε τα δώρα τους είναι κοινά σε είδος ή σε σκοπό. Ό,τι λαμβάνεις από τον έναν, ο άλλος θα το επισκιάσει. Δεν υπάρχει ελπίδα ή συμβιβασμός σε αυτό. Ούτε μπορεί να υπάρξει μετατόπιση του νου από τον έναν στον άλλον χωρίς τον φόβο που φέρνει κάθε όνειρο. Πόσο τρομακτικό πρέπει να είναι να βλέπεις τον εαυτό σου δημιουργό της πραγματικότητας και της αλήθειας, άρχοντα του πεπρωμένου και του χρόνου, και ρυθμιστή που αποφασίζει για τον κόσμο.

Τα όνειρα ποτέ δεν αλλάζουν. Να θυμάσαι μόνον αυτό, αλλά μην το αφήνεις να ξεφεύγει κατά διαστήματα και υποκύπτεις ξανά στον φόβο. Αρνήσου το όνειρο, αλλά μην εγκαταλείψεις την αλήθεια, γιατί μόνο το αληθινό δεν θα αποτύχει. Όλα τα άλλα εξαπατούν. Όλα τα άλλα τρομοκρατούν, ακόμα και όταν φαίνεται να σε ευχαριστούν πολύ φέρνουν μαζί τους ένα μεγάλο κόστος πόνου. Ελευθερώσου από τον πόνο τώρα. Δεν υπάρχει κόστος για τα δώρα που σου φέρνει ο Θεός. Ο δρόμος Του είναι σίγουρος, γιατί τα δώρα Του παραμένουν για πάντα όπως Αυτός τα έδωσε. Μην νομίζεις ότι ο φόβος μπορεί να εισέλθει εκεί που βρίσκονται τα δώρα Του. Αλλά μην νομίζεις ότι μπορεί να ληφθούν δώρα εκεί που έχει μπει ο φόβος και έχει αγγίξει την όραση σου με τεράστιες διαστρεβλώσεις που ο κόσμος θεωρεί πραγματικές.

Δεν υπάρχουν θραύσματα ονείρου. Το καθένα περιέχει όλο τον φόβο, το αντίθετο της αγάπης, την κόλαση που κρύβει την μνήμη του Θεού, την σταύρωση του Υιού Του. Άρα, να είσαι σε επαγρύπνηση για όλα αυτά, γιατί ο σκοπός τους είναι ένας και η κόλαση είναι απόλυτη. Μπορεί να φαίνεται ότι θα χρειαστούν αιώνες για να μάθεις αυτό το μάθημα, αλλά δεν χρειάζεται να είναι έτσι. Έρχομαι μέσα στον χρόνο να μιλήσω για το άχρονο. Δεν έχεις μάθει ακόμα τον πόνο που φέρνει το ονείρεμα; Δεν χρειάζεται να το κρατάς στην καρδιά σου και να ξεχνάς το τρομερό κόστος της διατήρησης της απελπισίας και της κατασκευής ψευδαισθήσεων για άλλη μια φορά.

Το πιο μικρό όνειρο, η μικρότερη επιθυμία για τις αξίες του κόσμου, είναι αρκετά μεγάλα για να σταθούν ανάμεσα σε σένα και στην γλυκιά απελευθέρωση που θα σου πρόσφερε ο Θεός. Δεν μπορεί να επιλέξει να αλλάξει τον Υιό Του, ούτε να κάνει τον νου σου να δεχθεί την τέλεια ελευθερία που σου έχει δώσει. Όμως είναι βέβαιο ότι θα στραφείς σε Αυτόν και ξαφνικά θα θυμηθείς. Αλλά να είσαι σίγουρος γι' αυτό και μην το αφήσεις να σου ξεφύγει: Αυτό που ο Θεός ένωσε είναι ένα. Και ένα επίσης είναι και όλα όσα ο φόβος έφτιαξε να είναι ο μεγάλος παραπλανητής και το υποκατάστατο της δημιουργίας του Θεού. Μπορείς να διαλέξεις μόνο ένα, και αυτό που θα διαλέξεις είναι απόλυτο. Όλα όσα ο κόσμος μπορεί να προσφέρει υπόσχονται κάποια χαρά που ποτέ δεν θα δώσουν. Και όλα όσα ο Θεός σου υποσχέθηκε δεν θα αποτύχουν ποτέ σε τίποτα. Καμιά ανάγκη δεν θα μείνει ακάλυπτη, καμιά πληγή αθεράπευτη, καμιά λύπη αναλλοίωτη, κανένα σκοτάδι αδιάλυτο. Και ο μικρότερος πόνος θα εξαφανιστεί ξαφνικά μπροστά στα δώρα Του. Ένας λησμονημένος κόσμος δεν θα αφήσει κανένα ίχνος πίσω του, όταν θα έχεις δεχθεί τα δώρα του Θεού ως τα μόνα που θέλεις.

Το “Επίλεξε ξανά” είναι ακόμα η μόνη σου ελπίδα. Το σκοτάδι δεν μπορεί να κρύψει τα δώρα του Θεού παρά μόνο αν το θέλεις. Έρχομαι ειρηνικά, και σε προτρέπω να δώσεις ένα τέλος στον χρόνο και να βαδίσεις στην αιωνιότητα μαζί μου. Δεν θα υπάρξει καμιά αλλαγή που θα μπορούν να δουν τα μάτια σου, ούτε θα εξαφανιστείς από τα πράγματα του χρόνου. Αλλά θα κρατάς το χέρι μου καθώς θα επιστρέφεις γιατί ερχόμαστε μαζί. Τώρα οι Ουράνιες δυνάμεις θα έρθουν μαζί μας, να σκουπίσουν όλα τα απομεινάρια των ονείρων και κάθε σκέψη που στηρίζεται στο τίποτα. Πόσο αγαπητός είσαι στον Θεό, ο Οποίος το μόνο που ζητά είναι να περπατάς μαζί μου και να φέρνεις το φως Του σε έναν αρρωστημένο κόσμο τον οποίο ο φόβος έχει στραγγίσει από αγάπη και ζωή και ελπίδα.

Θα ακούσεις σίγουρα το κάλεσμα μου, γιατί και εγώ πάντα άκουγα της κραυγής του πόνου και της θλίψης σου και ήρθα για να σώσω και να λυτρώσω επιτέλους τον κόσμο από τον φόβο. Ποτέ δεν ήταν, ούτε είναι, ούτε ποτέ θα είναι αυτό που φαντάζεσαι. Άσε εμένα να δω για σένα, και να κρίνω για σένα ό,τι θα κοιτάξεις. Όταν θα έχεις

δει μαζί μου έστω και μία φορά, δεν θα δίνεις αξία σε οτιδήποτε προκαλεί φόβο εις βάρος της δόξας και της ειρήνης του Θεού.

Αυτή είναι η προσφορά μου: Ένας ήσυχος κόσμος, με ευγενική τάξη και αγαθή σκέψη, ζωντανός με ελπίδα και λαμπρός από χαρά, χωρίς την παραμικρή πίκρα φόβου πάνω στην ομορφιά του. Δέξου το αυτό τώρα, γιατί περίμενα πολύ καιρό να σου δώσω αυτό το δώρο. Το προσφέρω στην θέση του φόβου, και όλων των “δώρων” που σου έχει δώσει ο φόβος. Μπορείς να επιλέξεις διαφορετικά, όταν όλος ο κόσμος στέκεται με κομμένη την ανάσα περιμένοντας την επιλογή σου; Έλα τώρα σε μένα και θα πάμε στο Θεό. Δεν υπάρχει τρόπος να πάμε μόνοι μας. Αλλά όταν ερχόμαστε μαζί, δεν μπορεί να υπάρξει τρόπος να αποτύχει ο Λόγος του Θεού. Γιατί είναι ο δικός Του ο Λόγος που μας κάνει ένα σε Αυτόν, και δική μου η Φωνή που λέει αυτόν τον Λόγο σε σένα.

Τα Δύο Δώρα

Πώς μπορείς να απαλλαγείς από όλα τα δώρα που ο κόσμος σου έχει προσφέρει; Πώς μπορείς να ανταλλάξεις αυτές τις μικρές, βάρβαρες προσφορές με αυτά που δίνουν ο Ουρανός και που ο Θεός θα ήθελε να κρατήσεις; Άνοιξε τα χέρια σου και δώσε σε μένα όλα τα πράγματα που έχεις κρατήσει ενάντια στην αγιοσύνη σου και έχεις φυλάξει σαν συκοφαντία για τον Υιό του Θεού. Εξασκήσου με κάθε τι που αναγνωρίζεις σαν αυτό που είναι. Δώσε μου αυτά τα άχρηστα πράγματα την στιγμή που τα βλέπεις μέσα από τα μάτια μου και καταλαβαίνεις τι σου στοιχίζουν. Μετά, διώξε αυτά τα πικρά όνειρα που τώρα αντιλαμβάνεσαι ότι δεν είναι παρά όνειρα και τίποτα άλλο.

Τα παίρνω με χαρά από σένα, και τα αφήνω δίπλα στα δώρα του Θεού που Αυτός έχει βάλει πάνω στο βωμό για τον Υιό Του. Και αυτά σου τα δίνω για να πάρουν την θέση αυτών που μου δίνεις από έλεος για τον εαυτό σου. Αυτά είναι τα δώρα που ζητάω και μόνον αυτά. Γιατί όπως τα αφήνεις δίπλα σου, φθάνουν σε μένα και τότε μπορώ να έρθω κοντά σου σαν σωτήρας. Τα δώρα του Θεού είναι στα χέρια μου, για να τα δώσω σε όποιον θα αντάλλασε τον κόσμο

για τον Ουρανό. Αρκεί να καλέσεις το όνομα μου και να μου ζητήσεις να δεχθώ το δώρο του πόνου από χέρια που πρόθυμα θα τα άπλωναν στα δικά μου, αφήνοντας κάτω τα αγκάθια και πετώντας μακριά τα καρφιά καθώς ένα προς ένα τα θλιβερά δώρα της γης θα εγκαταλείπονται με χαρά. Στα χέρια μου είναι όλα όσα θέλεις και χρειάζεσαι και ήλπιζες να βρεις ανάμεσα στα ευτελή παιχνίδια της γης. Τα παίρνω όλα από σένα και χάνονται. Και λαμπερή εκεί που πριν αυτά βρίσκονταν, υπάρχει μια πύλη για έναν άλλο κόσμο από την οποία περνάμε στο Όνομα του Θεού.

Πατέρα, σε ευχαριστούμε για αυτά τα δώρα που βρήκαμε μαζί. Εδώ είμαστε λυτρωμένοι. Γιατί εδώ ενωνόμαστε και από αυτό το μέρος της άγιας ένωσης θα έρθουμε σε Σένα επειδή αναγνωρίζουμε τα δώρα που Εσύ μας έδωσες και δεν θέλουμε τίποτα άλλο. Κάθε χέρι που βρίσκει το δρόμο του για το δικό μου θα πάρει τα δώρα Σου από εμένα, και καθώς κοιτάμε μαζί το μέρος όπου άφησα τα χωρίς αξία για σένα δώρα σου, δεν θα δούμε τίποτα άλλο παρά τα δώρα του Θεού να αντανακλώνονται στο φως γύρω από τα κεφάλια μας.

Άγιοι είμαστε εμείς που γνωρίζουμε την αγιότητα μας, γιατί Εσύ είσαι που μας φωτίζεις με το φως Σου, και είμαστε ευγνώμονες, στο αρχαίο Σου Όνομα, που δεν έχεις ξεχάσει. Αυτό που νομίσαμε ότι φτιάξαμε εναντίον Σου, έχει απλά εξαφανιστεί, και μαζί του έφυγαν και οι εικόνες που φτιάξαμε από την δημιουργία Σου. Και τελείωσε. Γιατί τώρα παραδίδουμε στα χέρια Σου το πνεύμα του Υιού Σου που φάνηκε να χάνει για λίγο το δρόμο του, αλλά ποτέ δεν άφησε την ασφάλεια της Αγάπης Σου. Τα δώρα του φόβου, το όνειρο του θανάτου, τελείωσαν. Και Σε ευχαριστούμε. Και Σε ευχαριστούμε. Αμήν.

Το Τέλος του Ονείρου

Οι ψευδαισθήσεις φτιάχτηκαν σαν υποκατάστατα της αλήθειας, για την οποία κανένα υποκατάστατο δεν μπορεί να υπάρχει. Η πρώτη ψευδαίσθηση ήταν ότι ο Δημιουργός είναι διαχωρισμένος από την δημιουργία, κι εκεί όλα τα δώρα του φόβου γεννήθηκαν. Γιατί τώρα

η δημιουργία δεν θα μπορούσε να είναι σαν τον Δημιουργό της, ο Οποίος ποτέ δεν θα μπορούσε να εγκαταλείψει αυτό που ο ίδιος δημιούργησε ως μέρος του. Τώρα πρέπει να υπάρχει ένα υποκατάστατο της αγάπης, η οποία δεν μπορεί να έχει αντίθετο στην αλήθεια, και όντας τα πάντα, δεν μπορεί να έχει υποκατάστατο.

Έτσι φτιάχτηκε ο φόβος, και μαζί του ήρθε η ανάγκη για δώρα που θα έδιναν υπόσταση σε ένα όνειρο στο οποίο δεν υπάρχει υπόσταση. Τώρα το όνειρο φαίνεται να έχει αξία, γιατί οι προσφορές του εμφανίζονται σαν ελπίδα και δύναμη ακόμα και αγάπη, έστω και μόνο για μια στιγμή. Ικανοποιούν τον φοβισμένο ονειρευτή για λίγο, και δεν τον αφήνουν να θυμηθεί το πρώτο όνειρο το οποίο δεν του προσφέρει παρά τα δώρα του φόβου, αλλά του τα προσφέρει ξανά. Η φαινομενική παρηγοριά των δώρων των ψευδαισθήσεων είναι τώρα η πανοπλία του, και το σπαθί που κρατάει για να σώσει τον εαυτό του από την αφύπνιση. Γιατί πριν μπορέσει να ξυπνήσει θα αναγκαστεί πρώτα να φέρει στο νου του το πρώτο όνειρο άλλη μια φορά.

Δεν είναι ο Θεός που του ζητάει ένα τίμημα, αλλά έχοντας τραβήξει ένα πέπλο πάνω από την αλήθεια, πρέπει τώρα να αφήσει το πέπλο να σηκωθεί έτσι ώστε να φανεί η έλλειψη ουσίας του. Κανείς δεν θα δίσταζε να αφήσει ένα όνειρο σοκ και τρόμου, ανηλεούς σήψης και αρρωστημένων στρεβλώσεων, με την απελπισία πάντα παρούσα και τον θάνατο όχι μακριά, αν πίστευε ότι δεν είναι παρά μόνον ένα όνειρο. Όμως αν πιστεύει ότι πρέπει πρώτα να περάσει από έναν ακόμα μεγαλύτερο τρόπο, πρέπει να δει την ελπίδα σε αυτό που τώρα θα εμφανιστεί σαν το “καλύτερο” όνειρο.

Και τώρα αναζητά μέσα στο όνειρο του να βρει τι δώρα μπορεί να περιέχει. Τι μπορείς να πάρεις μέσα στις σκιές του; Ποιος μπορεί να σε σώσει τώρα δίνοντας σου την αγάπη που πέταξες μακριά; Τι μπορείς να μάθεις να κάνεις για να γίνεις κυρίαρχος των άλλων; Τι είναι αυτό που είναι το ιδιαίτερο δώρο σου μέσα στο όνειρο; Βρες τα αυτά και μην ξυπνάς από το όνειρο, γιατί μπορεί να σου δώσει αυτό που νομίζεις ότι σου λείπει. Αλλά αν ξυπνήσεις, όλα τα δώρα του θα φύγουν, η πανοπλία σου και το σπαθί σου θα εξαφανιστούν,

και οι γύπες που πάντα κάνουν κύκλους πάνω από το κεφάλι σου, θα σε διεκδικήσουν σαν το νόμιμο θήραμα τους επιτέλους.

Ω παιδιά που ξεχάσατε τον Πατέρα, δεν έχετε βάλει τα είδωλα σας στην θέση Του, ούτε Τον κάνετε να δώσει τα δώρα του φόβου που φτιάξατε. Αφήστε εμένα να είμαι Σωτήρας από τις ψευδαισθήσεις. Η αλήθεια μπορεί να σας κρύβεται από τα κακά όνειρα, αλλά μόνο από τα όνειρα χρειάζεται να σωθείτε. Η αλήθεια έχει παραμείνει ανέγγιχτη από τις πλάνες σας. Ωστόσο δεν μπορείτε να ξεπεράσετε εκείνο το πρώτο όνειρο χωρίς το χέρι ενός Σωτήρα στο δικό σας. Κάθε δώρο φόβου θα σας καθυστερεί εκτός και αν με αφήσετε να το πάρω από το νου σας δείχνοντάς σας ότι είναι απλώς ένα όνειρο μέσα σε ένα μεγαλύτερο όνειρο απελπισίας στο οποίο δεν υπάρχει καμιά ελπίδα. Μην πάρετε τα δώρα του, γιατί θα σας καταδικάσουν σε μια διαρκή κόλαση που θα παραμείνει όταν όλη η επιφανειακή χαρά που τα δώρα έμοιαζε να δίνουν έχει παρέλθει.

Μην μπειτε σε πειρασμό. Μην πέσετε μέσα στις σκιές και σε έναν βαθύτερο ύπνο από τον οποίο το ξύπνημα φαίνεται να είναι το όνειρο. Βοηθήστε με να σας προσφέρω σωτηρία. Ας μοιραστούμε την δύναμη του Χριστού και ας δούμε το όνειρο στο οποίο γεννήθηκαν οι ψευδαισθήσεις, και το οποίο χρησιμεύει στο να κρατάει τον τόπο προέλευσής τους κρυφό και μακριά από φως της αλήθειας. Ελάτε σε μένα. Δεν χρειάζεται να ονειρευτείτε μια διαφυγή από το όνειρο. Θα αποτύχει. Γιατί αν το όνειρο ήταν αληθινό, η διαφυγή θα ήταν αδύνατη και δεν θα υπήρχε άλλη ελπίδα εκτός από τις ψευδαισθήσεις. Μην υποκύψετε σε αυτό. Δεν είναι έτσι. Γιατί εγώ δεν είμαι ένα όνειρο που περιπαίζει. Η σωτηρία χρειάζεται την βοήθειά σας καθώς και την δική μου. Μην ξεχνάτε ότι δεν απαντάτε μόνο για τον εαυτό σας.

Σας καλώ να με βοηθήσετε από όλα τα όνειρα που ο άγιος Υιός του Θεού φαντάζεται, από την στιγμή που στο πρώτο όνειρο δόθηκε ψευδής πραγματικότητα μέχρι όλα τα όνειρα να τελειώσουν για πάντα. Θα μπορούσε κάποιο δώρο να είναι αγιότερο από αυτό; Και θα μπορούσε η ανάγκη μέσα σε ένα κόσμο ονείρων να είναι πιο έντονη ή πιο επιτακτική; Βοηθήστε με σ' αυτό και ούτε ένα δώρο που ο κόσμος μπορεί να προσπαθεί να δώσει, ούτε μια

ψευδαίσθηση που αντιστρατεύεται στην αλήθεια, δεν θα μπορεί πια να σας δεσμεύει. Ο χρόνος δεν θα μπορεί πια να σας επηρεάσει, ούτε θα μπορούν οι νόμοι της γης να έχουν δύναμη επάνω σας. Τα χέρια σας θα θεραπεύουν και θα δίνουν τα δώρα που δέχεστε από μένα.

Πόσο χαρούμενος και πόσο άγιος είναι ο δρόμος μας όταν ο θάνατος δεν έχει καμιά κυριαρχία, και το όνειρο του διαχωρισμού, της αγωνίας και της απώλειας έχει διαλυθεί για πάντα. Μην νομίζεις πως οτιδήποτε προσφέρουν τα δώρα του φόβου αξίζει έστω και μια στιγμή δισταγμού, όταν η πύλη του Ουρανού στέκεται μπροστά σου και ο Χριστός του Θεού περιμένει την επιστροφή σου. Μείνε ακίνητος και άκουσε Τον, γιατί το Κάλεσμα Του σε σένα δεν θα μπορούσε να είναι πιο επίμονο, ούτε πιο αγαπητό, γιατί είναι το κάλεσμα της ίδιας της Αγάπης, που δεν θα πάψει να σου μιλάει για τον Θεό. Έχεις ξεχάσει. Αλλά Αυτός ακόμα πιστεύει, επειδή είναι τόσο όμοιος με τον Πατέρα Του που Τον θυμάται για πάντα στην Αγάπη Του. Και δεν μπορεί να ξεχάσει ότι η δημιουργία είναι αχώριστη από τον Δημιουργό, και έτσι καταλαβαίνει ότι είσαι μέρος του Θεού και του Υιού που δημιουργήθηκε σαν Εκείνον.

Πόσο αγαπημένος είσαι, ένα μέρος του Χριστού στον Οποίο ανήκει κάθε δώρο του Θεού για πάντα, και που χωρίς αυτό είναι ατελής Εκείνος ο Οποίος είναι η ολοκλήρωση του Πατέρα Του. Μπορεί ένα όνειρο να καταστρέψει μια αλήθεια τόσο άγια και τόσο αγνή που περιλαμβάνει όλη την αλήθεια, και δεν αφήνει τίποτα έξω από τον εαυτό της; Μπορείς να προδώσεις μια αγάπη τόσο τέλεια, ώστε τα δώρα της να αποτελούν τον εαυτό της μέσω της ενότητας, και αυτό το μοναδικό δώρο είναι το μόνο που υπάρχει για να δώσεις και να λάβεις; Ω, έλα και άφησε την δημιουργία να γίνει ξανά αυτό που πάντοτε ήταν και θα είναι πάντα και για πάντα. Ας δοθεί στο όνειρο του χρόνου το προκαθορισμένο τέλος του, και ας έχει ο Υιός του Θεού έλεος για τον εαυτό του.

Υπάρχει μια σιωπή που σκεπάζει τον κόσμο, που ήταν ένα αρχαίο όνειρο για τόσο πολύ καιρό που κανείς δεν θυμάται πια. Ο χρόνος του έχει τελειώσει, και στον μικρό χώρο που φαινόταν να κατέχει, υπάρχει το τίποτα. Το όνειρο έχει φύγει, και όλα τα όνειρα των δώρων του έχουν επίσης χαθεί. Το πρώτο όνειρο έχει ιδωθεί και

κατανοηθεί απλώς σαν μια ψευδαισθηση του φόβου πάνω στον οποίο είχε βασιστεί ο κόσμος. Πέρα από το όνειρο, φθάνοντας στο παν, αγκαλιάζοντας τα πάντα, δημιουργία και Δημιουργός παραμένουν ακόμα σε τέλεια αρμονία και τέλεια αγάπη. Βρίσκεται πέρα από την πύλη στην οποία στεκόμαστε. Και εμείς θα μείνουμε να περιμένουμε ένα όνειρο;

Η αγιότητα σου είναι δική μου, και η δική μου είναι του Θεού. Εδώ είναι το δώρο Του, πλήρες και αμόλυτο. Αυτός ο Ίδιος δίνει, και αυτή είναι η αλήθεια μέσα σου. Πόσο όμορφος είσαι εσύ που στέκεσαι δίπλα μου στην πύλη, και καλεις μαζί μου τον καθένα να έρθει και να κάνει ένα βήμα πέρα από τον χρόνο. Άπλωσε το χέρι σου να αγγίξει την αιωνιότητα και να εξαφανιστεί μέσα στην τέλεια ανάπαυση της. Εδώ είναι η ειρήνη που ο Θεός προόριζε για τον Υιό που αγαπάει. Είσελθε μαζί μου και άφησε την ησυχία της να καλύψει για πάντα την γη. Έχει τελειώσει. Πατέρα, η Φωνή Σου μας κάλεσε επιτέλους στο σπίτι: Το όνειρο έχει χαθεί. Ξύπνα, παιδί Μου, στην Αγάπη.

Το Δώρο μας στο Θεό

Δεν υπάρχει κανένα δώρο πίστης που ο Θεός δεν δέχεται με ευγνωμοσύνη. Αγαπά τον Υιό Του. Και όπως Εκείνος του δίνει δώρα, είναι και ευγνώμων για τα δώρα που Του δίνει ο Υιός Του. Η ευγνωμοσύνη είναι το τραγούδι του Ουράνιου δώρου, η μοναδική αρμονία που τραγουδά όλη η δημιουργία που είναι ένα με τον Δημιουργό της. Γιατί η ευγνωμοσύνη είναι αγάπη εκφρασμένη στην ενότητα· η απαραίτητη προϋπόθεση για επέκταση και το προαπαιτούμενο για την ειρήνη. Και ποιος μπορεί να βρίσκεται σε σύγκρουση και να αγαπά τον Θεό; Έχουμε συζητήσει για τα δώρα του Θεού σε σένα. Τώρα πρέπει να μιλήσουμε γι' αυτά που εσύ μπορείς να Του δώσεις. Γιατί αυτά ολοκληρώνουν την προσφορά Του, όπως και τα δικά Του ολοκληρώνουν εσένα. Η προσφορά είναι χαρά και αγιότητα και θεραπεία. Εδώ είναι η απάντησή σου στον κόσμο, όπως και στον Θεό. Γιατί εδώ ενώνεσαι μαζί Του, και το καθ' ομοίωση Του είναι δικό σου σε αυτό και μόνο.

Πώς μπορείς να δώσεις σε Αυτόν που καμιά έλλειψη δεν έχει, κανένα κενό, καμιά ανάγκη, κανένα αφώτιστο μέρος που να χρειάζεται ένα φως που εσύ μπορείς να Του προσφέρεις; Κρατάει τα δώρα σου για σένα. Δεν γνωρίζει τι είναι να δίνεις και να παίρνεις. Ό,τι είναι αγάπη, ή προέρχεται από αγάπη, ή προσφέρει ένα δώρο στην αγάπη, είναι ένα για Αυτόν, επειδή από Αυτόν προέρχεται. Το «προς Αυτόν» και το «από Αυτόν» δεν διαφέρουν για Εκείνον ο Οποίος δεν έχει αντίθετο. Γιατί η αγάπη είναι όλα όσα υπάρχουν και κάθε τι που υπάρχει. Ένα δώρο αγάπης δίνεται στον καθένα, χωρίς να μειώνεται ο δότης, ούτε στην πραγματικότητα να προστίθεται στον παραλήπτη. Τίποτα περισσότερο από την αγάπη δεν μπορεί να υπάρχει. Αλλά αυτό γίνεται δώρο, εάν δίνεται και λαμβάνεται ειλικρινά και από τους δύο προς τους δύο όταν γνωρίζουν ότι είναι ένα: Κλειδί για την ησυχία και την ειρήνη του Θεού, μια χαρούμενη αναγνώριση της αγάπης του Χριστού, ένας χαιρετισμός στην βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, μία πρόσκληση προς Εκείνον να εισέλθει και να υψώσει τον Υιό του Θεού ως τον Εαυτό Του.

Τι άλλο τότε θα μπορούσε ο Θεός να έχει πιο αγαπητό από αυτό; Αυτά είναι τα δικά Του δώρα όσο είναι και δικά σου, γιατί σε αυτά δότης και λήπτης ενώνονται. Ένα δώρο είναι άγιο μόνο όταν δεν υπάρχει καμιά αίσθηση για το ποιος θα κερδίσει από αυτό ούτε μια σκιά σκέψης απώλειας. Δεν είναι εύκολο για τον κόσμο να γνωρίσει τι σημαίνει προσφορά, και πώς να δώσεις ένα δώρο που ο Θεός και όλη η δημιουργία θα δεχθεί σαν λάμψη που προέρχεται από μια ευγνωμονούσα καρδιά και προορίζεται για τον βωμό του Θεού της.

Ο Θεός δίνει την χάρη να δίνεις όπως Εκείνος δίνει, γιατί δίνει με τον μοναδικό τρόπο που γνωρίζει, και γνωρίζει όλα όσα Εκείνος είναι. Ο Χριστός δίνει όπως Εκείνος, όντας ο Εαυτός Του και τίποτα δεν υπάρχει έξω από τα δώρα που Εκείνοι δίνουν, γιατί κάθε δώρο περιλαμβάνει τα πάντα και ανεβάζει το σύμπαν στην Αγκαλιά Τους.

Ωστόσο τι θα γίνει με σένα που φαίνεται να είσαι στη γη, και δεν καταλαβαίνεις τι σημαίνει η προσφορά επειδή έχεις ξεχάσει τι σημαίνει η αγάπη; Τι δώρα υπάρχουν που μπορείς να δώσεις στον Θεό; Αδελφέ μου, υπάρχουν πολλές εκκλήσεις προς εσένα από

αυτούς που έχασαν τον δρόμο τους και χρειάζονται την βοήθεια σου για να τον ξαναβρούν. Νομίζεις ότι τους βοηθάς αν ανταποκριθείς σε ό,τι ζητούν και σε ό,τι νομίζεις ότι χρειάζονται. Όμως είναι πάντα ο Θεός που σε καλεί, και αυτός που σου ζητά βοήθεια δεν είναι παρά ο εαυτός σου. Ποιος τότε είναι ο δότης και ποιος ο λήπτης; Ποιος ζητά το δώρο και ποιος το δίνει;

Αυτό είναι το μοναδικό μάθημα που πρέπει να διδάξει ο κόσμος σχετικά με την προσφορά. Δεν είναι αυτό που ο κόσμος φτιάχτηκε για να διδάξει. Και όμως είναι το μόνο που βλέπει το Άγιο Πνεύμα σε αυτόν και έτσι είναι το μόνο που έχει. Ξέχνα τους άλλους καταστροφικούς τρόπους με τους οποίους δίνονται και λαμβάνονται τα δώρα της γης. Ξέχνα το κόστος, τις σκέψεις απώλειας και κέρδους, το παζάρεμα, το μέτρημα του λογαριασμού που ο κόσμος σχετίζει με κάθε δώρο που δίνει, σε απόλυτη συμφωνία με τους νόμους του. Οι έμποροι της αγοράς υπήρξαν οι δάσκαλοι σου. Τώρα χρειάζονται ένα δώρο που δεν μπορούν να δώσουν. Γίνε τώρα ο σωτήρας τους επειδή έχεις έναν άλλο Δάσκαλο πια.

Μην μετράς το κόστος της προσφοράς. Δεν υπάρχει κανένα. Οι δάσκαλοι σας, σας εξαπάτησαν. Αλλά μην σκεφτείς ότι τα λάθη τους δεν ήταν και δικά σου. Για όλους όσους δεν καταλαβαίνουν ότι τα δώρα του Θεού και του Χριστού είναι ένα, ας είναι δικιά σας η φωνή που αντηχεί αυτά που η Φωνή του Θεού θα έλεγε:

“Σώσε Με, αδελφέ Μου καθώς σώζεις τον εαυτό σου,
και άφησε Εμένα να δώσω αντί για σένα τα δώρα Σου στον
Θεό
επειδή ο βωμός Του τα περιμένει με αγάπη,
και ζητάει από Εμάς εκεί να τα τοποθετήσουμε.”

Δεν υπάρχει άλλη αγάπη παρά μόνο του Θεού· δεν υπάρχει άλλο δώρο εκτός από τα δικά Του. Εμείς απλά Του επιστρέφουμε τα Δικά Του. Αλλά καθώς το κάνουμε, Εκείνος έρχεται να καλέσει τον Υιό Του από την μακρινή χώρα όπου πέταξε την μνήμη όλων των δώρων του Πατέρα του και να του ζητήσει να γυρίσει πάλι σ' Αυτόν.

Παιδί της Αιώνιας Αγάπης, ποιο δώρο θέλει ο Πατέρας σου από σένα εκτός από τον ίδιο τον εαυτό σου; Και τι υπάρχει που θα προτιμούσες να δώσεις, γιατί τι υπάρχει που θα προτιμούσες να έχεις; Έχεις ξεχάσει Ποιος αληθινά είσαι. Τι άλλο εκτός από αυτήν την ανάμνηση αγάπης; Ποια ασήμαντα δώρα, φτιαγμένα από αρρωστημένο φόβο και άσχημα όνειρα πόνου και θανάτου μπορούν να αντικαταστήσουν αυτό που πραγματικά θέλεις για να θυμηθείς τον Χριστό μέσα σου; Στην μακρινή χώρα πράγματι χάθηκες, αλλά δεν ξεχάστηκες. Άκου το κάλεσμα της αγάπης για αγάπη, από την αγάπη, με αγάπη σε σένα και σήκω με την αγάπη δίπλα σου να ανταποδώσεις το δώρο της αγάπης που ο Θεός σου έχει δώσει, και Του έχεις δώσει με ευγνωμοσύνη.

Μην ξεχνάς την Πηγή αυτού που είσαι, και μην νομίζεις ότι Αυτός σε έχει ξεχάσει. Η αγάπη δεν αμφιταλαντεύεται και δεν ξεχνά το δώρο που δίνει και που πρέπει να κρατήσεις. Ανταπόδωσέ τα, λοιπόν, γιατί πράγματι υπάρχει σκοτάδι στην μακρινή χώρα, όπου η μνήμη του Θεού φάνηκε να χάνεται. Ωστόσο ο Χριστός έχει έρθει οπουδήποτε και αν έχεις πάει. Γιατί εσύ είσαι Δικός Του, και όντας δικός Του είσαι και του Πατέρα Του. Φέρνει μαζί Του τα δώρα που έδωσε ο Πατέρας Του, και δίνοντας τα σε σένα σε διδάσκει πώς να τα επιστρέφεις με τον ίδιο τρόπο που Αυτός τα δίνει. Το Φως δεν γνωρίζει όρια· η αγάπη δεν μειώνεται. Γύρισε παιδί μου σε Μένα. Γιατί ο Χριστός είναι ο Υιός μου και εσύ είσαι ένα μαζί Του. Εσύ είσαι το δώρο Μου, γιατί είσαι ένα με Εμένα.

Η Αγάπη του Πατέρα

Ένας μυστικός τόπος υπάρχει μέσα στον καθένα, όπου αποθέτονται τα Δώρα του Πατέρα, όπως και τα δικά του προς Εκείνον. Δεν είναι μυστικός για τα μάτια του Χριστού ο Οποίος το βλέπει καθαρά και αδιάκοπα. Όμως είναι κρυφός στα μάτια του σώματος και σε αυτούς που ακόμα επενδύουν στον κόσμο και που νοιάζονται για τα μηδαμινά δώρα που δίνει, εκτιμώντας τα και θεωρώντας τα πραγματικά. Τα δώρα των ψευδαισθήσεων θα κρύψουν το μυστικό τόπο, εκεί όπου ο Θεός είναι τόσο καθαρός όσο η ημέρα, και ο Χριστός είναι μαζί Του. Ω, ας μην είναι μυστικός στον κόσμο, τον

γεμάτο θλίψη και τον τσακισμένο από τον πόνο. Ανακούφισε την θλίψη του και θεράπευσε τον πόνο του, και να άφησε την ειρήνη του Θεού να τον αγκαλιάσει όπως η μητέρα λικνίζει το κουρασμένο παιδί της μέχρι αυτό να αναστενάξει και να αποκοιμηθεί.

Η ανάπαυση μπορεί να είναι δική σου εξαιτίας του τι είναι ο Θεός. Σε αγαπάει όπως μια μητέρα αγαπάει το παιδί της· το μονάκριβό της, την μοναδική αγάπη που έχει, τα πάντα της, την επέκταση του εαυτού της, τόσο πολύ κομμάτι της, όσο η ίδια της η αναπνοή. Σε αγαπάει όπως ένας αδελφός· γεννημένος από τον ίδιο Πατέρα, ακόμα ένα μαζί του, και ενωμένος μαζί του με σφραγίδα που δεν μπορεί να σπάσει. Σε αγαπά όπως ένας εραστής αγαπά την αγαπημένη του· την εκλεκτή του, την χαρά του, την ίδια την ζωή του, αυτήν που αναζητά όταν φύγει μακριά του, και του φέρνει πάλι ειρήνη όταν επιστρέφει. Σε αγαπά όπως ένας πατέρας αγαπά τον γιο του, χωρίς τον οποίο δεν θα ήταν πλήρης, του οποίου η αθανασία συμπληρώνει την δική του, γιατί μέσα του ολοκληρώνεται η αλυσίδα της αγάπης, ένας χρυσός κύκλος που ποτέ δεν θα τελειώσει, ένα τραγούδι που θα τραγουδιέται όσο διαρκεί ο χρόνος και μετέπειτα, και πάντα θα παραμένει ο αθάνατος ήχος της αγάπης και του έρωτα.

Ας έχεις ειρήνη, αγαπημένε του Κυρίου! Τι άλλο είναι η ζωή σου παρά ευγνωμοσύνη προς Αυτόν που σε αγαπάει με μια ατέλειωτη Αγάπη; Ποιος άλλος είναι ο σκοπός σου εδώ παρά να ξανακαλέσεις στην στοργική αγκαλιά Του τον Υιό που Αυτός αγαπάει, που όμως έχει ξεχάσει Ποιος είναι ο Πατέρας Του; Ποιος άλλος είναι ο μοναδικός σου στόχος, η μόνη σου ελπίδα, η μόνη σου ανάγκη, το μοναδικό πράγμα που θέλεις, παρά να επιτρέψεις στο μυστικό τόπο της ειρήνης να απλωθεί πάνω στον κόσμο με όλη την χαρά του, και να αφήσεις την Φωνή μέσα του να μιλήσει γι' Αυτόν, του Οποίου η Αγάπη λάμπει έξω και μέσα και παντού, περνώντας από όλα τα σκοτεινά μέρη για να αγκαλιάσει κάθε ζωντανό πλάσμα μέσα στην χρυσαφένια του ειρήνη;

Η νύχτα είναι σκοτεινή, αλλά θα τελειώσει. Παρηγορήσου με αυτό: κανείς από όσους στέλνω να σε βοηθήσουν να επιτύχεις τον στόχο σου, δεν θα αποτύχει να σταθεί δίπλα σου μέχρι η βασιλεία σου να

είναι ασφαλής. Σου δίνονται οι υποσχέσεις του Θεού. Τι θα μπορούσε να είναι πιο σίγουρο; Πράγματι υπάρχει βοήθεια για κάποιον που βρίσκεται τόσο κοντά στον Ουρανό. Όλα αλλάζουν εκτός από αυτό· οποιόν Εκείνος έχει καλέσει και Του έχει απαντήσει όπως έχεις κάνει εσύ, μπορεί να αναπαυθεί στην στοργική Αγκαλιά Του, και να εμπιστευτεί την εύπλαχνη και ευγνώμονα Καρδιά Του να χτυπά για την δική του, όταν η δική του φαίνεται να αδυνατεί.

Μην φαντάζεσαι ότι θα αφήσει το παιδί Του που άκουσε την φωνή Του και τον Λόγο Του. Θυμήσου αυτό: οι ευχαριστίες του Θεού είναι δικές σου και δεν θα σε αφήσουν απαρηγόρητο για πολύ. Είσαι ακόμα απαραίτητος στον κόσμο, για να ακούς την Φωνή Του και να μοιράζεσαι τα μηνύματα Του για Αγάπη με αυτούς που Τον καλούν με θλίψη. Θα μπορούσες ποτέ να μην Τον βρεις, όταν η ανάγκη Του για σένα γίνεται τόσο μεγάλη όσο η δική σου για Αυτόν; Δεν χρειάζεται να φοβάσαι ότι θα νιώσεις απώλεια, ούτε ότι Αυτός θα εγκαταλείψει εσένα που έδωσες την παρηγοριά Του στον Υιό Του. Λάβε το δώρο που έδωσες στον Θεό, και Εκείνος θα το δώσει σε σένα.

Εμπιστεύσου Αυτόν του οποίου άκουσες την Φωνή, και μην σκεφτείς ότι δεν ακούει την τρομαγμένη φωνή σου που φωνάζει ψιθυρίζοντας με αγωνία. Θα υψωθείς από τον τρόμο στην λαμπρή ειρήνη του Θεού. Ο δρόμος φαίνεται να είναι γεμάτος αγκάθια και θλίψη, όμως είναι σίγουρος όσο η Αγάπη του Θεού που δεν μπορεί να αποτύχει. Σε κρατάει ψηλά, και έτσι δεν μπορείς να αποτύχεις επειδή λάμπει μέσα σου. Η πίστη θα είναι δική σου, επειδή η δική Του πίστη σε σένα δεν έχει όρια. Μην απελπίζεσαι από Αυτόν, που σε αγαπάει με αιώνια Αγάπη· Αυτόν που γνωρίζει τις ανάγκες σου και σε παρακολουθεί στο κάθε τι με αδιάκοπη επαγρύπνηση.

Μην ξεχνάς τις ευχαριστίες Του, και νιώσε ότι η ευγνωμοσύνη του Θεού επεκτείνεται πέρα από όλα τα πράγματα που μπορεί να προσφέρει ο κόσμος, γιατί τα Δώρα Του θα διαρκέσουν για πάντα στην Καρδιά Του όπως και στην δική μας. Ευχαρίστησε Τον για την Αγάπη και την Φροντίδα Του, γιατί σε αυτόν τον κόσμο έχει δοθεί σε λίγους να δώσουν ένα δώρο στον Θεό όπως έχεις κάνει εσύ.

Ωστόσο μόνο λίγοι χρειάζονται. Επαρκούν για όλους τους υπόλοιπους, και σε ευχαριστούν μαζί με τον Δημιουργό τους και τον δικό σου. Δεν είναι αδιάφορος για τα δώρα που δίνει, και οι υποσχέσεις Του δεν είναι μάταιες. Να είσαι σίγουρος ότι μια μητέρα δεν εγκαταλείπει τον γιο που αγαπά, ούτε ένας Πατέρας εγκαταλείπει το παιδί Του.

Είσαι ο Υιός μου, και δεν ξεχνώ το μυστικό τόπο στον οποίο ακόμα κατοικώ, ξέροντας ότι θα θυμηθείς. Έλα, Υιέ μου, άνοιξε την καρδιά σου και άσε με να λάμψω επάνω σου, και στον κόσμο μέσα από σένα. Είσαι το φως Μου και ο τόπος κατοικίας μου. Μιλάς εκ μέρους Μου σε αυτούς που έχουν ξεχάσει. Προσκάλεσέ τους τώρα σε Μένα, Υιέ μου, θυμήσου τώρα για όλο τον κόσμο. Καλώ με αγάπη, όπως κι εσύ θα Μου απαντήσεις, γιατί αυτή είναι η μόνη γλώσσα που ξέρουμε. Θυμήσου την αγάπη, βρίσκεται τόσο κοντά που δεν μπορείς να μην αγγίξεις την καρδιά της, αφού κτυπά μέσα από σένα.

Μην ξεχνάς. Μην ξεχνάς, παιδί Μου. Άνοιξε την πόρτα για τον μυστικό τόπο, και άφησε Με να λάμψω επάνω σε έναν κόσμο που αγαλλιάζει από την ξαφνική έκσταση. Έρχομαι, έρχομαι. Κοίταξε Με, είμαι εδώ γιατί είμαι Εσύ· εν Χριστώ, για τον Χριστό, τον Δικό μου αγαπημένο Υιό· η δόξα του απείρου, η χαρά των Ουρανών και η άγια ειρήνη στη γη, επέστρεψαν στο Χριστό και από το χέρι Του σε μένα. Πες τώρα Αμήν, Υιέ μου γιατί τελείωσε. Ο μυστικός τόπος τώρα επιτέλους ανοίχτηκε. Ξέχνα τα πάντα εκτός από την αμετάβλητη Αγάπη Μου. Ξέχνα τα πάντα εκτός από το ότι είμαι εδώ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. ΠΡΩΙΜΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η Καλαμιά που τραγουδάει	12 Μαρτίου 1971
Ευχαριστία	11 Σεπτεμβρίου 1971
Η Έσχατη Κρίση	12 Σεπτεμβρίου 1971
Η Όραση του Χριστού	13 Σεπτεμβρίου 1971
Ο Επιούσιος Άρτος μας	13 Σεπτεμβρίου 1971
Η Άγια Στιγμή	13 Σεπτεμβρίου 1971
Ο Άγιος Σκοπός	15 Σεπτεμβρίου 1971
Το Θέλημα του Θεού	16 Σεπτεμβρίου 1971
Ασφάλεια	20 Σεπτεμβρίου 1971
Ο Πραγματικός κόσμος	16 Σεπτεμβρίου 1971
Η Άγια Σχέση	20 Σεπτεμβρίου 1971
Το Τραγούδι της Ειρήνης	23 Σεπτεμβρίου 1971
Το Πρόσωπο του Χριστού	23 Σεπτεμβρίου 1971
Επιλογές	23 Σεπτεμβρίου 1971
Το Κάλεσμα του Χριστού	23 Σεπτεμβρίου 1971
Ελθέτω η Βασιλεία Σου	23 Σεπτεμβρίου 1971
Διόρθωση	23 Σεπτεμβρίου 1971
Λύτρωση	23 Σεπτεμβρίου 1971
Η Υπόσχεση	29 Σεπτεμβρίου 1971
Τα Μικρά Πράγματα του Θεού	29 Σεπτεμβρίου 1971
Ο κυκλικός δρόμος	29 Σεπτεμβρίου 1971
Ησυχία	29 Σεπτεμβρίου 1971
Άρνηση	30 Σεπτεμβρίου 1971
Ορισμός	30 Σεπτεμβρίου 1971
Ταυτότητα	30 Σεπτεμβρίου 1971
Καθ' Ομοίωση του Θεού	30 Σεπτεμβρίου 1971
Οι Αγγελιαφόροι του Ουρανού	1 Οκτωβρίου 1971
Η Σκέψη του Χριστού	1 Οκτωβρίου 1971
Ο Χαιρετισμός	3 Οκτωβρίου 1971
Η Ανάγκη του Χριστού	4 Οκτωβρίου 1971

Η Τελική Όραση	5 Οκτωβρίου 1971
Τετέλεσθαι	4 Οκτωβρίου 1971
Οι Καθρέφτες του Χριστού	5 Οκτωβρίου 1971
Η Αψίδα της Σιωπής	10 Οκτωβρίου 1971
Το Εσωτερικό Φως	10 Οκτωβρίου 1971
Η Ένωση	10 Οκτωβρίου 1971
Ο Θυμός Τελείωσε	10 Οκτωβρίου 1971
Η Σίγουρη Βοήθεια	12 Οκτωβρίου 1971
Το Τραγούδι	12 Οκτωβρίου 1971
Η Αναγνώριση	12 Οκτωβρίου 1971
Θεραπεία	12 Οκτωβρίου 1971
Ξημέρωμα	20 Οκτωβρίου 1971
Η Αιώνια Ασφάλεια	20 Οκτωβρίου 1971
Ο Ήσυχος Δρόμος	20 Οκτωβρίου 1971
Ο Καθρέπτης της Συγχώρεσης	27 Οκτωβρίου 1971
Ο Σίγουρος δρόμος	27 Οκτωβρίου 1971
Το Σημάδι	28 Οκτωβρίου 1971
Τα Αιώνια Δώρα	28 Οκτωβρίου 1971
Η Σιγουριά Του	28 Οκτωβρίου 1971
Περιμένουν	28 Οκτωβρίου 1971
Πριν Ζητήσουμε	2 Νοεμβρίου 1971
Ο Κοινός μας Στόχος	2 Νοεμβρίου 1971
Το Μικρό Δώρο	3 Νοεμβρίου 1971
Γαλήνη	3 Νοεμβρίου 1971
Δεν Ζητά παρά Αυτό	8 Νοεμβρίου 1971
Τραγούδι στον Εαυτό μου	11 Νοεμβρίου 1971
Η Μικρούλα Στιγμή	11 Νοεμβρίου 1971

II. ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Λαμπρός Ξένος	1 Ιανουαρίου 1974
Η Αρχαία Αγάπη	23 Φεβρουαρίου 1974
Η Δεύτερη Ευκαιρία	27 Δεκεμβρίου 1973
Ανυψώσου Μαζί μου	1 Ιανουαρίου 1974

Η Τελευταία Προσευχή	2 Ιανουαρίου 1974
Έλα Κοντά μου	23 Φεβρουαρίου 1974
Προσευχή για ένα σπίτι	2 Μαρτίου 1974
Ο Σταυρός στην Άκρη του Δρόμου	4 Μαρτίου 1974
Το Στοιχείο της Σωτηρίας	11 Απριλίου 1974
Αναμονή	11 Νοεμβρίου 1976
Τραγούδι Αγάπης	8 Ιανουαρίου 1977
Ο Τόπος της Ανάπαυσης	7 Φεβρουαρίου 1977
Παράδοση	8 Φεβρουαρίου 1977

III. ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Το Σπίτι του Πατέρα μου	24 Δεκεμβρίου 1973
Το Τέλος του χρόνου	27 Δεκεμβρίου 1973
Μετάβαση	25 Δεκεμβρίου 1973
Σύνδεση	26 Δεκεμβρίου 1973
Η Προσευχή ενός Αδελφού	3 Ιανουαρίου 1976
Μεταμόρφωση	9 Απριλίου 1974
Το Ήσυχο Όνειρο	5 Φεβρουαρίου 1974
Η Μορφή του Αστεριού	8 Απριλίου 1974
Μακρύ Σκοτάδι	26 Ιανουαρίου 1974
Το Μεγαλύτερο Δώρο	10 Ιανουαρίου 1974
Ο Παρηγορητής	1 Ιανουαρίου 1974
Ο Ανατέλλων Ήλιος	11 Φεβρουαρίου 1974
Εύπνα στην Ησυχία	15 Ιανουαρίου 1974
Η Λαμπερή στιγμή	17 Μαρτίου 1974
Αδελφέ Κύκνε	3 Ιανουαρίου 1977
Το Άηχο Τραγούδι	17 Μαρτίου 1974
Το Δώρο	23 Δεκεμβρίου 1975
Συνέχεια	6 Μαΐου 1977
Με Ευχαριστίες	24 Αυγούστου 1975
Το Δώρο των Ουρανών	28 Ιανουαρίου 1977
Επέτειος	12 Σεπτεμβρίου 1974

Μια Προσευχή του Ιησού	16 Φεβρουαρίου 1976
Μητέρα του Κόσμου	23 Φεβρουαρίου 1974
Γενέθλια	21 Φεβρουαρίου 1975
Η Ονομαστική Γιορτή	21 Φεβρουαρίου 1978
Το Τρένο της Δόξας	24 Οκτωβρίου 1975
Το Κάλεσμα	1 Ιανουαρίου 1974
Αμήν	12 Νοεμβρίου 1974
Stabat Mater (Ο Θρήνος της Μητέρας)	21 Δεκεμβρίου 1976
Αφοσίωση στον Βωμό	24 Αυγούστου 1974
Η Ειρήνη του Θεού	12 Νοεμβρίου 1974
Τα Δώρα των Χριστουγέννων	25 Δεκεμβρίου 1969
Γέννηση	24 Δεκεμβρίου 1973
Η Αγιότητα των Χριστουγέννων	25 Δεκεμβρίου 1973
Η Ελπίδα των Χριστουγέννων	11 Δεκεμβρίου 1975
Ο Τόπος της Ανάστασης	18 Μαρτίου 1974
Η Ανάσταση και η Ζωή	1 Ιανουαρίου 1978
Το Δεύτερο Πάσχα	20 Μαρτίου 1978
Ξένος στον Δρόμο	2 Απριλίου 1977
Μεγάλη Παρασκευή	13 Απριλίου 1974
Μεγάλο Σάββατο	14 Νοεμβρίου 1974
Πάσχα	11 Νοεμβρίου 1974
Ρέκβιεμ (Θρήνος)	24 Ιανουαρίου 1976

IV. ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Το Όνειρο του Φόβου	
Τα δύο Δώρα	
Το Τέλος του Ονείρου	
Το Δώρο μας στον Θεό	
Η Αγάπη του Πατέρα	

Φεβρουάριος – Απρίλιος 1978